Legítim JEAN PARIS
JEAN
BASTOS BARNY - PARIS
PUR FIL :-: SEMPRE EL MILLOR
Llibret doblegat, 125 fulls ..... 25 cèntims
" estoig 75 " ..... 15 "
" Blok amb escut or, 500 fulls 1 pta.

LA PUBLICITAT

ANY LI.—NUM. 17.238.—PREU: 10 CÈNTIMS — BARCELONA, DIMARTS, 9 DE JULIOL DE 1929

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 3.—TELEFON 74016 — TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARÀ, 10 I 12.—TELEFON 19608

LLET CONDENSADA
EL PAGÈS

CRÒNICA

Una setmana a Mèxic

El pintor Rafel Sala, justificant que hagués anat a establir-se a Mèxic, parlava, àdhuc més que de la seva llum i la seva color, dels seus homes. Repetia: Mèxic i Rússia són avui els països més interessants del món. De fet, quelcom de nou fermenta dins aquell vast país tan poc conegut dels altres — quelcom que les agències tergiversen sovint en forma de vulgars "pronunciamientos".

Vet ací el balanç d'una sola setmana.

Els estudiants, en vaga ja feia un mes, prenen per assalt la Universitat Nacional. S'ensenyoregen de les escoles, que el president de la República, esverat, els lliura després d'un rebombori en què — nota tràgica — anaren a trets amb la policia i — nota còmica — deixaren xops els bombers. La Confederació general d'estudiants segella les portes de les oficines universitàries i, custodiant-les, una guàrdia de 200 estudiants es relleva cada vuit hores. Aquesta presa de la Universitat és el primer cas d'acció directa que hi ha hagut a Mèxic: el primer cas, vull dir, que uns homes civils interessats en una cosa l'han feta ells mateixos, sense l'ajut entrebancador de cap general escaducer. Ha estat l'obra dels líders universitaris que segueixen l'antic ministre d'Instrucció pública senyor Vasconcelos — el nostre amic que l'any 1925, trobant-se a Barcelona, va donar aquella conferència, tan comentada, als salons del Foment. El president Portes Gil posa fi al conflicte atorgant l'autonomia universitària.

En la Suprema cort de justícia, el sindicat de carrilaires decreta la vaga de la fam: 800 treballadors resten sense menjar tres dies i tres nits, ells dins de l'edifici i llurs famílies davant, en el parc de l'Alameda, fins que els magistrats els donen la raó en un conflicte amb l'empresa.

A Veracruz, el líder dels llogaters — català com nosaltres — va a la presó, a veure la seva muller, detinguda per insults al President. L'acompanya una corrua avalotada de dues mil dones. Més fort amb elles que amb una guàrdia armada, pot entrar a la presó i parlar dues hores amb la seva muller, mentre de fora estant les seves acompanyants canten la Internacional. Arreu del país, en els temples, sense sacerdots feia prop de tres anys, la multitud dels fidels, agenollada davant els altars buits, prega dia i nit pel bon èxit de les converses entre Portes Gil i els bisbes per a solucionar el conflicte religiós.

Amenitzem encara tot això amb una devastadora mànega d'aigua a Chapultepec i amb la misteriosa epidèmia de ceguera a Oaxaca, i tindrem una idea llengera del que és una setmana a Mèxic, on sembla que la natura i els homes lluiten en competència.

Quelcom de nou hi fermenta, hem dit. Quelcom de nou, amb un substràtum molt vell, potser. Qui sap si després del període colonial — que no va pas finir amb la independència — veiem sense adonar-nos-en la primera lluïssor d'un Estat netament americà. Com a fermança, tenim ja l'interessant renaixement de l'art autòcton — i sobretot la formidable preponderància demogràfica de l'element indígena.

Ll. NICOLAU D'OLWER

Enteses europees

Sempre hem cregut que la Petita Entesa tenia una lògica raó d'existir.

Així mateix ho hem dit en repetides ocasions.

La mútua defensa, política més que económica, en previsió d'una possible aventura revenjativa dels vençuts de la gran guerra.

El bloc unànime dels governs iugoslau, romanès i txecoslovac, contra tota idea revisionista.

No hem combatut mai la Petita Entesa en tant que aliança política necessària per a defensar l'statu quo actual al centre Europa.

En canvi, hem criticat la política minoritària de Romania i de Iugoslàvia, perquè els fets, en forma de queixes serioses i documentades arribades a la S. de N. i als Congresos Minoritaris, demostren que els Governs de Bucarest i de Belgrad no donen el tracte que mereixen a les poblacions magiars, jueves i eslaves del territori romanès i als croates i macedonis de Iugoslàvia.

Es un altre fet positiu que els aliats protegeixen la Petita Entesa, entre altres raons, perquè representa un sentinella de força al cor de l'Europa, vigilant Rússia, d'un costat, i els ex-Imperis centrals, de l'altre.

Políticament, en la llei d'aliances internacionals, aquesta protecció també és lògica. Però ¿és una raó perquè nosaltres deixem de criticar la diplomàcia poc liberal del senyor Briand, pel que fa a aquesta qüestió?

Hi ha escriptors esquerristes que confonen la crítica del briandisme i la política nefasta de Poincaré a Alsàcia, amb l'antifrancofilia. Són els mateixos que pretenen demostrar que els elogis al doctor Stresemann per la seva defensa dels drets de les minories signifiquen una professió de fe germanòfila.

En primer lloc, els veritables liberals han de desterrar, en aquest moment, els mots francofilia i germanofilia, que avui ja no tenen raó d'ésser.

En segon lloc, les simpaties per un país no depenen de la política d'un home.

Combatre la diplomàcia de Briand, que té, certament, molts punts febles en aquests darrers temps, no voldrà dir mai declarar la guerra a França. Potser voldrà dir, ben al contrari, estimar-la molt.

Declarar-se satisfet de l'actuació de Stresemann en un determinat aspecte de la seva política internacional no vol dir altra cosa que un vot d'aprovació per una actitud que hem considerat noble i que hem sentit simpàtica. No vol dir res més.

Manca subratllar, encara, que no caldria, perquè és axiomàtic, que un bon liberal no ha pas de lloar la política d'Itàlia, de Bulgària o d'Hongria. Les nostres crítiques a la Petita Entesa han d'interpretar-se en aquest cas com una prova d'amor envers els Estats que la formen, als quals voldríem, democràticament modèlics.

En canvi ¿per quina raó hauríem de lloar Mussolini o el comte Bethlen?. ¿Es que, per ventura, hem deixat passar cap ocasió per demostrar que no sentim cap feblesa per ells?

L'excusa de "encara n'hi han que ho fan pitjor", aplicada a les minories i adduïda a favor de la Petita Entesa, és inadmissible. Un bon liberal no la pot tenir en compte, perquè "els que ho fan pitjor" resten al marge de tota consideració...

Són, com si diguéssim, a l'*índex* del liberalisme.

DOMÈNEC DE BELLMUNT

El ministre laborista Mr. Sydney Webb ha hagut d'ésser ennoblit per necessitats protocolàries. Ara és lord Fassfield. Però es dóna el cas que la seva muller sembla que no vol fer ús del títol de lady i segueix dient-se Mrs. Sydney Webb. En el gravat es veu Mr. Sydney Webb sortint del palau de Saint James, on el príncep de Galles va donar una recepció.

FULL DE DIETARI

UNA TREVA CURIOSA

Tots els pobles que es desvetllen o que suposen que es desvetllen passen per un període d'antitipicisme. Enduts per la fallera d'incorporar-se al moviment de la civilització, cuiten a adquirir-ne els posats i les aparences. Per contra, rebutgen, amb fàstic, les supervivències castisses.

Val a dir que aquesta tendència poques vegades es presenta unànimement seguida. En general, dins un mateix país en crisi de reviscolament, descobriu un grup que es deleix per europeitzar-se i un altre grup que s'aferra a la tradició més soma i pintoresca. I és curiós de notar que, en el fons, tots dos grups solen respondre a un mateix anhel de redempció collectiva. Tots dos, en el fons, creuen que llur conducta serveix els interessos de la pàtria.

Hi ha els partidaris de la capa... per amor al país i per gelosia del seu prestigi. I hi ha els enemics de la capa i partidaris de l'abric a la moda més vulgarment europea, pel mateix amor al país i per la mateixa ànsia de salvaguardar els seus prestigis.

I qui diu la capa pot dir la mantellina, o el porró o la cornamusa, o la pandereta, o la cursa de braus, o el ball de bastons.

Tipicisme i antitipicisme lluiten amb energia, i si, ordinàriament, és l'última tendència la que progressa, no és sols per l'empenta dels seus partidaris, sinó perquè té l'ajut inapreciable de les màquines — les gran uniformadores.

Ara bé: quan s'escau un període d'activitat turística, diríeu que els tipicistes i els antitipicistes signen una treva i es posen a jugar intensament amb els atots del tradicionalisme i del folk-lore més pintoresc.

"País de somni"... "Terra del sol i de les danses"... "Vella pàtria de les tradicions cavalleresques"... "The land of romance"...

I sota aquestes banderes, la indústria, el comerç, els sindicats d'iniciativa, s'afanyen a oferir als forasters aquella imatge convencionalment literària que uns dies abans combatien amb coratge i fins amb indignació.

CARLES SOLDEVILA

El record d'André Maurois

El bon costum parisenc d'aliar les representacions teatrals amb el comerç de llibreria havia fet que en un entreacte d'"Une vie secrète", de Lenormand, la nostra mirada es posés sobre "Rouen" el darrer llibre d'André Maurois. "Simfonia d'una gran ciutat", deia en alguna banda — segurament en la faixa que el cenyia, perquè després no hem sabut trobar enlloc semblants paraules, ni tampoc explicar-nos-en massa el per què: i, tenint en projecte una excursió a Normandia, vam adquirir el llibre i vam fullejar-lo, tot deixant per al viatge la seva lectura total.

El llibre, però, va restar — oblit imperdonable — a la nostra cambra, a París, i vam haver de visitar Rouen sense la companyia d'un guia tan suggestiu. Sols recordàvem, fruit d'haver-lo fullejat en aquella primera carícia al llibre encara verge, l'anada matinera i quotidiana del seu autor, en la seva infantesa, d'Elbeuf a Rouen; aquells pares que, passant en vaporet, Sena avall, per davant de la casa de Flaubert, deien a llur petit: "Sigues bo, o si no el senyor Flaubert se't menjarà"; el passatge de Gambetta per Rouen, després de la seva evasió aerostàtica de París encerclat; el començament de la darrera guerra, la mobilització, el futur autor de "La Vie de Disraeli", destinat a servir d'intèrpret en un batalló anglès.

No ha estat sinó darrerament que hem llegit íntegrament aquest petit llibre, i hem pensat que al record dels personatges associats per nosaltres a Rouen, en sengles articles — Joana d'Arc, Corneille, Flaubert — era impossible de no afegir el record d'André Maurois.

El record d'André Maurois és fet, per a nosaltres, del record de les seves obres, però també del record d'una conferència, ràdio-emesa des de Londres pel maig de l'any passat. Recordem que va començar per excusar-se, a causa de l'anglès que parlava, i que va explicar que a Nova York, en arribar, un repòrter, un entre els molt nombrosos que van acudir a rebre'l, va dir-li: "Es una sort de trobar que parleu anglès". "Sí — va respondre Maurois —, però el parlo molt malament". "¡Oh, naturalment, no el parleu gens bé!"

Explicava també que l'endemà, a l'hotel, va demanar, per telèfon, el seu desdejuni: "Te, pa torrat i confitura". Pocs minuts després van dur-li un parell d'ous ferrats.

Fins aquell dia no havia perdut les illusions, però l'encoratjava el fet de saber que els anglesos no fan cas d'una certa vacillació en l'orador: més aviat gairebé es podria dir que els plau. I recordava encara que tenia un amic a la Casa dels Comuns, el qual amic li havia assegurat que no hi havia pogut aconseguir l'èxit fins que havia après de tartamudejar.

¿Eren anècdotes per començar a illustrar el tema de la seva conferència — "Vosaltres tal com us veig" — o eren punts de recolzament d'un esperit no massa aplomat, al moment de començar a adreçar la paraula a un públic, encara que aquest públic fos invisible dels ràdio-oients? No gosaríem decidir-ho; però en escoltar aquest preàmbul, no podíem estar-nos de recordar la predilecció que en les seves obres, especialment en les biogràfiques, mostra André Maurois envers els tímids audaciosos, envers els temperaments nerviosos ultrasensibles amb una ferma voluntat per a fer tot allò que creuen necessari de fer, malgrat de totes les resistències i totes les revoltes dels nervis.

Hipòtesis a part, vam observar que André Maurois imitava amb força exactitud el curiós so de veu, més o menys planvivol, que adopten alguns oradors anglesos.

Ara, llegint el seu llibret sobre Rouen, ens ha vingut a la memòria aquest sol record directe — auditiu i intellectual — que tenim de l'autor de "Els silencis del coronel Bramble". També hem recordat els indrets de Rouen que ell evoca, amb la sola excepció d'un, potser el més interessant des del punt de vista del títol d'aquest article: ens referim al Liceu Corneille, on Maurois va estudiar a partir dels dotze anys. Prou vàrem llegir en el Baedeker el nom d'aquest liceu, però l'acotació que l'acompanyava — "antic collegi dels jesuïtes, dels segles XVII i XVIII, amb una capella" — no ens va semblar prou engrescadora per a anar-hi i vàrem passar de llarg, a no gaire distància. Reconeixem de bon grat el nostre tort; si haguéssim llegit abans el llibret d'André Maurois, o, simplement, si haguéssim sabut que hi havia estudiat, no hauríem deixat d'entrar-hi, de contemplar-hi "aquella cort tan simple, que cap ornament superflu no feia malbé", i en la qual, sens dubte, prenien els escolars "inconscientment el gust d'una forma despullada"; no hauríem deixat de repetir-nos el dístic que hi havia en el sòcol de l'estàtua de Corneille, on Maurois trobava l'exemple d'un ordre difícil i, no obstant, clar, que li semblava l'art mateix; hauríem evocat la figura dels seus mestres, d'aquell Nebout, professor de segona, al qual Maurois deu l'amor pels romàntics; aquell Texcier, professor de retòrica, al qual deu Voltaire, France, l'horror de l'èmfasi, el respecte de la moderació; aquell Lecaplain, professor de física, al qual deu tot allò que sap encara de les ciències; aquells Mouchel i Llienvre, matemàtics, als quals deu el gust pels termes ben definits i l'horror de l'eloqüència; aquell Pichon, professor de gimnàstica, al qual deu el respecte dels moviments ben fets, de les puntes dels peus allargades, dels restabliments sobre els punys que eleven el cos lentament, per imperceptibles traccions; aquell Chartier, en fi, professor de filosofia, al qual ho deu tot: aquell Chartier que va fer-li sentir per primer cop l'aire fresc de la vida real travessant el món escolar, que va donar-li l'amor de Stendhal, de Balzac, de Tolstoi; aquell Chartier que, sorprès un dia per la visita del director de l'Ensenyament secundari, al moment en què explicava als deixebles llurs deures envers les prostitutes, va prosseguir tranquillament: "Estava explicant a aquests senyors llurs deures envers les prostitutes..."

Hauríem pogut evocar també el propi Maurois adolescent, els seus companys. Els evoquem, tanmateix: mestres, deixebles, aules, patis escolars. Els evoquem a través de les seves pàgines, de la nostra imaginació; a través també dels records dels nostres mestres, dels collegis freqüentats, dels nostres companys.

Ferran SOLDEVILA

Catalunya a les mars

La mar tenebrosa

Abans de donar un ràpid cop d'ull a les activitats dels catalans a l'Atlàntic, convé conèixer les idees dels homes medievals sobre aquella terrible mar tenebrosa.

Les més espantoses llegendes s'havien anat acumulant des de l'antigor sobre la mar immensa que s'estenia més enllà de l'estret de Gibraltar. Gran havia d'ésser, doncs, el coratge dels navegants que s'aventuraven a allunyar-se de les costes conegudes dels països europeus per a internar-se vers l'Occident boiós o vers el Migdia tòrrid.

Els primers que tingueren la gosadia de voler explorar les regions incògnites que s'estenien al sud de la costa del Marroc foren uns genovesos: els germans Vivaldi (1291). Mai més no tornaren de llur arriscada aventura.

Els seguí el genovès Lanzaroto Marocello, el qual descobrí algunes de les illes del grup de les Canàries, i va deixar el seu nom a una d'elles: l'actual Lanzarote. El seu viatge és anterior a 1325, car l'illa apareix ja amb el seu nom i amb l'escut genovès en el mapa del genovès Dalorto (1325).

Aviat s'estengué entre els marins de la Mediterrània occidental la notícia del descobriment d'aquelles illes. I llur fantasia les identificà amb les Afortunades, considerades des de l'antigor com la pàtria de tots els somnis de felicitat suprema. Els catalans, naturalment, no trigaren a asabentar-se'n. A més, podien trobar-les en el bellíssim mapa mallorquí de Dulcert (1339). Allí estaven ben clarament localitzades. No era, doncs, estrany que aviat sentissin el desig, ardits com eren, d'anar a aquell país d'ensomni. En efecte, tres anys després, en 1342, trobem les dues primeres d'una sèrie d'expedicions mallorquines a les Canàries.

Però les coneixences de l'Atlàntic que anaven adquirint així els navegants medievals, en forma experimental, es barrejaven encara amb les terrorífiques llegendes que sobre l'Oceà Tenebrós regnaven des de l'antigor. Això ens explica com, mentre les costes septentrionals — França, Anglaterra, Flandes — eren freqüentades des de feia més d'un segle per italians i catalans, l'actiu tràfic dels quals s'estenia fins als Països Baixos, trigaren, en canvi, tant a iniciar-se les navegacions que obligaven a endinsar-se en aquell Oceà terrorífic.

I és que la llegenda de la Mar Tenebrosa gelava la sang a les venes del més audaciós. Venia dels antics i encara més, dels àrabs, que hi havien contribuït poderosament. Els poetes antics — ens diu Pinheiro Chagas en l'excellent estudi que ha fet d'aquestes supersticions — suposaven que en aquelles mars llunyanes s'hi havia perdut la llum del Sol, i que un mantell espès de tenebres s'estenia sobre les ones. El geògraf musulmà Edrisi creia que a l'Atlàntic existien les illes de l'eterna felicitat, però suposava també que aquest oceà era la Mar Tenebrosa, on els vaixells topaven uns amb els altres i es destroçaven en rocalls ignorats.

La ciència medieval confirmava aquestes espantoses hipòtesis de la Mar Tenebrosa i afirmava que darrera de l'Oceà Tenebrós venia la Mar Lluminosa de l'India, amb la qual comunicava. D'altres creien en la llegenda del pèlag immens i en les estranyes idees astronòmiques que suposaven que més enllà de les mars era on el Sol s'amagava durant la nit, darrera d'un cinturó de muntanyes gegantines que tenia el nostre globus.

A aquestes s'afegia una llegenda no menys descoratjadors per als qui intentessin esquinçar el misteri, però que es fonamentava en un fet real. Era la de la mar dels Sargassos, en què hom suposava que les plantes embullades paralitzaven de tal manera els vaixells, que aquests quedaven immòbils i presoners.

Poblat estava l'Oceà Tenebrós d'illes llegendàries. En aquella mar misteriosa apareixien les illes de les fabuloses riqueses: Chrise, Argyra, Ophir, les illes de la tradició cèltica, que omplien la imaginació fèrtil dels marins d'Occident.

Dels rocalls de la costa creien veure els irlandesos, en caure la tarda, una illa fabulosa en cada miratge de l'Oceà. Assaltats per la tempesta, mentre pescaven, creien escoltar en el sord rugit de les ones els planys de les ànimes penades a les Illes Miraculoses. Tot això era contat a la nit, mentre fora bufava el vent o la mar anava a estavellar-se amb queixes dolorosos o amb estrèpit furiós contra els roquisars pelats.

El místic esperit celta collocava sants missioners en aquestes illes misteriosos. Es així que Sant Brandà tingué la seva illa on cantaven les aus del Paradís, i on hom respirava tan celestial i perdurable perfum que en ell quedaren per sempre impregnades les vestidures del sant viatger. Era a la Irlanda on aquelles llegendes brollaven, principalment. Allà es formà, al costat de la llegenda de Sant Brandà, la de Sant Patrici i la de tants d'altres navegants cèltics que anaven, a través de llur fantasia, en cerca d'illes ignotes. Així, hom deia, per exemple, que tres fills de Corra amb catorze companys, entre els quals anaven un bisbe i un bard, havien abordat a l'illa de les Animes; i que, després de quaranta dies i quaranta nits, havien trobat l'illa del Plor Etern, i l'illa en què els fonedors infidels forjaven i fonien amb les carns constantment esquinçades per àligues negres, i una altra en què un molinemolia eternament, per haver robat al seus clients... i d'altres, i d'altres!...

Apareix també el bard Myrdinn el qual, en companyia de nou bard més, anà en cerca de l'illa Verda on en mig d'una aurora perpètua, ball un chor etern de gentils jovencells i belles jovencelles. Afegiu-hi l'illa Brasil, misteriosa, que des de fa segles pulula i apareix en diversos indrets de l'Oceà Tenebrós. I també l'illa de les Set-Ciutats, on s'havien refugiat, quan vingueren els musulmans a la Península, set bisbes cristians, amb el poble de llurs diòcesis. Era també l'illa d'Antília... — Però no acabaríem mai: tan rica fou la fantasia medieval.

Recordarem només la llegenda de l'illa on els àngels que acompanyaren Llucifer — però que no foren totalment còmplices seus — canten els himnes d'esperança, i l'aspra roca, batuda per les ones, on Judes és consumit per l'etern remordiment...

Sant Patrici recorregué també les solituds de l'Oceà. Segons la llegenda, quan comença la Quaresma, se'n va al seu *Purgatori*, en una illa a la qual ningú no es pot acostar, on hi ha una caverna que els mals esperits habiten i on s'obren dos camins subterranis que van a parar, a l'Infern l'un, l'altre al Paradís. Aquesta illa misteriosa del Purgatori de Sant Patrici, com l'illa benèita de Sant Brandà, és un dels somnis més persistents de l'Edat Mitjana, i l'una i l'altra apareixen en els mapes medievals. La imaginació cèltica fou la més fecunda en la creació d'aquestes terres fantàstiques, nota amb raó Pinheiro Chagas.

A tots aquests terrors, tots aquests misteris i tots aquests perills s'exposaven els navegants de l'Oceà Tenebrós...

¿Cal dir quina dosi d'heroisme necessitaven posseir els navegants medievals — catalans, italians, portuguesos — que atrevidament es llançaven a les seves aigües terrorífiques?

GONÇAL DE REPARAZ (*fill*)

Vichy, juny.

COMENTARI

Vers el nudisme

Algun savi assegura que la raça humana és d'origen marí. Cap hora tan a propòsit com aquesta per atorgar fe a aquesta teoria. No poden fulléjar una revista sense trobar un seguit d'allusions a la mar i a les platges. Els *magazines* de modes són poblats de personatges somerament vestits i abundosament remullats. Del centre de les ciutats caloroses surten grans caravanes en direcció a la mar; veieu per tot rostres i braços, nuques i gorges que duen el colrament inconfusible de la soleiada marina. Els aparadors s'emplenen de maniquins amb maillot.

I tota aquesta simptomatologia no enganya. Quan arribeu de debò a la vora de la mar, trobeu una multitud que realment li ret un culte fervorós. L'escampadissa de cossos, entre l'escampadissa de les casetes i les tendes de campanya, cobreix literalment la sorra. El trànsit esdevé difícil. ¿Què espera l'Ajuntament per a organitzar-lo? Uns guàrdies urbans en paiama, arborant un minúscul trident, podrien fer molta feina... Però és millor que no la facin.

Llibertat! Llibertat! Almenys arran de l'aigua, almenys a la vora de la mar que n'ha estat mestra.

No demanarem que la Barceloneta esdevingui una sucursal de Deauville o de Venècia, i que el vestit de bany esdevingui l'uniforme admès per circular no sols per la platja — això és enraonadíssim —, sinó a un quilòmetre de les ones. Ens sorprendria de veure a les terrasses de la plaça de Catalunya una colla de dames i de cavallers prenent un refresc amb *maillot*... No hi estem avesats.

Per arribar a aquests extrems de frescor cal potser una altra idiosincràsia. Per més que la diversitat de pobles que admeten aquestes noves modalitats de l'exhibicionisme, fan sospitar que només cal una mica de bona voluntat per vèncer les darreres resistències. Al capdavall, no són únicament els italians del Feix i els francesos de la Tercera República els que admeten el *maillot* com a uniforme de dia en les platges de moda. També els alemanys d'Hindenburg i àdhuc els austríacs de monsenyor Seipel, i els americans de míster Hoover, fan en públic i amb l'aquiescència de les autoritats, pràctiques d'aproximació al nudisme.

Aleshores, no desesperem de veure els nostres costums evolucionar en aquesta direcció. De camí ja n'hem fet molt. Qui pogués comparar l'accentuat precaucionisme dels banyistes del 1888 amb l'*insouciante* llibertat dels banyistes del 1929, notaria tota la diferència que hi ha entre les dues Exposicions. — C. S.

El transpirenenc de Puigcerdà

Madrid, 8. — Es coneixen més detalls del solemne acte d'inauguració del ferrocarril transpirenenc de Puigcerdà.

Acompanyaran el ministre de Foment el director general de Ferrocarrils, senyor Faquinetto, i el seu secretari, senyor Molina, així com també els alts funcionaris de la Companyia de M. S. A. Hi assistiran també les autoritats provincials de Barcelona.

La inauguració d'aquesta línia es fa sota un règim provisional, ja que el conveni establert entre França i Espanya determinava que la línia fins a Puigcerdà i Barcelona tingués l'amplària de la francesa, i per a la tal cosa es necessita un temps oportú per a la realització de les obres.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Ha mort Paul Souday

París, 8. — Ha mort Paul Souday, el qual en la crítica literària de "Le Temps" s'havia guanyat un gran prestigi en el món intellectual. — Fabra.

Un accident que s'arregla amb una mica de pintura (De "Judge".)

BORSA - FINANCES

Informació de la casa ADOBS ESPINAS S. A.

ADOBS

Per partida de vagó complet.

Superfosfat d'ós 18-20 per 100 àcid fosfòric i 1-2 per 100 azot, a 15.

Superfosfat de calç 18-20 per 100 àcid fosfòric soluble, a 13.

Superfosfat de calç 16-18 per 100 àcid fosfòric soluble, a 10.

Superfosfat de calç 13-15 per 100 àcid fosfòric soluble, a 9.

Sulfat d'amoníac 20-21 per 100 azot, a 37'50.

Nitrat de sosa 15-16 per 100 azot, a 38.

Nitrat de calç, 15-16 per 100 azot i 28 per 100 de calç, a 34.

Sulfat de potassa 90-92 per 100, equivalent a 49-50 per 100 potassa pura, a 33.

Clorur de potassa 80-85 per 100, equivalent a 50-51 per 100 potassa pura, a 27.

Sulfat de ferro en gra, a 13'50.

Idem idem en pols, a 14'50.

Matèria orgànica còrnea natural 10-11 per 100 azot i 2-3 per 100 àcid fosfòric, a 34.

Guano "Sant Jordi" número 1, 7-8 per 100 azot, 9-11 àcid fosfòric i 5-6 per 100 potassa, a 21'50 el sac de 70 quilos.

Guano "Sant Jordi" número 2, 5-6 per 100 azot, 6-7 per 100 àcid fosfòric i 2-3 per 100 potassa, a 19'50 pessetes el sac de 70 quilos.

Cianamida de calç 19-20 per 100 azot i 60 per 100 de calç, a 32'50.

SOFRES

Floristela extra "Sant Jordi" 99-100 per 100, a 14'50 pessetes el sac de 40 quilos.

Refinat extra-fi "Sant Jordi" 99-100 per 100, a 16'50 pessetes el sac de 40 quilos.

Precipitat (gris), a 9 pessetes el sac de 40 quilos.

Sublimat Flor Extra, a 24 pessetes el sac de 50 quilos.

Terròs corrent, a 33 pessetes els 100 quilos.

Idem refinat (pans), a 40 pessetes els 100 quilos.

Canó (en caixes), a 48 pessetes els 100 quilos.

Sulfàt de coure del país, a 105 pessetes els 100 quilos.

Aquests preus són sols a títol d'informació i sense compromís.

A. RENART, massatgista
Urgell, 87, pral. 2.ª, de 3 a 6.

El signo seguro
de la legitimidad de las tabletas de
Aspirina
es el embalaje original con la faja encarnada y la cruz
Bayer
Rechace Vd. en interés propio, los substitutos o las tabletas sueltas.

Mercat de vins

Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de Vins de Barcelona. Preus per grau i hectolitre i mercaderia posada al celler del colliter:

Penedès: blanc, a 2'50; negre, a 2'40; cirera, a 2'40.

Camp de Tarragona: blanc, a 2'55; negre, a 2'50.

Conca de Barbarà: blanc, a 2'40; negre, a 2'40.

Priorat: negre, a 2'70.

Vilanova i Geltrú: negre, a 2'25.

Igualada: blanc, a 2'20; negre, a 2'15.

Martorell: blanc, a 2'45.

Manxa: blanc, a 2'30; negre, a 2'30.

Mistela blanca, a 3.

Idem negra, a 3'10.

Moscatell, a 3'25.

Banys de mar al Cantàbric i Galícia

La Companyia dels Ferrocarrils del Nord, en combinació amb la Nacional dels Ferrocarrils de l'Oest d'Espanya, ha establert en el present any un extens servei especial de banys de mar des de les seves principals estacions per a les destinacions d'Irún - Hendaya, Sant Sebastià, Bilbao, Santander, Gijón, Avilés, Corunya, Ferrol, Vigo, Pontevedra, Villagarcía i Santiago, de bitllets d'anada i tornada de segona i tercera classe als preus reduïts que se senyalen al cartell que ha estat fixat al públic en les respectives estacions i despatxos centrals.

Aquests bitllets es faciliten des del 15 del corrent al 7 de setembre vinent, ambdós inclosos, i tenen una validesa màxima de 30 dies, improrogables, amb una estada mínima de vuit dies en el lloc de destinació. La tornada amb aquests bitllets ha d'efectuar-se el més tard el dia 15 de setembre vinent.

Demaneu fascicles d'aquest servei en els quals se senyalen preus, trens i altres condicions.

GRESSOS de la Companyia dels Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant

LINIES	Quilòmetres en explotació	II GRESSOS dels dies 1 al 10 de juny de: 1929 Pessetes	Cts.	1928 Pessetes	Cts.	DIFERÈNCIA Pessetes	Cts.	INGRESSOS des d'1 de gener al 10 de juny de: 1929 Pessetes	Cts.	1928 Pessetes	Cts.	DIFERÈNCIA Pessetes	Cts.
Xarxa antiga	3.954	3.023.939	03	3.092.108	68	— 68.169	65	109.419.171	16	105.860.537	50	— 367.000	34
Xarxa nova	769	2.357.685	80	2.122.788	39	+ 134.897	41	40.622.822	51	146.851.260	28	—3.809.957	08
Total la xarxa	3.978	5.181.624	83	5.114.897	07	+ 66.727	76	143.041.993	67	—3.441.366	75	10.090.723	74

Barcelona, 17 de juny de 1929. —

SOLER I TORRA GERMANS
BANQUERS
BITLLETS
Francesos, 27'20 per 100.
Anglesos, 33'58 pessetes.
Italians, 36'30 per 100.
Belgues, 96'10 per 100.
Suïssos, 135'25 per 100.
Portuguesos, 0'28 pessetes.
Alemanya (reichsmark), 1'65 pessetes.
Austria, 0'93 pessetes.
Txecoslovàquia 20 per 100
Holandesos, 2'75 pessetes.
Grècia, 8'30 per 100.
Suècia, 1'78 pessetes.
Noruega, 1'78 pessetes.
Dinamarca, 1'78 pessetes.
Finlàndia, 16 per 100.
Romania, 4 per 100.
Bulgària, 4'50 per 100.
Turquia, 3'10 pessetes.
Estats Units, 6'91 pessetes
Canadà, 6'80 pessetes.
Argentins, 2'89 pessetes.
Uruguais, 6'30 pessetes.
Xilens, 0'78 pessetes.
Brasilers, 0'75 pessetes.
Bolivians, 2 pessetes.
Colombians, 6'20 pessetes.
Peruans, 25 pessetes.
Paragualos, 0'10 id.
Venezuela, 1'10 pessetes.
Japonesos, 2'90 pessetes.
Algerins, 27 per 100.
Egipte, 33'75 pessetes.
Filipines, 3 pessetes.
OR
Alfons, 134 per 100.
Unces, 134 per 100.
4 i 2 duros, 134 per 100.
1 duro, 7'50 pessetes.
Isabel, 135 per 100.
Francs, 133 per 100.
Lliures, 33'75 pessetes.
Dòlars, 6'90 pessetes.
Cuba, 6'85 pessetes.
Mexicà nou, 135 per 100.
Venezuela, 133 per 100.
Marcs, 156 per 100.

Soler i Torra Germans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13 i Don Suero, 11
Viatges Hispània
Aquesta Agència facilita a l'acte:
Bitllets quilomètrics amb la corresponent fotografia.
Bitllets de ferrocarril nacionals i estrangers.
Passatges marítims i aeris per a totes les línies.

CONSULTORIUM REAL
Malalties urinàries i de les Glàndules endocrines. Tractament eficaç no operatori de la Hipertròfia de la Pròstata. Mètode del doctor Stern, de Nova York, sense sondes ni operació, ni raigs X.
Plaça de Catalunya, 3, pral., segona. De quatre a set

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Sao 3", amb càrrega general, de Sant Carles de la Ràpita.

Vapor italià "Castitas", en llast, de Gènova.

Vapor espanyol "Rey Jaime II", amb càrrega general i 84 passatgers, de Palma.

Vapor anglès "Ynserkbank", amb cereals, de Buenos Aires.

Vapor espanyol "Sil", amb càrrega general, de Marsella.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor italià "Franca Fassio", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "Manuel Arnús", amb càrrega general, cap a Cristòbal.

Vapor espanyol "A. Làzaro", amb càrrega general, cap a Maó.

Vapor espanyol "Rey Jaime II", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Nemrod", amb explosius, cap a Palma.

Vapor espanyol "Freixas 2", amb càrrega general, cap a Ro-

Vapor espanyol "Roberto R.", amb càrrega general, cap a Màlaga.

Vapor norueg "Union", en llast, cap a Torrevieja.

L'Assemblea de la Confederació Sindical Hidrogràfica del Pireneu Oriental

Al saló de sessions de la Diputació provincial va celebrar-se ahir, a les dotze, la sessió de clausura dels treballs de l'Assemblea de la Confederació Sindical Hidrogràfica del Pireneu Oriental.

Presidí l'acte el ministre de Foment. Li feien costat el capità general, senyor Emili Barrera; el president de la Diputació, senyor comte del Montseny; el governador civil, senyor Joaquim Milans del Bosch, i el delegat regi a l'Assemblea, general Vives.

Obert l'acte pel comte de Guadalhorce, féu ús de la paraula el general Vives, el qual va glossar l'obra de la Confederació.

Acabà el seu discurs agraint a tots en general, i en particular al Govern, l'ajut i el concurs que han atorgat a l'Assemblea de la Confederació.

Féu ús de la paraula a continuació el comte del Montseny, el qual va saludar els assembleistes en nom de la Diputació, i va oferir la cooperació d'aquesta en unes obres que tan alt posen el nom d'un país i el dels seus homes.

Després pronuncià un discurs el ministre de Foment. Digué que les seves paraules no podien fer altra cosa que enaltir l'obra de la Confederació, i excità els assembleistes a treballar per aquesta, que significa progrés.

Novament tributà elogis a la Confederació i afegí que comunicarà al Govern els resultats magnífics de l'Assemblea, i acabà oferint l'ajut d'aquell per als treballs de la Confederació.

A continuació declarà clausurada l'Assemblea.

Acabada la sessió, els assistents foren obsequiats amb un lonx que serví el Bar Monumental. Després dinaren al restaurant de Miramar. A la tarda els assembleistes van anar al Poble Espanyol de Montjuic.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 2, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

Sessió matí: Nord, 123'15, 122'25, 123'15; Alacant, 119'95, 110'90; Andalusos, 76'00, 76'10, 76'00 Chades, 725, 726, 725; Transversal, 57'00; Explosius, 229, 227; Mines Rif, 126; Sucreres, 67'50, 67'15; Banc Catalunya, 106'50, 106'25; Colonial, 121; Aigües noves, 161'50; Felgueras, 84'50.

Borsa tarda: Nord, 122'90, 122'95, 122'90; Alacant, 110'80, 110'85, 110'80; Andalusos, 76'00, 75'90; Orenses, 41'05, 41'00; Gas, 157'50; Mines Rif, 126'25; Explosius, 227; Colonial, 121; Plates, 48'25; Banc Catalunya, 106'25; Felgueras, 84'50; Aigües, 220'25; Sucreres, 67'00, 67'25; Chades, 721, 720, 721; Tramvies, 114'50, 114; Illes Guadalquivir, 91'25, 91'50.

Borsa tarda: Chades, 721; Explosius, 227; Mines Rif, 126'25; Illes Guadalquivir, 91'50; Banc Catalunya, 105'75.

Valors encar	Preus en el Butlletí Oficial
Barcelona Tracción	100'75
Fl-ctricitat	102'50
Grans Molins Bascos	87'00
F. Catalans Preferents	91'75
Barcelona Tracción	101'00
Hotels i Platges Mediterrània	98'75
Const. Ferroviaria Obligacions	96'00
Emprèstit Costa Rica	124'50
Financiera Arnús-Garí	92'25

MANCOMUNITAT, DIPUTACIÓ I AJUNTAMENT	
Mancomunitat 191	89'00*
" 192	89'00*
Obligns. Prov. 6	100'50
C. i Comunal	84'50*
Diputación Vell	83'75*
Just. Barcelona	88'00*
Just. Bcro. emp	80'25*
" 1906 B.	79'25
" 1906 C.	78'00*
" 1907 D.	76'75*
" 1910 D	76'25*
" 1911 B	77'25*
" 1912 E	74'00*
" 1912 F	79'00
" 1913 B	77'00*
" 1916 B	77'25*
" 1917 B	77'15*
" 1918 B	77'00*
" 1919 B	77'25*
" 1920 B	77'00
" 1921 6	97'25
" 1922 3 %	90'50
Ampla 1899	100'00*
" 1913	85'00*
" 1907	96'25*
Ens Reforma	80'00
Nacional. Valencia	100'00
" Sevilla E	96'75
" Málaga	103'00
DIVERSOS	
Port Barcelona, 190	97'60*
" " 190	97'00*
Sevilla	92'50*
Sevilla	93'00*
Tejon-Mussel	98'00*
Carbur. 5 %	91'50*
Banc Hipotecari	100'00
" "	111'00*
Caixa d'Emissió	91'75
Ajt. Local Int.	101'15
Ajt. Local 5 1	96'00
Ajt. Local 6 %	90'50
Cédules Argent.	2'87

DEUTES DE L'E	
Interior 4 % A.	73'60
" " B.	73'60
" " C.	73'70
" " D.	73'55
" " E.	73'10*
" " F	73'50
" " G.	73'00
Exterior 4 % A.	80'00
" " B.	80'70
" " C.	86'60
" " D.	86'10
" " E	84'70
" " F.	84'55
" " G. F.	91'00
Amort 1920 5 %	93'25
" "	93'10
" "	93'20
" "	93'15
" "	92'85*
" "	93'55*
Amor. 1926 5 %	101'20
" "	101'20
" "	101'00
" "	101'00
" "	101'70*
Amor. 1927 5 %	102'00
" "	101'80
Nacional Ferroviari	101'75
Amor. 1927 5 %	101'40*
" "	101'40*
" "	101'40*
Nacional Ferroviari	101'00
Amor. 1927 5 %	89'00
" "	88'90
" "	88'90
" "	88'90*
" "	89'40*
" "	89'25
OBLIGS. BENE	
Nord 4 % Rp. 3	74'15
" " 4	73'15
" "	73'00
" 4.ª Sèrie	72'85

Nord 5.ª Rp. 3	73'00
Ampliació.	76'00
Prioritat	76'50
Lleida a Reus	78'00
Miduès 1.ª	72'15*
" 3.ª	72'20*
" 5.ª	71'85*
Segovia 3.ª	68'25*
Minanya 4.ª	83'50
" Alberit	72'75
Sant Joan 5 %	74'75
Lisboa 4 1/2 %	90'00
Tarragona 4 %	85'50
Nord 6 %. 1	103'75
Valencianes 5 1	100'75
Alar-Santander	70'85
Alacant 1.ª 3 %	96'50
" 2.ª 3 %	89'75
" 3.ª 3 %	84'25
" S. A. 5 %	98'75*
" B 4 1/	87'25
" C 4 %	79'50
" D 1 %	80'25*
" E 4 1/	85'25*
" F 5 %	97'50
" G 5 %	103'50*
" H .	101'25
" I .	103'35*
Andalusos 2 1/4 %	65'50*
" 2.ª 1/4 %	59'25
Andalusos 2 1/4 %	55'25*
Canalejas 5 %.	100'85
Andalusos primitius	48'00*
" prioritat	65'75
Andal. 1.ª fix 3	65'75
" 1.ª variable	44'35
" 2.ª fix 3	62'00
" 2.ª variable	44'25
" 1907.	66'75
" B 1 1/2	80'25
Andalusos 6 %	99'50
Tabac fix	49'50*
" variable	99'00*
Ferro fix	41'50*
" variable	99'50*

Secundaris 4 %	70'00*
Manresa-Berga 3	92'00*
Garrida a Harha 6	101'00
Ter. Catalunya 5	80'75*
" " 6	94'50
Ferr. Catalans ve	
" " no	
Canger a Fez 6 %	102'00
Permanyera 6 %	99'50*
Gran Metro 6 %	97'75*
Transversal 5 %	80'00
OBLIGS. INDU	
Tramvies de Tramvies 1	81'00
" " 5 %	92'75*
Tram. B. G. G. 4	81'00*
" " 5 %	83'00*
" S Andreu 4	83'00*
B. El. 1913 4	95'00
" " 1920 5	101'00
Gran Elèctrica 1	102'50
Aigües Barna. 5	93'50*
" " D	102'75*
" Valencia 6	100'50*
Gas 4 1/2	90'50
" P 4 1/2	90'00
" G 6 %	103'00
" Bons 6	103'50
Energia 5 %.	95'00*
" 6 %.	100'50
" Bons 6	101'50
P. F. Mot. 6	93'25*
P. F. Bons 3	100'25*
Fc. A. Elec. 6 %	101'25
Fc. A. El. Bons 6	117'00*
Transatlàntica	83'00
" 6 % 1917	98'50
" 6 % 1920	101'25
" 8 1/2 %	97'50
" 8 1/2 %	98'00*
Cooperativa Fl.	97'75
Cons. Naval 6	109'00*
" " Bons 6	109'50*
Naval Llevan	98'50
Land 5 %	90'50*

Sevillana 7 %	105'00
" 6 %	101'50*
Telefònica Esp.ª 6 %	102'50
Obres d'Obres 1 1/2	76'50*
" " 5 %	88'00*
" " 6 %	100'25*
" " 1925	101'50*
Bons. I Pavim. 6	94'50*
Produc. Pirelli 6	98'00*
Colonia Güell 6 3	103'00*
Transa Sòria 7 3	102'75
Canals Ebre 5 %	93'50*
" Llevant 6	102'25*
" Bons 6 %	103'25*
" S. O. 6 %	92'00*
Minera Mod. 7 %	97'00
Ferr. F. d'And. 6 %	99'00*
Ferrera Esp.ª 6 %	100'50*
Salinera Espa	102'50*
ACCION	
Banc d'Espanya	573'00
Banc Catalunya	106'25
Canal Ebre	48'00*
Petrolis.	141'50*
Catalana D	150'00*
" E	158'00
" F. Pf. 6 %	102'00
Transatlàntica	55'00*
" "	55'00*
Espanya Industria	296'00*
Tabac Sueca	169'00*
Filaires	123'25*
Ind. Agrícoles	408'00*
F. Marítima	102'00
Transmediterrani	299'50
Telefònica 7 %	104'00
Gran. Montjuic 6	135'00*
" " Pu	110'00*
Barna. S. A. D.	114'00*
Barna Sta F 7	106'50
Barna S.A. P 6	100'00*

Valors no canvis
Preus amb un asterisc, no canvis anteriors.

BORSA MADRID

Interior	73'40
Amortitzable 4 %	
Amortitzable 5 %	
Gran Plaça	241'00
Banc d'Espanya	575'00
Tabacs	233'00
Madrigueres	
Dinamarca	
Holanda	102675
Noruega	102625
Suècia	685'50
Suïssa	
Londres	613'00
Alacant	551'50
Romania	1515
Portugal	
Argentina	
Brasil	
Madrid	608'25

CANVI DE L'OR

Francs	130'00
Rubel	130'00
Unces 1 1/2 unces	130'00
Lliures	130'00
Francs	130'00
Lliures	33'00
Dòlars	6'70
Quilo de plata	110'00
Quilo de platí	130'00

DIVISES

Borsa de Barcelona

Francs	27'20
Lliures	133'95
Unces or	96'10
Marcs	36'30
Lliures	33'58
Dòlars	6'91 3/4
Peso argentí	2'89 1/2
Francs	1'65 1/4

BORSA DE PARIS

	Tancament	Preus Darrers
Londres	123'97	123955
Nova York	25'557	25'65
Bèlgica	355'25	355
Espanya	368'50	369'60
Itàlia	133'60	133'60
Suïssa	491'50	491'50
Dinamarca		
Holanda	102675	102625
Noruega		
Suècia	685'50	
Praga		
Romania	1515	
Portugal		
Argentina		
Brasil		
Madrid	608'25	609

BORSA DE LON.

Nova York	48514
Holanda	120781
França	19597
Bèlgica	149195
Itàlia	9974
Alemanya	203712
Suïssa	2522
Espanya	335450
Dinamarca	182112
Suècia	180912
Noruega	1829
Lisboa	10820
Praga	16381
Austria	345000
Argentina	4721
Rio Janeiro	886
Montevideo	4775
Xile	2940
Buenos Aires	4728

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE MERCAT	SOBZIM	Precedent	D'avui	Alça	Baixa
Café Nova York	Juliol	15'00	15'12	12	
	Setembre	14'24	14'37	13	
	Gen.	13'62	13'73	11	
Sucre Nova York	Setembre	2'06	2'12	6	
	Gener	2'19	2'24	5	
	Març	2'23	2'25	6	
	Maig	2'30	2'36	6	
Sucre Londres	Juliol	10.11 1/4	11.2 1/4	3	
	Setembre	11.6	11.8 1/4	2 1/4	
	Gen.	11.8 1/4	11.10 1/4	2 1/4	
		12.0	12.9 1/4	2 1/4	
[illegible]		121 1/2	122 3/4	1 1/4	
		126 3/8	127 1/2	1 1/8	
		132 1/4	137 1/8	7/8	
Aceite Moresc	Juliol	94 1/2	95	1/2	
	Setembre	97 1/4	97 7/8	5/8	
	Desembre	91 1/8	94 7/8	3/8	
Blat Liverpool	Juliol	8.0 7/8			
	Setembre	9.2 7/8			
	Desembre	9'5 3/4			
Metalls - Londres					
Coure comptat		71.18.9	72.08.9		10.0
" 3 mesos		72 09.0	73.01.3	12.6	
Estany comptat		204 07.6	204.11.3	3.9	
" 3 mesos		207.13'9	207.13.9		
Plom comptat		22 18.3	22.16.3		
" termini		22 16.3	22.17.6	1.3	
Spelter comptat		25 08.9	25.10.0	1.3	
" termini		27.07.6	25.08.9	1.3	

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Tarró i Navarra	50 a 51
Castella	50 " 51
Aragó	50 " 50 1/2
Extremadura nou	46 1/2 " 47
Penedès i comarca	48 " 49

(Preus en pessetes els 100 kg. sec, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc nou	39 1/4 a 39 1/2
Moresc vell	38 " 38 1/4
Ordi Urgell comarca	
Ordi estranger	
Civada extremadura	42 " 42 1
Civada Aragó	42 " 42 1
Civada estranger	
Escaiola	32 " 37

ARROS

Bomba Calasparra	130 a 135
Bomba	100 " 110
Sueltos	65 " 65
Matinas	66 " 69
Redondo O.	59 " 60
Rencats	45 " 46
Farina d'arros	55 " 56

LLEGUMS

Llenties a. procedència	100 a 135
Faves estrangeres	44 " 46
Faves Extrem.ª o And.ª	46 " 47
Faves Lloberat	
Favons Extrem. o And.	
Favons estrangers	
Fesolets Segarra	
Fesolets Andalusia	40 1/2 " 41
Carbes	38 1/2 " 39
Cigrons	38 1/2 " 39
Guixes	

MONGETES

Granella	155 a 160
Mallorca	141 " 143
Verat	140 " 142
Urgell i comarca	140 " 145
Barcelona	140 " 145
Estranger 2.ª classe	

CIMERONS

Blanc	190 a 200
Blanca ar alf 48/46	
Blanca ar alf 44/50	
Blanca ar alf 52/54	115 " 116
Blanca ar. alf. 58/60	108 " 110
Blanca ar. alf. 60/66	100 " 102
Blanca	90 " 105

(Preus en pessetes els 100 kg. sec, damunt carro Barcelona)

FARINES

Blanca	75 a 80
Farina local	70 " 71
Corrent local	67 " 67
Farina blanca Castella	
Xeriguda	66 " 67
Blanca corrent Castell	66 " 67
Mixta	60 " 65

(Preus en pessetes, sac de 100 kg. damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	
Número 4	26 " 27
Segones	
Terceres	19 " 19 1/2
Cruses	18 1/2 " 19

Preus en pessetes els 60 quilos, sac damunt carro.

Sonet (prima)	14 a 15
Sonet	14 1/2 " 15
Gró	15 " 15

(Preus en rals la quartera de 70 litres sec, damunt carro Barcelona)

ALTRES GENERES

GARROFES

Espera	
Espera Vinaroç	42 a 42 1/2
Espera Castelló	42 " 43 1/2
Espera Mataró	40 1/2 " 41
Espera	
Espera	40 " 40 1/2
Espera Mallorca	34 " 34 1/2

(Preus en rals els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

Espera	30 a 31
Nucli de coco	35 " 37
Espera de Illinosa	36 " 38

(Preus en pessetes els 100 quilos, en sec, damunt carro Barcelona)

Ametlles vell	7 1/2 a 8
Ametlles nou	6 1/2 " 7
Avellana Urgell	3 " 3 1/2
Avellana curta	3 1/2 " 4
Avellana d'Olivera	
Xufa	
Espadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDÈNCIA

Fesolets Extrem.ª o Manga	
Fesolets nous	33 a 33 1/2
Fesolets i Guixes	
Fesolets Malaga	37 " 37 1/2
Fesolets país nous	38 " 39
Fesolets país	38 " 38 1/2
Fesolets Urgell i comarca	
Fesolets Manga	
Favada Extrem.ª nova	30 " 30 1/2

(Preus en pessetes els 100 kg. sec, damunt vagó origen)

ARRIBADES

ESTACIÓ M. S. A

20 de blat: 8 de farina; 3 de civada.

[illegible]

5 de blat; 8 de farina.

[illegible]

Vaixell "Evangelius Neophitos", amb unes 3.500 tones de blat argentí.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

Liverpool							
Tanca anterior	1013	986	970	971	973	965	966
Obertura		987	971	972	972	966	966
Darrer telegrama		966	970	971	973	965	965
	1013	969	970	968	973	965	965
	2						

Nova York							
Tanca anterior	1835	1847	1860	1861	1800	1831	1854
Obertura		1842	1853	1854	1797		1849
Darrer telegrama		1835	1840	1852	1800		1845
	1860	1865	1880	1885	1825	1851	1872

[illegible]	1889	1835	1840		1811	1817	
[illegible]		Nom	1845		1801	1810	1836
[illegible]	1853	1832	1866		1825	1834	1852

Tanca anterior	1328	1340	1086	
Obertura				
Darrer telegrama	2018	2054	2101	

[illegible]	3147	3078	3115	3168	178	178	179
[illegible]	3310						

Vapors a Liverpool	5.000	0.000	Fletats
Vapors als EE. UU. des d'1 d'abril	9.352.000	8.425.000	
Vapors als EE. UU. en un dia	3.000	6.000	
Transferència	4'85 1/4		

AVIS

Definitivament l'Establiment

MADAME X

ha quedat instaHat a la

RAMBLA DE CATALUNYA, 24

La missió d'aquest galàpat monumental és llançar aigua a la font igualment monumental de la plaça d'Espanya

Bloc del transeünt

No comprenem la queixa d'aquell senyor que l'altre dia demanava una col·lecció popular. Nosaltres ens trobàvem en el mateix cas, però la col·lecció de la nova editorial Les altres esteses — *i consti que no hi tenim res a veure — ens ha complagut del tot. Admirem sinceament que per vuitanta cèntims donin els bons llibres que donen.*

TASTEU-LO

MOST ARNAUTEU

DROGUERIES I FARMACIES

¿Quin concepte podem tenir d'aquestes persones que, sense mirar els vianants que passen pel carrer, llencen des del balcó tota mena d'objectes, per no dir-ne una altra cosa?

Per desgràcia no podem pas dir que ací hi hagi massa netedat. Per això s'imposa que aquesta gent tan despreocupada guardi per a quan passi l'escombriaire el que llencen pel balcó, ja que embruten el carrer i moltes vegades perjudiquen el vianant.

El general Martínez Anido a Barcelona

Diumenge al matí va arribar a Barcelona el general Martínez Anido. L'esperaven les autoritats, la família, els coneguts i els vigilants.

El Ministre de la Governació va a casa del seu gendre senyor Valentí Via.

Va posar una medalla al general Milans del Bosch i va dinar en família.

A la tarda va anar als "toros" a l'Exposició. Va sopar a l'Hotel del Sol. Ahir al matí va anar al casament del senyor Escalas, regidor de la U. P. A migdia va anar a l'Ajuntament. A la tarda va fer visites i va donar un passeig. Hom diu si marxarà a Madrid avui.

La vida religiosa

Sants d'avui. — La Mare de Déu, Reina de la Pau; sant Zenon, màrtir; sant Ciril, b. i santa Verònica Julianis, cap. i vg.

Sants de demà. — Sant Cristòfor, mr.; els set germans mrs.; les santes Rufina i Secunda, vgs. i mrs., i santa Amàlia, vg. El segon trasllat de Santa Eulàlia.

Quaranta hores. — Basílica del Pi. Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Comunió reparadora. — Avui: Església de les Religioses Escolàpies.

Demà: Església parroquial de Sant Francesc.

Cort de Maria. — Avui: Imatge del Purissim Cor de Maria, a Sant Just, o a Santa Mònica.

Demà: Nostra Dona de l'Ajuda, a la seva església, privilegiada, o de la Bona Nova, a Sant Agustí.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. Avui: Torn de les ànimes del Purgatori. Demà: Torn de Jesús Crucificat.

MISSA NOVA

Diumenge va cantar la seva primera missa, a l'església de la Casa de Caritat, el nou sacerdot mossèn Jaume Estrada i Prat, fill de Triana. Foren padrins el senyor Lluís Noguera i Vela i la senyora Maria Romeu de Noguera. Va fer el sermó el reverend doctor Eduard Roman, catedràtic del Seminari de Barcelona.

Municipi

D'una nova urbanització

Perquè els interessats puguin formular les reclamacions que creguin oportunes, durant el termini de vint dies feiners, estarà de manifest a l'Oficina d'Informació, l'expedient relatiu al projecte d'urbanització de la zona limitada per l'Avinguda de la Verge de Montserrat, carrer de Robert, carretera del Carmel, Camí del Coll de Can Moa, carrer d'Antequera i Torrent de la Font d'En Xirot.

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Ptes.
Barcelona, mes	2'50
Península Ibèrica, trimestre	7'50
América llatina "	8'50
Altres països "	25'—

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 8:

Tot el nord d'Europa es troba sota la influència d'una intensa depressió barométrica situada a Suècia, que pertorba el temps amb vents forts del nord i copioses pluges a Escandinàvia, Dinamarca i Alemanya.

A la nostra Península el temps ha millorat en allunyar-se cap a Itàlia el mínimum que travessà els passats dies.

El descens de la temperatura persisteix a causa dels vents del nord que des de Noruega envaeixen l'oest d'Europa fins a les costes de l'occident africà.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

El temps és bo a la nostra regió, i domina cel nuvolós a les comarques costeres i serè a l'interior.

Durant les darreres 24 hores es registraren alguns plogims a la província de Girona.

Les temperatures mínimes registrades avui han estat 5 graus a l'Estangento i 7 a Cabdella.

MAS & ROCA

CAMISERS

16 FONTANELLA 16

24 PORTAFERRISSA 26

Palames superiors a 20 ptes.

Especialitat en la mida

LA FESTA DELS XOFERS

Demà, dimecres, festivitat de Sant Cristòfor, tindrà lloc la solemne benedicció d'automòbils que tots els anys celebra la Germandat de Xofers del mateix nom, a l'Avinguda d'Alfons XIII, davant l'església de Nostra Dona de Pompeia.

Segons tradicional costum, s'obsequiarà els ocupants dels automòbils que assisteixin a la benedicció amb medalles i figuretes de metall, efigie del Sant.

Amenitzaran l'acte dues reputades bandes.

A la nit del mateix dia se celebrarà l'acostumat ball al saló Nuevo Mundo, amb obsequis cedits per diverses cases del ram.

AIGUA IMPERIAL VICHY

ATROPELLAMENTS

A la plaça d'Espanya, davant l'Hotel número 4 de l'Exposició, un autòmnibus atropellà el soldat ciclista Angel Serra Belsué, de 22 anys, i li produí lesions de pronòstic reservat.

— Al carrer de la Creu Coberta fou atropellat pel tramvia de la línia número 1, número 333, Faustí Pérez Romero, el qual hagué d'ésser auxiliat al dispensari d'Hostafrancs de lesions de pronòstic reservat.

— A la plaça d'Antoni López un camió atropellà a Josep Virgili Gamazo, de 24 anys, i li produí diverses lesions que foren qualificades de pronòstic reservat a la casa de socors del Port.

— A la plaça del Palau fou atropellat per un automòbil el jornaler Pasqual Rivera Ripoll.

Fou assistit a la casa de socors del Port, on li apreciaren una ferida contusa al peu esquerre i escoriacions al genoll del mateix costat, de pronòstic reservat.

Després de curat fou traslladat al seu domicili.

— Al carrer de Sant Pau un auto, que es féu escàpol, atropellà a Joaquim Sevilla Castell, i li causà lesions de pronòstic reservat.

— Un automòbil de l'Aeronàutica Naval atropellà, en terme d'Hospitalet, el nen Antoni Pina Segura, el qual resultà amb lesions de pronòstic reservat.

— Al carrer del Gall, per un ciclista que fugí, fou atropellada la nena Maria Mir, la qual resultà amb diferents lesions de caràcter lleu.

Palau d'Indústries Químiques

Totes les tardes, menys els diumenges, degustació gratuita de

OVOMALTINA

GELADA

a la secció suissa, stand de la casa

Dr. A. Wander, S. A., de Berna

UN HOME MORT PER UN TREN

Al quilòmetre 7 de la línia del Nord, un tren elèctric atropellà un home, que quedà mort i horriblement destroçat.

El cadàver no s'ha pogut identificar, però se sap que es tracta d'un jornaler que recollia ce aquell lloc de la carretera de Ribes, davant el dipòsit de les aigües de Montcada, ramatge per a corones.

PARAGUAS

Porta Ferrissa, 10

ALARMA

Ahir a la tarda, al carrer de Ferlandina, un guàrdia urbà sentí una formidable detonació que l'obligà a practicar les recerques oportunes.

Donaren per resultat que s'havia produit en un taller de la casa número 10 del carrer del Peu de la Creu.

Preguntà el guàrdia als dependents, els quals digueren que no tenia importància, car es tractava d'haver-se rebentat un globus dels que regalen als nens en alguns establiments.

Però com que el guàrdia no trobà resquícies ni del globus ni de cap altra matèria, es limità a posar el fet a coneixement dels seus superiors, tota vegada que l'alarma entre els veïns fou més que regular.

ZOTAL

Només es ven en llaunes tancades

INCENDIS

A la barriada de Vallcarca, en el lloc conegut per la Font del Bacallà, es produí un incendi i es cremaren uns 110 metres de fullaraca prop de la carretera de Sant Cugat.

Els bombers hi acudiren de seguida i aconseguiren localitzar el foc i extingir-lo amb rapidesa.

El problema de preservar els vestits de llana, pells, etc., dels estralls de les arnes, està resolt pels sacs guarda-roba de paper. Vegen l'anunci amb il·lustració del sac, pàg. 14.

En una botiga del carrer del Consell de Cent, 404, hi hagué ahir un petit incendi que extingiren els bombers en vint minuts, sense que les pèrdues tinguessin importància.

ACCIDENT DEL TREBALL

A la Central de la Companyia de Telèfons, establerta al carrer de les Corts Catalanes, tocant a la plaça d'Espanya, caigué d'una màquina Marian Pérez Avellan, de 18 anys.

Es produí lesions de pronòstic reservat a diferents parts del cos.

NAFTALINA contra les arnes

CAIGUDES

Al Passeig Nacional, en baixar d'un tramvia, caigué Josep Governa Candeló, de 60 anys, i resultà de l'accident amb commoció cerebral i diverses lesions de pronòstic reservat.

— En passar pel carrer d'Alvarez, cantonada al Nou de Lacy, caigué casualment Trinitat Amela Grase i es produí lesions a diferents parts del cos.

Fou curada a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere.

— Al dispensari d'Hostafrancs fou auxiliat Joan Salvan, d'onze anys, per presentar una rascada a la regió frontal, de caràcter lleu, que es causà en caure del tramvia 242, de la línia 57.

El fet ocorregué al carrer de la Creu Coberta, davant del del Gall.

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

DETENCIONS

Per barallar-se i promoure, amb tal motiu, un fort escàndol a la Rambla de Santa Mònica, foren detinguts i denunciats al jutjat municipal Florentí Iglésies, Just Grande i Adrià Garcia.

— Fou detingut i posat a disposició del jutjat de guàrdia el xofer Josep Segura, per haver atropellat, amb l'auto que guiava, a Francesc Lej Vallfogona, i li causà lesions de pronòstic reservat.

Foren conduïts a la delegació de policia del districte de l'Audiència, Eugeni Joan Belda, Francesc Castanyeda i Josep Boxach Martínez, els quals promogueren un fort escàndol, que amenitzaren a cops de puny, al carrer de Colomines, davant de la casa número 8.

A Lloret de Mar (Girona)

Clínica Mental "Torre Camperà", per a malalts nerviosos mentals. Telèf. 10. Metge Director-resident: Dr. M. Bernat i Carreras. Sol·liciteu informacions a la mateixa Clínica i a Barcelona els divendres, de 4 a 7 de la tarda, al carrer de Pelayo, 62.

TOPADES

A la Rambla de Catalunya un tramvia de la línia 16 i la bicicleta que muntava Albí Ferran, de 24 anys, toparen violentament.

Se n'endugueren, naturalment, la pitjor part el ciclista i la màquina.

Al dispensari de la Ronda de Sant Pere, on fou auxiliat, apreciaren a Albí la fractura de la clavícula dreta i erosions a diferents parts del cos, de pronòstic reservat.

— Al carrer de Muntaner, cantonada al d'Aragó, toparen dos automòbils, i Jaume Muntades Hernàndez, que anava en un d'ells, resultà amb lesions de consideració a diferents parts del cos.

T. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

UNION RADIO BARCELONA, 349 m.

RADIO CATALANA, 268 m.

11'00: Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

12'00: Campanades horàries de la Catedral. — Nota del Servei Meteorològic de la Diputació provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

13'00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. "El triunfador", marxa-one step (De Lesmo), Sextet; "Carmen", havanera (Bizet), per Concepció Supervia; "Valse erotique" (Sancho Marraco), Sextet; "Chulángano", xotis (Jarque), Sextet; "Un ballo in maschera", selecció (Verdi), Sextet; "Eva", valsos (Lehar), Sextet; "Amour et neige", fox (Dotres Vila), Sextet; "El Senyor és mon pastor" (Schubert), Chor Madrigal Irmler, orgue i orquestra; "Suspiros de mi tierra", serenata (Palau), Sextet.

Informació teatral: "Serenade amoureuse" (Worsley), Sextet; "Esther", tango (Krayton), Sextet; "Aires españóles", pot-pourri (Planàs), Sextet; "No me importunes", pericon (Martorell); Sextet; "Per tu ploro", sardana (Pep Ventura), per la Cobla Els Montgrins; "Hoja de álbum" (Wagner), Sextet; "Los flamencos", tercet dels embriacs (Vives), per Carme Stern i Carme Andrés; "Moro y gitano", pas doble (Aduà i Refalà), Sextet.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.

14'30: Tancament de l'estació.

17'30: Apertura de l'estació. El Trio Ibèria, alternant amb discos.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

18.05: Sessió femenina: Converses per a la dona, pel "Duendecillo de las Ramblas", transcrites per l'escriptora Maria del Patrocini Alba. Notícies de premsa.

18'30: El Trio Ibèria interpretarà peces selectes.

19'00: Tancament de l'estació.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

21'05: La Cobla Barcelona interpretarà les sardanes: "La mare catalana" (Rosa Sunyer); "Cantem i dansem" (J. Baró); "Riteta" (J. Pujol Maten); "Font-alegria" (J. Serra); "La baldirona" (E. Morera); "A En Pau Casals" (J. Garreta).

22'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Notícies de premsa.

22'05: Concert a càrrec de la cantatriu Carme Gombau i l'orquestra de l'estació: "Coriolano", obertura (L. van Beethoven), Orquestra; "Alceste",ària (C. W. Glück); "Ros ton cabell, blau ton vestit" (J. Lamote de Grignon), senyoreta Gombau; Andante de la "Simfonia número 3" (R. Schumann); "Claro de luna" (A. W. Ketelbey), Orquestra; "¡Ah, pérfido!",ària (L. van Beethoven); "Prop de l'amat" (F. Schubert); "Der Freischütz",ària (C. M. von Weber), senyoreta Gombau; "Tamborilero vienés", momento musical (J. Torrents), Orquestra.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.

23'00: Tancament de l'estació.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

Les mosques porten la malaltia

Cada mosca que entri a la vostra llar porta amb ella la malaltia. Polvoritzant amb Flit netejareu en pocs instants la vostra habitació de mosques i mosquits perillosos. El Flit penetra als intersticis on les arnes, xinxes i formigues s'amaguen i reproduïxen. Destrueix llurs ous. Mata els insectes, però és inofensiu a les persones. No taca.

Exigiu sempre el Flit en bidó groc amb franja negra.

Tot producte que es vengui a granel no és FLIT.

Exigiu els envasos precintats

FLIT

Per major: BUSQUETS Hnos. y Cª Cortes, 687. — Barcelona Madrid, Sevilla, Bilbao, Valencia, Gijón, Vigo, Palma y Ceuta.

Els Tribunals

De la mort del guardabosc Ignasi Duran

El jutjat de la Concepció continua els treballs indagatoris per arribar al total descobriment del crim descobert en un bosc de Santa Coloma de Gramanet, i del qual fou víctima el guardabosc Ignasi Duran.

Ahir va prendre declaració al propietari de la finca, Antoni Feliu, el qual va confirmar els bons informes que de la víctima van donar altres testimonis.

També va donar bones referències dels altres treballadors de la seva finca, dels quals manifestà que no suposava que cap d'ells fos l'autor del crim.

Una altra diligència, de la qual s'esperava obtenir un bon resultat, acabà en sentit negatiu.

Es tractava d'esbrinar com havien passat el diumenge uns quants caçadors, dels quals, per referències, es tenien notícies que havien sostingut fortes discussions amb els guardes de la finca.

Tots van justificar la inversió que feren del temps el dia del fet. També sembla que coincidiren a considerar el Pi com home de caràcter en reprimir els caçadors que entraven a la finca.

Respecte a la mort d'Ignasi Duran, digueren que en tingueren notícia alguns dies després de produïr-se el fet. Gairebé cap dels declarants coneixia el Duran.

Les referències que del resultat d'aquest crim es tenien pels passadissos del jutjat coincideixen a suposar que la policia segueix una pista segura, que a no trigar gaire podria aclarir aquest afer i descobrir l'autor o els autors de la mort del guarda Ignasi Duran.

Així mateix ho confia el jutge instructor de la causa.

LA MORT DE PAU CASADO

AVUI RICARDITO TORNARA A DECLARAR

Havent sol·licitat el lletrat de la part querellant en la causa que per la mort de Pau Casado se segueix contra Ricard Fernàndez, que pel jutjat de l'Oest es procedís a prendre nova declaració al processat, avui, a les cinc de la tarda, es constituirà el jutjat a la Presó, per tal de portar a terme aquesta diligència.

Segons sigui el resultat, el lletrat querellant sol·licitarà que es faci una nova inspecció ocular i reconstitució del fet al carrer d'Orteu.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència territorial

No té assenyalaments.

Audiència provincial

Secció primera. — Drassanes. — Dos orals per furt i lesions contra Joan García i Demetri Nieto.

Secció segona. — Sud. — Un oral per estafa contra Angel Ocejo.

Secció tercera. — Granollers. — Dos orals per injúries contra Esteve Ventura i Eulàlia Vinyals.

Secció quarta. — Universitat. — Un oral per estafa i un altre per adulteri contra Sally Echerbom i Benjamí Lion.

VISTA DE CAUSES

Secció primera. — Furt. — Emili Porta, que avui ha ocupat el banquet dels acusats, va prendre un carro i un cavall que estaven aturats davant d'un establiment.

La pena demanada pel fiscal ha estat de sis mesos de presó.

Secció segona. — Ha estat suspès l'oral anunciat, per malaltia del lletrat defensor.

Secció tercera. — Homicidi per imprudència. — El processat, Emili Porta, guiant un carro per la plaça del Palau, va atropellar un home que portava un carretó i el matà.

El fiscal li ha demanat un any de presó.

Secció quarta. — No tenia assenyalaments.

Els aviadors capitans Giménez i Iglesias, a Barcelona

Abans d'ahir, diumenge, arribaren a Barcelona, procedents de Vilanova, on havien passat la nit, els coneguts aviadors capitans Jiménez i Iglésies.

En lloc d'arribar a Barcelona amb el segon exprés de Madrid, els aviadors vingueren amb un tren lleuger anterior al que s'esperava.

A l'estació de França els esperaven les autoritats, elements de l'Aero Club i diverses personalitats. Bon nombre d'obrers de la "Hispano Suiza", on s'ha construït el motor que equipava el "Jesús del Gran Poder", també esperaven l'arribada dels pilots aviadors.

Els capitans Jiménez i Iglesias, després de canviades les primeres salutacions, s'encaminaren, seguits d'un grup d'entusiastes, a l'estatge del Reial Aero Club de Catalunya, situat al Passeig de Gràcia, cantonada a Diputació. Allí foren rebuts per la Junta Directiva de l'entitat i els fou donada la benvinguda. Després s'encaminaren al domicili del pare de Jiménez, on dinaren en intimitat.

A la tarda assistiren a les curses de braus, i després visitare l'Estadi de Montjuïc.

A la nit assistiren al camp de La Volateria, al Prat del Llobregat, on els oficials de l'Aeronàutica Naval celebraren una festa de revetlla a honor de la Verge del Carme, patrona de la Marina.

Avui els aviadors seran rebuts a l'Ajuntament, i és probable que demà la Diputació els obsequiï amb una visita a Montserrat. Segons sembla, els capitans Jiménez i Iglesias passaran tota la setmana a Barcelona.

El ministre de Foment a Barcelona

Ahir al matí va arribar de Madrid amb el segon exprés el Ministre de Foment senyor comte de Guadalhorce. L'esperaven les autoritats. S'allotja a la Delegació d'Hisenda.

A les dotze va presidir la sessió de clausura de la Confederació Sindical Hidrogràfica del Pirineu Oriental.

Govern Civil

EL GENERAL MILANS DEL BOSCH

Ahir, el general Milans del Bosch va anar a la sessió de clausura de l'Assemblea de la Confederació Sindical Hidrogràfica del Pirineu Oriental, i a les noces del regidor de la U. P. senyor Escala.

Avui anirà a Montserrat,

CAP D'ANY

DE LA MORT DEL SENYOR

Francesc Casanovas i Xarrié

que morí en la pau del Senyor el dia 10 de juliol de 1928

La seva esposa Antònia Rumaní, filla entenada Adelina Aloy i Rumaní, filla adoptiva Maria Ripoll i Camarassa, gendre entenat Joaquim Rossell i Folch, gendre adoptiu Vicents Morano i Monpart, germans Pere i Maria, cunyats Blai Vergés i Antònia Palet, néts entenats, tia, nebots, cosins i família tota preguen als amics i coneguts que en recordança de tan dolorosa pèrdua vulguin resar una oració i assistir a l'ofici o a alguna de les misses que pel bé de la seva ànima se celebraran a l'església parroquial del Clot demà, dimecres, dia 10, a les deu, pel qual piadós acte els guardaran cristiana reconeixença.

Barcelona, juliol 1929.

ELS ESPORTS

PILOTA BASCA

AL CLUB MANISTA

Al frontó del carrer d'Amàlia van tenir lloc diumenge a la tarda els següents partits:

Fleta i Obeda, vermells, van perdre davant Gil i Guante, blaus, per 26 a 30 punts.

El segon partit interclub, entre Marcos Briz, del Bose, vermells, i Larado II i Herrera, blaus, del Club Manista, va acabar amb la victòria merescuda d'aquest per 30 a 20 punts.

Tercer partit, entre Bequedano i Roca, vermells, i Santos i Muro, blaus, va donar la victòria als darrers per 30 a 24 punts.

Quart i darrer partit, Sàez I (professional), Sàez II, vermells, van guanyar a Castillo i Pallàs (professional), per 30 a 23 punts.

El Club Manista és l'únic que seguirà durant la temporada d'estiu celebrant partits cada diumenge a la tarda.

CLAUSURA DE TEMPORADA AL CLUB BASCONIA

Amb els partits de diumenge al matí, a la canxa del Frontó del Palace, el Club Basconia va celebrar el darrer dia d'entrenaments oficials, per a no reprendre'ls fins el mes de setembre vinent.

Els resultats foren els següents: Boldú-Ródenas, vencere na Palau-J. Viladomiu, per 40 a 29 i Orczco-P. Escudero, sucumbiren davant Prada-Ródenas per 32 a 40.

Després d'un bon partit jugat a pala, Larrinaga-Iñiguez, triomfaren per 40 a 35, jugant contra la parella Iñarra-Hernàndez.

Per darrer partit es combinà a E. Bó-Steegmann, vermells, oposats a Berrondo - Prada (professional), blaus. Aquests s'apuntaren els primers nou punts i amb aquest avantatge aguantaren tot el parti fins a la darrera desena en què els vermells semblaren reaccionar en enxiquir la diferència a dos punts, 32 per 34, però, novament els blaus s'imposaren arribant al punt 40 quan els contraris no havien passat del 34.

ELOLA I-MARCELINO
(vermells)
contra
ECHEVARRIA-NAVARRETE
(blaus)

Per tal que Marcelino pogués prendre la revenja del partit anterior l'Empresa li millorà el davanter. En general l'opinió era favorable al seu color. Sens dubte el partit fou molt més interessant que el passat. Echevarria va jugar molt i bé. Navarrete fou l'heroi; cada dia està en millor forma, avui ja podem dir sense recels que és el zagué més adequat per a competir amb Marcelino. Elola feu el de sempre, molt segur i sense castigar la bala Marcelino incansable; la seva potentíssima dreta va marcar punts vistosíssims.

Navarrete i Echevarria s'emportaren la victòria per dos punts d'avantatge.

O.

BILLARS SOLER
Especials per a campionat
Viladomat, 122

BASE-BALL

CAMPIONATS DE CATALUNYA

En la reunió de delegats haguda per organitzar el primer campionat de base-ball, es prengueren els següents acords:

Que el campionat comenci el dia 14 d'aquest mes.

Els clubs que hi prenguin part es dividiran en dos grups. Un el formaran el Català, Barcino, Canadenc, Catalònia, i l'altre el Montserrat, Dinamita, Olímpic i Fortpienc. La resta dels clubs no prendran part al campionat, per manca de camp.

Heus aci el calendari de dates:

Dia 14, a les nou:

Català-Catalònia i Montserrat-Dinamita.

A les onze:

Canadenc-Barcino i Olímpic-Fortpienc.

Dia 21, a les nou:

Català-Canadenc i Dinamita-Olímpic.

A les onze:

Fortpienc-Montserrat i Catalònia-Barcino.

Dia 28, a les nou.

Catalònia-Canadenc i Dinamita-Fortpienc.

A les onze:

Català-Barcino i Olímpic-Montserrat.

La segona volta es farà invertint les hores.

El campionat se celebrarà per punts, o sigui: dos al guanyador i un a cada club en cas d'empatar.

Els que resultin en primer i segon lloc de cada grup formaran l'any vinent la primera categoria, i els altres la segona.

Amb els quatre clubs esmentats en el paràgraf anterior se celebraran les finals del present campionat en la mateixa forma que els grups; es a dir, per sorteigs entre tots quatre, amb revenja.

Acabats aquests partits, el que tingui més punts serà el campió. En cas d'empat es decidirà en un sol partit.

Els quatre equips que passaran a formar la segona categoria jugaran al mateix temps que el grup anterior un altre campionat per designar un campió.

Tant el primer com el segon lloc d'aquests darrers grups tindran premi, el qual es decidirà d'acord amb els fons de la Federació.

Els partits amb el Fortpienc se celebraran al camp d'aquest club, per haver donat la seva conformitat tots els clubs.

AVIACIO

L'ACTIVITAT A L'AUTODROM "CANUDES"

La reunió aeronàutica celebrada abans d'ahir, diumenge, a la tarda, a l'autòdrom Canudes va resultar interessantíssima. La presència de distingides dames i senyoretes, que cada dia i en més nombre concorren a les dites reunions, va contribuir força a l'èxit.

Ultra els vols per als socis de l'Aero Club de Catalunya, se'n realitzaren d'altres d'exhibició i amb passatgers, que no pararen fins a darrera hora. Com de costum, volaren els pilots d'aquell aeròdrom, senyor Canudes, Xuclà i Carreres amb els nous avions "Aviam" i els "Hanriot" de l'escola.

Volaren entre altres els passatgers següents: senyoreles Josepa Pilar Figueres, Pilar Caritor i Hermínia Cortès, les senyores Julita Quintana de Mateu, Dolors Figueres d'Albafull i senyora de Rufat, ultra els senyors Francesc Quintana, Joan Albafull, Joaquim Guardiola, J. Rusconi, A. Estalella, Rafel Codina, Eduard Blasco, Pere Andrés, Antoni Gimeno, Rossend peitx, Delfí Parés, Ferran Llacer, Guillem von Breymann, Paume Fontanals, Manuel Gonzàlez, Andreu Guardiola i Rneiro Martínez.

CICLISME

Moineau guanya la vuitena etapa de la Volta a França

París, 8. — La vuitena etapa de la volta ciclista a França (Bordeus-Bayona) ha estat guanyada pel francès Moineau, el qual ha cobert els 182 quilòmetres que separen les dues poblacions en 5 h. 36 m. 25 s. Guanyà per sprint a Slembrock i Rebry, els quals arribaren junts. En quart i cinquè lloc arribaren Frantz i Ch. Pellicer.

Rebry va al davant de la classificació general.

La novena etapa serà dimarts, i és la primera de muntanya (Bayona-Luchon, 363 quilòmetres). — Fabra.

ELS MILLORS STAYERS NACIONALS DIJOUS VINENT AL VELODROM DE SANS

La direcció del velòdrom ens prepara una altra gran reunió ciclista per a dijous vinent, al vespre. El campió d'Espanya, Josep Cebrià Ferrer, serà presentat en competició contra els seus més directes rivals, Julià Espanyol, Gaspar Pocoví i Claudi Senon.

Encara són recents les victòries d'Espanyol i Senon sobre el campió, i recent és també el repte que li llançà Pocoví després de la seva discutida victòria en el campionat nacional, perquè Ferrer es doni perfecte compte de la carta que es juga en aquest match.

Ferrer, segons manifestacions del seu entrenador, Rubio, es presentarà en aquesta ocasió ben conscient del que l'obliga el seu títol, i amb grans desigs de refer el seu prestigi i conquerir altra vegada el favor del públic, que en tan alta estima el tenia la temporada passada, fins a l'extrem que es comptaven per plens cada una de les seves exhibicions.

Es d'esperar que Espanyol i Senon posaran de la seva part tot l'entusiasme per esborrar el mal efecte de dijous passat, i que Pocoví farà de la seva part tot el que calgui per demostrar el fonament del seu repte.

AVI AR SENSE SOBRESALTAR
donar un so intens, amb poc consum són característiques de la
BOTZINA
Bosch
TALLERS ELECTRICS
Barcelona Mallorca, 281

BOXA

CRONICA DE LA SETMANA

EL TORNEIG LLATI DE BOXA AMATEUR

Itàlia, França, Bèlgica i Espanya participaran en aquesta competició -- Espanya estarà representada per un equip de boxadors catalans -- Els italians seran sens dubte els més seriosos adversaris per als nostres -- Després d'Uzcudun-Schmelling La lesió de Paulino és cosa vella -- No es parla de si Schmeling boxarà amb Icharkey pel títol mundial, com tampoc del retorn de Dempsey -- Tommy Loughran, l'"esperança" americana -- Desfetes de Bernasconi i de Scillie

S'anuncia per aquesta setmana un gran esdeveniment amateur, el torneig llatí que, sota els auspicis de l'Exposició, se celebrarà dijous i dissabte vinents, a la plaça del Poble Espanyol de Montjuïc. La Federació Espanyola de Boxa, tan amant de voltar de misteri la seva actuació, ens va anunciar fa mesos aquest torneig que hom ja donava per fracassat; heu-vos ací, però, que la setmana passada l'esmentat organisme ens fa saber, per mitjà d'una nota oficiosa, l'imminent celebració del torneig. Cal, doncs, mostrar-se satisfets de què hagi estat possible portar a la pràctica un esdeveniment tan important per a la nostra boxa.

Participaran al Torneig llatí França, Itàlia, Bèlgica i Espanya. Els representants d'aquest darrer país seran tots catalans, car, com s'ha pogut veure en els darrers Campionats generals, les Federacions de fora adherides a la Federació Espanyola no compten per ara amb elements de vàlua per a un concurs de tanta importància.

Es molt difícil preveure el resultat daquest Torneig, ni endevinar el paper més o menys lluït que hi puguin fer els nostres representants. Els campionats darrerament disputats i l'excursió que feren fa alguns mesos alguns dels nostres elements als països del nord d'Europa, on, com és sabut, la boxa amateur frueix d'un gran prestigi, ens permet un cert optimisme: el concurs no serà guanyat segurament per nosaltres, però cal esperar que els boxadors catalans que hi prendran part obtindran en llur majoria una classificació honorable, car ultra les dades més amunt anotades, hi ha el resultat del darrer França-Espanya, favorables als nostres, i l'experiència que aquests comencen a tenir de les lluites del ring.

Els equips d'Itàlia i de Bèlgica són els més de témer, segons asseguren els que estan al corrent de l'amateurisme en aquells països. A Itàlia, particularment, és fama que hi ha sempre un floret de bons boxadors amateurs, com ha quedat demostrat cada quatre anys a les Olimpíades. En aquell país els que practiquen la boxa estan obligats a romandre un mínim de tres anys en els rengles de l'amateurisme, i això sol ja representa una garantia que compten amb bons amateurs. Entre nosaltres, fins fa poc, qualsevol podia passar-se professional sempre que volgués, i no hi ha pas dubte que això ha perjudicat la base mateixa del nostre amateurisme. La disposició recentment adoptada que cap amateur pot passar al professionalisme sense haver pres part pel cap baix en dos campionats, ha estat sens dubte molt beneficiosa, però en fi de comptes resulta insuficient, car ve a suposar solament una estada d'un any dins l'amateurisme. Els nostres amateurs es veuen sovint obligats a passar-se professionals per tal de poder combatre. Tret del Campionat, no se celebra tradicionalment entre nosaltres cap concurs amateur de veritable importància, i si hom pot comptar en aquests moments amb elements ja fets, es deu en primer lloc a les darreres Olimpíades, i en segon a la prometença que se'ls féu fa temps de què, amb motiu de l'Exposició, els seria donada l'oportunitat de lluir llurs mèrits. Si després del torneig d'aquesta setmana no se'n prepara un altre d'important amb elements d'importància d'altres països, cal preveure la desbandada general en els rengles del nostre amateurisme.

El Torneig llatí se celebrarà en dues sessions, en cada una de les quals hi haurà setze combats. A la primera sessió els oponents, quatre per categoria, seran oposats per sorteig entre els representants de cada nació. Hi haurà, doncs, dos combats per categoria. A la segona, els dos vencedors del dia anterior es disputaran el trofeu del Torneig, i els dos batuts el tercer lloc. Els segons lloes seran atorgats als boxadors batuts en les finals.

* * *

Després de la desfeta de Paulino hom tracta d'explicar-se les causes del seu fracàs com a boxador amb mires a obtenir el Campionat del món de boxa. S'insisteix principalment en la mala direcció que ha tingut el pes fort basc als Estats Units, on altres boxadors estrangers, sense necessitat de disputar tants combats com ell, s'han situat de seguida al lloc que els corresponia. Uzcudun, en efecte, ha fet a Nord-Amèrica una pila de combats sobrers, però no tots aquests combats han obeït a un fi esportiu. L'ambici d'els seus guiadors ha estat incommensurable, i si alguna vegada les autoritats de la boxa nordamericana l'han obligat a combatre amb adversaris que virtualment no calia que *trobés*, ha estat per fer respectar contractes signats i sortir en defensa dels que a base d'aquests contractes, havien compromès llurs interessos. Es quelcom semblant amb el que passa ara entre Schmeling i l'anglès Phil Scott. L'alemany signà un contracte a un organitzador per boxar contra el campió anglès, i, com és natural, la Comissió de Nova York s'ha vist obligada a recordar a Schmeling el seu compromís. Un encontre Schmeling-Phil Scott no té esportivament en aquests moments cap interès, però, si és que no hi ha un arranjament i si tant l'anglès com l'empresari insisteixen, el combat s'haurà de fer.

L'Uzcudun, convenen molts, s'ha prodigat massa als Estats Units, i aquesta és una de les causes del seu fracàs. Acceptant el primer, no creiem per la nostra part que una conducta millor regida l'hagués portat a guanyar el Campionat del món. Els defectes del basc són massa notoris perquè li haguessin permès salvar tots els obstacles, àmbuc en les circumstàncies actuals de crisi de bons pesos forts. Si contra Billy Hartwell i Jack Renault el basc experimentà dificultats per a vèncer, era d'esperar que contra homes millors que els esmentats aquestes dificultats es canviessin en derrota. Això és el que ha passat, baldament hi hagi qui s'entesti a no voler-ho, malgrat la demostració que n'acaben de donar els fets.

I ja que parlem de Paulino, anotem que segons revelen els darrers telegrames, la lesió del braç dret, de la qual es queixà després del match contra Schmeling, és una lesió antiga; la mateixa probablement que li impedí, segons es va dir aleshores, vèncer a Risko. Tenim la convicció que en l'actualitat Uzcudun és un boxador les nafres del qual són tan nombroses i importants, que únicament l'habitud de combatre li permet sostenir-se més o menys dignament en el ring. Tot plegat no representa sinó la resultant d'una educació tècnica insuficient. El basc, que ja es va lesionar en el primer combat que disputà, ha estat, a mesura que ha actuat en el ring, el seu pitjor adversari. Això sol dóna idea de les seves grans qualitats físiques i del lloc on hauria arribat si aquestes qualitats haguessin estat avalorades pel coneixement.

* * *

No es parla, després d'Uzcudun-Schmeling, de si aquest disputarà amb Sharkey la final del Campionat del món del pes fort, com s'havia dit i assegurat mesos enrera. Schmeling, després de la treva que per a boxar contra Uzcudun li concedí la Comissió de boxa de Nova York, deu trobar-se en aquests moments discutint altra vegada amb els seus managers. El plet és bastant complicat, i com que el campió alemany no accepta el manager que la Comissió esmentada assenyalà, la solució d'aquest enutjós afer no es veu pas gens clara. De moment la susdita Comissió ha hagut d'intervenir prop de Schmeling per recordar-li el compromís que va contraure de boxar contra el pes fot anglès Phil Scott.

Tampoc s'ha parlat aquests dies, amb la mateixa insistència d'abans, de la tornada de Jack Dempsey al ring: es veu que la victòria de l'alemany ha fet reflexionar els americans, els quals, malgrat la popularitat de Jack no deuen veure massa clar que sigui aquest l'home que es necessita per a evitar que el títol mundial del pes fort emigri de Nord-Amèrica. Oposant Dempsey a Schmelinfi, hom pot tenir la seguretat que el match resultarà un èxit financier; quant a què Dempsey vencí Schmeling ja és una altra història.

Sharkey faria un bon adversari de l'alemany si no fos que l'organització de Sharkey-Schmeling pel Campionat no ofereix econòmicament gaires garanties d'èxit. L'ex-mariner de Boston defraudà els seus més acèrrims partidaris en els dos combats que darrerament disputà contra K. O. Christner i Young Stribling. Serà, doncs, precís bastir una gran plataforma a aquest boxador si és que hom no troba qui amb preus merecedors el pugui substituir el dia de la final.

Un d'aquests podria ésser Tommy Loughran, el campió del món del pes mig fort, avui tan popular als Estats Units, com ho fou abans Jack Delaney. Loughran boxa admirablement, i ha manifestat diverses vegades la seva intenció de provar fortuna en la categoria dels pesos forts. Si darrerament la provatura fracassà en Mike Mac Tigue, Paul Berlenbach i Jack Delaney, això no vol dir que les coses hagin d'anar pel mateix camí a Tommy Loughran, al qual detura en aquests moments l'haver de renunciar al títol de campió del món del pes fort si és que vol boxar contra pesos forts, segons té manat la Comissió de Nova York.

Com que d'aquí als darrers dies de setembre, que és l'època en la qual s'acostuma a disputar el Campionat, hi ha encara una bona tongada, cal esperar que els americans tractaran d'aprofitar el temps per provar alguns de llurs pesos forts i decidir la definitiva designació de llur finalista. Això, naturalment, si Schmeling sap mantenir-se en el lloc que li han permés abastar les seves victòries damunt Risko i Schmeling.

Preveiem, per altre cantó, que enguany es començarà a sentir la manca de Tex Rickard. Es necessitaria, efectivament, en aquests moments un promotor com el finat per endegar una mica l'afer de la successió de Tunney. Les baralles entre les organitzacions del Madison i les de Fugazzi i el precedent que el match Heenep-Tunney produí l'any passat, un important dèficit financier, no encoratgen pas a posar en planta un Campionat del món si és que hom no compta pel cap baix amb un pes fort americà molt popular i de classe reconeguda per tothom.

Els organitzadors del Palace preparen per a la setmana entrant una gran vetllada a base dels encontres Alís-Oldini i Gironès-Quadrini, combats que hom descompta que proporcionaran una gran afluència de públic i que hom farà disputar segurament a la plaça de braus de les Arenes. Ja parlarem quan sigui hora de les perspectives que ofereixen aquests dos encontres. Limitem-nos a dir de moment que tant l'un com l'altre presenten un marcat interès esportiu. Gironès-Quadrini és un match que el públic intelligent reclama fa prop d'un any. Quant a Oldani-Alís, és un encontre que sense representar cap perill gros per al campió peninsular del pes mig fort, podria permetre-li treure l'espina de la desfeta que li infligí el seu adversari, ara que aquest sembla estacionat en la seva carrera, i que Ricard Alís, segons els darrers combats, sembla trobar-se en millor forma que abans.

* *

Dels darrers resultats registrats en els rings d'Europa trobem únicament dignes de comentari la desfeta que experimentà darerament a Marsella a mans de Kid Francis, en match en el qual el títol no entrava en joc, el campió d'Europa del pes gall Domènec Bernasconi. Francis dominà el seu antagonista de cap a cap, i s'adjudicà la victòria per un gran marge de punts. Això referma la nostra creença de què si, com semblava que n'hi havia el projecte, hom acarava Bernasconi a Flix per al títol europeu dels bantams, el nostre representant se n'enduria amb la victòria el Campionat esmentat.

Scillie, que havia fet match nul i vençut Al Brown, que hom preteria oposar a Carles Flix, va de mal en pitjor. Porta perduts successivament tres o quatre combats. La darrera desfeta li fou infligida pel seu compatriota Matchens, el mateix que no fa gaire féu match nul amb el campió de França del pes pluma, Defer.

CRITIAS

BOXA AMATEUR AL POBLE ESPANYOL

L'equip que ha inscrit la Federació francesa de Boxa per representar-la en el Torneig Llatí, que tindrà lloc els dies 11 i 13 a la plaça Major del Poble Espanyol, ha estat seleccionat d'entre els millors amateurs francesos. Estarà compost pels següents boxadors:

Pes mosca, Roger Thonus; gall, Maurice Filhol; ploma, Ernest Belouze; lleuger, Paul Rebel; welter, Bernard Linsalle; mitjà, Roger Royer; mig fort, Alexandre Elyas; fort, Josep Michel.

L'excellent classe dels amateurs francesos quedà palesada quan el primer match França-Espanya, efectuat a la sala de la Bohèmia, que guanyà l'equip espanyol, per escassa diferència en la puntuació. Tenen excellent estil, i aquesta vegada han estat sotmesos a un acurat entrenament, car els francesos tenen molt d'interès a conquistar el primer lloc en la puntuació final del Torneig.

L'equip millor classificat en el Torneig Llatí d'entre Bèlgica, França, Itàlia i Espanya rebrà la copa Exposició, magnífica obra d'art.

SCHMELING NO VOL BOXAR CONTRA PHIL SCOTT

Nova York, 8. — El boxador alemany Max Schmeling, recent vencedor de Paulino, ha declarat que està disposat a contestar negativament a la "invitació" que li ha adreçat la Comissió de Boxa, induint-lo a complir, dintre el mes vinent, el compromís contret anteriorment de boxar contra el britànic Phil Scott.

Schmeling basa la seva negativa en el fet que aquest combat fou concertat pel seu antic manager Bulow, amb el qual va trencar els tractes fa temps.

Amb aquest motiu, sembla probable que la Comissió de Boxa prohibirà la celebrarà del combat Schmeling - Sharkey, projectat per als darrers dies del mes de setembre.

DEL TORNEIG LLATI

La Federació E. de B. ha seleccionat l'equip que en representació d'Espanya participarà a l'esmentada competició. Es el següent:

Pes mosca: Vilanova.
Idem gall: Güell.
Idem ploma: Micó.
Idem lleuger: B. Vilanova.
Idem welter: Aguilar.
Idem mitjà: Fontà.
Idem mig fort: Montllor.
Idem fort: Girald.

Tots els esmentats boxadors pertanyen a la Federació Catalana de Boxa, llevat de Fontà; tots són campions d'Espanya de llur respectiva categoria.

Quant a l'indret de l'Exposició on es disputarà la competició resulta que encara no ha estat fixat, car malgrat del comunicat oficiós de la Federació E. de B. hem sentit a dir que és possible que la plaça del Poble Espanyol no pugui ésser cedida per aquest acte, que hom titlla en aquell indret d'exòtic.

A. Sanromá
Balmes, 62
BARCELONA
CICLOS MOTOS
Artículos para Sports

TENNIS

MATCH LAIETA-BARCINO

A les pistes que el Barcino L. T. C. posseeix al carrer d'Alfons tingué lloc, diumenge a la tarda, una bella festa tennística.

Es disputà un match entre un equip daquest Cercle i el representatiu del Laietà L. T. C.

En els individuals d'homes vengueren pel Laietà els senyors Casanoves, Castellà, Pinazo, Salvio i Bernades, i pel Barcino els senyors Bieleveld, Martínez, Mampel i Pallàs.

Adquirí especial relleu l'encontre entre els senyors Casanoves i Xalabarder, els quals feren boniques jugades, que el públic seguí amb viu interès.

Els dobles d'homes foren guanyats un pels senyors Casanoves-Guri, pel Laietà, i un altre per Happel-Martínez, pel Barcino.

Tingué motius de bell joc especialment el guanyat per la parella del Laietà sobre Mauri-Xalabarder, la qual arribà als tres sets i descabdellà vistoses jugades que sovint aixecaren l'entusiasme dels espectadors.

La prova de senyoretes entre la campiona del Laiet, senyoreta Pinazo, i la senyoreta Muller, fou guanyada per la "defender" del Barcino, que va merèixer els aplaudiments de la concurrència per l'entusiasme desplegat per ambdues jugadores, les quals en acabar foren obsequiades amb bonics ramells de flors.

El nivell de forces dugué a un empat a sis punts, començant el darrer encontre individual, el qual fou suspès per manca de llum, en situació en què Happel, del Barcino, menava avantatge per 6-1, 1-0, del resultat del qual depenia la victòria en el match.

L'animació fou completa fins ben entrada de fosc, i donà un bell relleu la nombrosa i distingida representació del bell sexe.

Felicitem els organitzadors, i fem vots perquè la nova orientació donada pels actuals dirigents del Barcino els porti a la fita de llur obra, i que sovintegin aquests actes que tant poden contribuir a l'expansió d'aquest bonic esport en la nostra terra.

El Sevilla guanya el Racing de Santander per 2 a 1

Sevilla, 7. — S'ha jugat el primer partit de promoció per a l'ingrés a la primera divisió de la Lliga entre el Sevilla i el Racing de Santander, davant bon nombre d'espectadors.

El Racing ha dominat més, però el Sevilla ha demostrat més decisió en les rematades i s'ha apuntat la victòria per 2 a 1.

Sota l'arbitratge del senyor Vilalta, els equips s'han arrenglerat així:

Sevilla: Eizaguirre, Iglesias, Sedeño, Rey, Abad, Caballero, Roldàn, Pileño, Gual, Carreño i Brand.

Racing: Roba, Santiuste, Gaciunaga, Hernàndez, Baragaño, Larrinoa, Santi, Loredo, Alvera, Larrinaga i Torín.

FUTBOL

A l'Estadi

El Barcelona, sense esforç, va guanyar el Júpiter per 6 a 2

Mal debut ha tingut el C. D. Júpiter, en el seu primer match com a equip del grup A. El popularíssim Club del Poble Nou pot donar altre rendiment que el que forní diumenge davant del Barcelona. Podríem dir que està en període de renovació, i li cal estabilitzar-se. Els vells elements que donaren glòria al cercle han de renovar-se i l'equip passa per la circumstància crítica de trobar els substituts, i de la fortuna que en això tingui depèn la seva actuació en el grup superior. Pel que fa al partit de diumenge el Júpiter es presentà molt desorientat i baix de forma, i féu una actuació minsa davant el campió de la Lliga, que en no presentar-se complet donà lloc a un partit sense importància.

El públic no acudí en abundància, potser perquè el match no li prometia cap al·licient, o potser perquè troba l'Estadi de Montjuïc massa lluny, i a més el resultat no havia de fer escaparrar a ningú. Es de doldre que per totes aquestes circumstàncies els organitzadors no aconseguissin un èxit, donat el caire benèfic de la festa. Evidentment, amb les temperatures que gaudim, l'afició no està per futbol.

Espelta ordenà l'arrenglerament dels equips de la següent manera:

Barcelona: Platko, Arocha, Saura, Martí, Castillo, Pedrol, Ramon, Arnau, Samitier, Garcia i Sagi-Barba. A la segona part, Saura fou substituït per Zabalo.

C. D. Júpiter: Marly, Oro, Vendallós, Gómez, Larrosa, Peiró, Gàndara, Diego, Humet, Bosch i Rossell. Es retirà Vandells per lesió, i ocupà la defensa primer Diego, amb ben poca fortuna, i després Rossell, i Lavilla substituí aquest darrer.

Aquestes alternatives en la defensa tingueren repercussió en el resultat. Vendallós amb Oro es defensà bé, que és tot el que el Júpiter pogué fer al primer temps, com ho demostra el fet que fins al descans el Barcelona només marcà un gol, obra d'Arnau, en una mala sortida de Marly.

Per contra, a la segona part, amb tot i que el Barcelona no atacà tant com abans, obtingué cinc gols, degut a la mala comprensió entre els defenses i el porter. En efecte, els jugadors del Júpiter s'encomanaren la mania de la filigrana dels seus antagonistes, però amb molts desencerts. Diego volgué lliurar la bala a Marly, però ho féu tan malament que la posà als mateixos peus de Samitier, qui féu innecessària la sortida del porter, i afusellà el segon gol. En pocs minuts marcà tres gols més el Barcelona; un en escapar-se la bala de les mans de Marly en voler interceptar una excellent centrada de Ramon. Samitier entrà sol amb la bala dintre la porta. Arnau marcà el quart, d'un bon xut, i Garcia el cinquè, en combinació amb Arnau, burlant els defenses i el mateix porter. Marly estigué molt desorientat.

Després d'aquests gols, s'apoderà l'apatia dels jugadors blau-grana, i Bosch i Lavilla s'aprofitaren del buit que els oferí Zabalo, per atacar, i proporcionaren a Humet l'ocasió de fusellar els dos gols a favor del Júpiter.

Encara Arnau, d'una capcinada, obtingué el sisè, que fou el més vistós.

Platko intervingué amb encert algunes vegades de compromís, però podia fer quelcom més en el segon gol que li entraren. De totes maneres, fou molt poc molestat pels davanters contraris que, llevat dels dos moments en què aconseguiren els gols, es mostraren completament innocents en el xut. Bosch, ex-defender badaloni, fou el més afinat. Martí, Castillo i Arocha no s'esforçaren gaire al segon temps. De la davantera, regularment comanada per Samitier, destacaren Arnau, Garcia i Ramon. Sagi, discret.

FERRER campió d'Espanya
dijous vinent
VELODRON DE SANS

Quant al Júpiter, hom no el pot tenir en compte en aquest partit, per l'equip que presentà. Manyer mancà a la porta, i amb ell segurament el resultat hauria estat un altre. Dos o tres gols podien ésser evitats. De la defensa ja n'hem parlat. Els mitjos no convenceren, i d'ells, Peiró es mostrà totalmente desconegut. La davantera només a la segona part donà mostres de vida. Humet esguerrà tot el joc. Únicament té al seu favor els dos gols que li donaren a fer. Bosch i Lavilla molt bé quan jugaren junts. Diego i Rossell, fluixos.

Amb aquest partit donà per closa la

Gran match darrera moto
dijous vinent
VELODRON DE SANS

OLS MINERALS D'ALTA QUALITAT PER AU-
TOMOBILS MOTORS I MAQUINARI GENERAL

BASCULES
AROUES
PER A CABALS
Parlament, 9 i 11 - BARCELONA

PIBERNAT

temporada el Barcelona. Així voldriem que ho fessin tots els clubs de la ciutat.

P. S.

El nou estatge social del F. C. Barcelona

Des d'avui el nou estatge social del F. C. Barcelona, amb totes les dependències, ha quedat instal·lat al Passeig de Gràcia, 19 bis, on funcionen ja les diferents seccions.

Els millors corredors nacionals
dijous vinent
VELODROM DE SANS

Badalona, 2 - Terrassa, 1

Badalona. — En terrenys de l'Arigueno tingué lloc aquest encontre, el qual era de compensació pel descens del Badalona a la segona categoria preferent la temporada que acaba de finir, i en la qual, com hom sap, l'equip badaloní ha tornat a encimbellar-se al grup A.

El fet de jugar-se aquest partit en el camp que posseeix el Club de la barriada d'Artigues no és altre que el d'haver començat, en el de propietat del F. C. Badalona, el remogut de les terres per tal de procedir a la sembra de l'herba, cosa que és imprescindible per romandre a la primera categoria. Segons ens hem assabentat, presenta alguna dificultat el terreny, per ésser quelcom sorrós, així com el proveïment de l'aigua es fa quelcom difícil per trobar-se venes d'aigua salada, degut a la proximitat de la mar. Però, amb tot, es creu que es podran vèncer aquestes dificultats i dintre del mes d'agost, o sigui per la Festa major, poder-hi ja jugar.

El partit va ésser monòton. Tocà la sortida al Badalona amb un accentuat vent a favor.

Als pocs minuts de joc el Badalona es fa l'amo absolut del joc, però les dimensions esquifides del camp fa que els jugadors s'apilotin de tal manera, que es fa impossible de batre els porter. Els locals atacquen i fan boniques jugades, que Sanguesa aprofita per fer una centrada, la qual és rematada per Millàn, obtenint així el primer gol de la tarda. Durant una bella estona es veu un embotellament terrassenc, en el qual el joc del porter egarenc es fa aplaudir, fins arribar-se a lesionar.

El Badalona ataca la porta insistentment i l'Alexandre, davant l'escomesa contrària, després d'emprar-se diverses vegades a fons, es veu precisat a no poder refusar la bala dintre lluny, originant-se una melée que acaba en còrner sense resultats. Amb tot, l'atac badaloni persisteix i després d'un piloteig constant, Garriga és qui marca el segon gol per als seus, acabant així la primera part.

En el començ del segon temps els forasters arriben fins als dominis de Ros. En un atac de la davantera del Badalona es llueix Alexandre, i a una centrada de Sangüesa Quisquilla, que juga malament, xuta als núvols.

La porta del Terrassa es veu diverses vegades atacada, però els defensors, davant del poc encert de Company i Quinquilla, allunyen el perill. En una arrencada, molt ben portada per Canals, Virgili marca el 3r per als seus.

En Garriga, que és l'únic de la davantera blava que dóna fe de vida i davant la poca eficàcia dels seus companys, prova de fer-s'ho sol, però ho evita el fort marcatge de què és objecte.

Només se salvaren del desastre mitjos i defenses, especialment Font, els quals aguantaren el pes de l'encontre. El joc en si fou raquític, i com hem dit, les dimensions esquifides del terreny feia molt poc vistoses les jugades per trobar-se apilotats tots els jugadors.

L'àrbitre complí, llevat d'alguns petits errors, ordenà l'arrenglerament dels equips, que ho feren de la següent manera:

Badalona: Ros, Borràs, Folch, Mera, Font, Cristià, Millan, Quinquilla, Garriga, Company i Sangüesa.

Terrassa: Alexandre, Vila, Cruselles, Torruella, Terri, Estrada, Sanromà, Canals, Mitjans, Virgili i Calzina.

L'Espanyol a Suècia

Estocolm, 7. — Aquesta tarda el Reial Club Deportiu Espanyol ha jugat el seu segon i darrer partit de la seva visita en aquesta capital.

L'equip local que li era oposat estava format per jugadors del club Aik, d'Estocolm, els quals han guanyat per 3 gols a 2 que n'ha aconseguit fer l'Espanyol.

El temps afavoria les condicions del partit, al qual hi han assistit uns 15.000 espectadors.

De sortida els suecs han atacat amb fermesa el gol de Zamora, i han aconseguit als dos minuts justos marcar per primera vegada, aprofitant la indecisió dels defenses espanyolistes.

Continua el joc quelcom indecís, i s'observa aquesta vegada que els driblings dels equipiers de Barcelona, que tanta superioritat els havia donat en el partit anterior, eren contrarestats per la major rapidesa suca.

Amb major domini dels locals s'arribà al descans amb el resultat d'un a zero a favor dels suecs.

A la segona part, iniciada a gran tren per tots dos bàndols, són novament els d'Estocolm els primers a marcar, per un penalty, que fou protestat pels de l'Espanyol. Als cinc minuts d'aquesta penalitat, l'Espanyol en un magnífic esforç aconsegueix marcar i als 25 minuts Padron iguala.

El partit, que és molt enèrgic per tots dos cantons, es decideix finalment a favor dels jugadors d'Estocolm, gràcies a un gran xut de l'extrem dret local, aprofitant una llarga passada del seu company de l'ala oposada.

La victòria dels jugadors d'Estocolm ha estat saludada amb gran entusiasme pel públic. — Fabra.

Altres resultats de partits jugats diumenge

Al camp de l'Europa:
Europa (reserva) - Iluro, 7 a 1.
A Sabadell:
Sabadell-Gràcia, 2 a 0.
A Sant Andreu:
Sant Andreu-Martinenc, 4 a 3.

ESPANYOL-SENON-POCOVI
dijous vinent
VELODROM DE SANS

H I P I S M E

ULTIMA SESSIO DEL CONCURS HIPIC

Diumenge tingué lloc la sisena i darrera sessió del concurs hípic internacional i amb ella es tancà el cicle de festes del cavall que s'inaugurà el dia 14 d'abril amb les carreres de l'Hipòdram i que tan belles emocions ha desvetllat entre els incomptables amants de l'hipisme.

La innegable importància de les proves d'aquest darrer dia feu que les avingudes del parc del Reial Polo Jockei Club es veiessin força animades i que tothom seguís amb el major interès llur desenvolupament, especialment de la prova "Potència", la qual constitueix sempre el plat fort de les reunions de Can Ràbia i les seves incidències mantenen viva l'atenció dels espectadors més distrets.

La primera prova del programa, la prova "Comiat", consistia en saltar deu obstàcles. De 35 matriculats es presentaren davant del jurat 31 i se'n retiraren 3. La classificació dels primers llocs donà el següent resultat:

1. "Pigeon - Shooting", de l'Estat portugués, pel senyor Josep Beltrao, 0 faltes, 1 m., 21 segon.
2. "Belin", de l'Estat portugués, pel senyor Ivens Ferraz, 0 faltes, 1 m., 23 s.
3. "Fanuel", del Diuòsit Central de Remunta, pel senyor Ferran de la Macorra, 0 faltes, 1 m., 24 s.
4. "Disciplina", del senyor Manuel Serrano, pel mateix, 0 faltes, 1 m., 26 s.
5. "Conocedor", de l'Escola d'Equitació, pel senyor Artur Llarch, 0 faltes, 1 m., 26 s.
6. "Balsamo", de la Casa militar del Rei, pel senyor Ferran de la Macorra, 0 faltes, 1 m., 26 s. 4-5.
7. "Jarama", del senyor Lluís Villanova, pel mateix, 0 faltes, 1 m., 28 s., 2-5.
8. "Candele", de l'Escola d'Equitació, pel senyor Ferran Barron, 0 faltes, 1 m. 30 s., 4-5.
9. "Sabel", de l'Escola d'Equitació, pel senyor Joaquim de Sotto, 0 faltes, 1 m., 40 s.
10. "Star", del senyor Josep Cavanillas, pel mateix, 1 falta, 1 m., 32 s., 3-5.
11. "Revocable", de l'Escola d'Equitació, pel senyor Joaquim de Sotto, 2 faltes, 1 m., 35 s.

En segon lloc es disputà la copa de l'Ajuntament de Barcelona per a cavalls guanyadors d'algun premi en aquest concurs i dues copes ofertes per la Societat. El recorregut constava de dotze obstacles a una alçària màxima de 1 m. 30. Catorze foren els inscrits i únicament hi hagué un forfait i quatre retirats. Els guanyadors foren:

1. "Whisky", del senyor Moraes Sarmento, pel senyor Mena e Silva, 0 faltes, 1 m., 46 s., 1-5.
2. "Basquaise", de l'Estat portugués, pel senyor Josep Beltrao, 1 falta, 1 m., 35 s.
3. "Acalorado", del senyor Manuel Serrano, pel mateix, 1 falta, 1 m., 39 s., 4-5.

Els llaços foren atorgats a Reyal (Somalo), Callar (Muñiz), Fressia (Silva), i Paleaje (Abellan).

La prova "Potència" va ésser de llarga durada i per tant aferrissadament competida entre "Revistada", "Whisky", "Negresco", "Fressia", "Eléctrico", "Belin" i "Chile".

La guanyadora "Revistada", muntada pel senyor Juli Garcia, saltà els tres obstacles, paret, oxer i ria, respectivament, a les mides de 1 m. 80, 1. 30 X 1. 60 X 2.40 i 5 m. 25. El segon premi va correspondre a "Fressia", de l'Estat de Xile, pel senyor Juli Silva, el tercer a "Negresco", del Comte de Villamonte, pel senyor Agustí Talavera i el quart a "Chile", de l'Estat de Xile, pel senyor Juli Silva. Es d'admirar l'esforç d'aquest darrer genet en encarregar-se de dues muntes en una prova tan dura i continuada i per això se l'aclamà degudament.

L'acurada organització d'aquest concurs sota la direcció de l'intelligent secretari del jurat senyor Corella, mereix ésser esmentada particularment puix que tots els valuosos elements de què disposa la societat de la carretera de Sarrià rivalitzaren en el compliment de la missió a cadascú encomanada.

N A T A C I O

BREU COMENTARI AL PRIMER FESTIVAL INTERNACIONAL ANTWERSPCHE-CLUB NATACIO BARCELONA

Si fem un petit balanç dels resultats obtinguts en aquest festival, veurem que dóna un rèssec altament satisfactori en benefici per a la nostra natació; s'han batut dos rècords de Catalunya, i s'ha triomfat de l'equip campió de Bèlgica, ço que que diu en poques paraules la crescuda del nostre esport.

Els 100 metres esquena han estat batuts d'una manera admirable per l'excellent nedador Ricard Brull, amb el temps d'1 minut, 17 segons, 6 dècimes (el rècord anterior, que detemptava ell mateix, era d'1 minut, 18 segons, 1 dècima), demostrant aquest nedador que es troba en plena forma, i que no seria res d'estrany que en les pròximes reunions natatòries ens oferis novament un altre enderrocament del rècord.

També la senyoreta Mercè Bassols ha batut els 100 metres estil lliure femení, amb el temps d'1 minut, 24 segons, 2 dècimes, que detemptava la senyoreta Lucrècia Muñoz amb el temps d'1 minut, 25 segons, 5 dècimes, i ha demostrat que està en condicions per inquietar seriosament a la que fins ara havia estat campionat imbatible de la natació femenina, la senyoreta Maria Lluïsa Vigo.

La supremacia femenina no es pot declarar encara a favor de la nedadora senyoreta Bassols, ja que si bé és cert que guanyà, els qui veieren la cursa pogueren veure que la senyoreta Vigo, en passar pels 66 metres, sofrí una petita rampa, que l'obligà a parar-se breus segons, que foren aprofitats per la senyoreta Bassols per a prendre-li l'avantatge necessari per a declarar la carrera al seu favor.

Aclarit aquest detall, que demostra que està en un mateix nivell l'actual forma d'aquestes dues nedadores, veurem quina és la que per la seva constància en l'entrenament i preparació física en surt triomfadora en la lluita.

Una nota altament simpàtica fou la que donaren els infantils del Club de Natació Barcelona, que demostraren en un partit de water-polo que el club té cura de la seva preparació, perquè el dia de demà, quan siguin grans, puguin defensar-lo dignament, tal com es mereix.

El partit internacional de water-polo, jugat entre els campions belgues i els nostres nedadors, tingué dues fases completament diferents: a la primera part es veié un joc magnífic, i la balança del domini caigué més a favor nostre que d'ells, com ho demostra la forma alterna en què es marcaren els gols; la jugada més magnífica del partit fou la que ocasionà el tercer gol al nostre favor, en què de sortida i sense que la pilota toqués una sola mà d'un jugador belga, passà per Gamper, d'aquest a Brull, de Brull a Gamper altra vegada, i passant aquest a R. Giménez, que es trobava desmarcat davant del gol contrari, rematà la jugada espèndidament; d'aquesta manera finí la primera part, amb el resultat de 3 a 3.

A la segona part es veié un canvi complet de joc. Es féu un joc dur, i es jugà, com se sol dir, més a l'home que a la pilota, perdent per aquesta causa tota vistositat; fallaren les passades matemàtiques i les arrencades, tan necessaris perquè resulti interessant un partit de water-polo. L'àrbitre tocà el final del partit acusant el marcador un resultat de 5 a 4 a favor del C. N. Barcelona.

Es distingiren pels nedadors belgues en primer terme G. Blitz, el mig-centre del Antwerspche i millor jugador belga, que fou el que salvà l'equip d'un resultat més favorable per a nosaltres, i l'extrem Gothals, que efectuà un joc molt positiu.

Pels de casa cal remarcar l'actuació de Brull, que féu un partit admirable en marcar a Blitz; els altres estigueren a l'alçària que ens tenen acostumats.

L'arbitratge anà a càrrec de Barter, que a part de dos falls equivocats, estigué imparcial.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO

Corresponent a la primera jornada dels Campionats de Catalunya de water-polo de tercera categoria, es jugaren diumenge els següents partits:

A les onze del matí, i a la piscina del C. N. Barcelona, se celebrà el partit entre l'equip A de l'esmentat club i l'A del C. N. Sabadell.

Fou un partit molt igualat a la primera part, degut a l'excellent defensa que oferiren els jugadors del Sabadell, la qual acabà amb un empat a 1 gols. A la segona part vingué la reacció barcelonista, que s'imposà netament, i acabà el partit amb el resultat de 8 a 1 a favor del C. N. Barcelona.

L'aigua freda i salada molesta molt els jugadors del Sabadell, que no hi estan acostumats.

A les ordres de l'àrbitre senyor Ubach, els equips es formaren de la següent manera:

Sabadell: Montllos, Torres II, Cueto I, Morral, Grego, Genesca i Mateu.

Barcelona: Gonzàlez, Esplugues,

A millor cambra
Més llarg recorregut

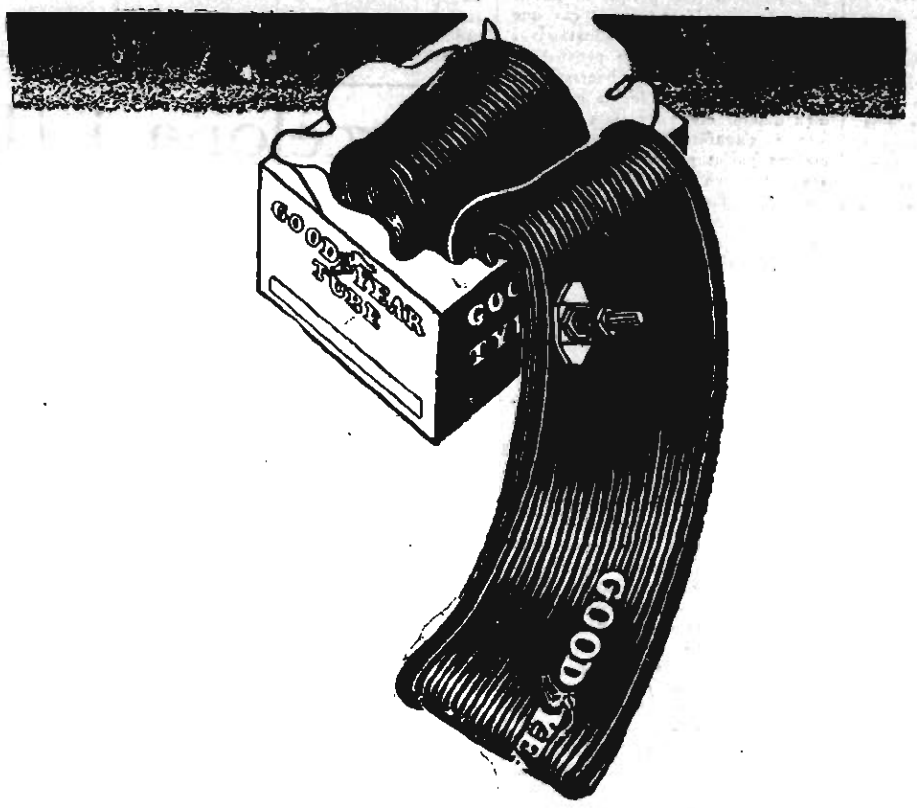

Aquesta és l'estació de l'any en què cal tenir més compte en la selecció de les cambres dels neumàtics. La calor en actuar sobre la goma de mala qualitat fa que l'aire es filtri a través dels porus i la cambra perdi pressió. Renoveu la cambra dels neumàtics. Conserveu-los inflats a pressió. La comoditat de la marxa augmentarà, com també el nombre de quilòmetres que el neumàtic correrà sense incidents.

GOODYEAR

Són més els que corren sobre neumàtics Goodyear, que sobre els de qualsevol altra marca
Mundialment preferits!

no sé com dir-ho... net, fresc, com si sortís del bany... comprens?... moralment... no ho trobes?

—Sí, ha guanyat molt.

—I porta la roba curta i els cabells tallats, igual com si vingués del bany... com el papà de vegades...

—Comprenc que ell (el príncep Andreu) no hagi estimat ningú tant com a ell — féu la princesa Maria.

—Sí, ell també és un home a part. Diuen que els homes són amics quan són totalment distints. Això deu ésser veritat; ¿no trobes que no se li assembla de res?

—Sí, però és molt bo.

—Vaja, bona nit — féu Natatxa—. I el mateix somriure frívol s'entretingué bella estona en el seu rostre.

XX

Aquell dia Pere trigà a adormir-se. Es passejava per la camfira, tan aviat arrufant les celles amb el pensament en una cosa difícil, com, tot d'una, arrongava les espatlles i tremolava, com somreia joiosament.

Pensava en el príncep Andreu, en Natatxa, en el seu amor, i tan aviat sentia gelosia del passat com es feia càrrecs o es perdonava. Eren les sis del matí i encara no s'havia ficat al llit.

"Però què puc fer si sense això és impossible? Doncs ha d'ésser així" — deia; i es despullà a corre-cuita i es ficà al llit, content i emocionat, però sense dubte ni indecisió: "Per estrany, per impossible que em sembli aquesta felicitat, cal fer-ho tot per casar-m'hi" — es deia.

Uns quants dies abans, Pere havia fixat per a divendres la seva marxa cap a Petersburg. Quan es despertà, el dijous, Savielitx vingué a demanar-li ordres per a l'equipatge. "Com a Petersburg? ¿Què vol dir Petersburg? Qui marxa a Petersburg? — es preguntà, involuntàriament. —Sí, ja fa temps que vaig decidir, no sé per què, d'anar a Petersburg — recordà. —Potser sí que marxaré. ¡Que n'és de bo, que atent, es recorda de tot! — pensà, tot mirant la cara vella de Savielitx. —I quin somriure més amable té!"

—I bé! encara no vols ésser afranquit, Savielitx? — preguntà Pere.

—De què em serviria la llibertat, excel·lència? Hem viscut molt bé en vida del comte difunt, i de vós no en tenim cap ressentiment.

—Però, i els fills?

CINEMA

El cinema parlat al Coliseum

INTERESSANTS MANIFESTACIONS DEL SENYOR MESSERI, DIRECTOR DE LA PARAMOUNT

L'introducció del cinema parlat a casa nostra i el seu eventual èxit són coses que preocupen fondament a tots aquells per als quals el cinema és un element de vida. Per al públic això és indiferent, perquè si no li agrada el cinema parlat caldrà donar-n'hi de mut — i en aquest cas hi hauria només el petit inconvenient de trobar-ne de bo — i si li agrada l'exigirà. Així, doncs, els principalment afectats seran els cinematografistes. Pel que fa a aquests, ¿faran o no faran el sacrifici d'una costosa instal·lació? Això també ha de dir-ho el públic. Si aquest diu que sí, qui no el faci ja pot tancar.

El cinema parlat, però, a casa nostra, té l'inconvenient que la sentència de la Torre de Babel no ens col·locà del costat dels productors de pel·lícules, i això és una dificultat. Però com que es tracta d'un extens mercat, aquesta dificultat ve compensada per un desig de gran, que és una facilitat.

Plantejades les coses així, tornà dels Estats Units el senyor Messeri, director de la Paramount a casa nostra, i aprofitant l'ocasió d'ésser-li ofert un lunch pel personal de la casa, fou invitada la premsa divendres passat i el senyor Messeri s'explicà.

Acabat el lunch, del qual feren els honors als invitats les belles senyoretes dependentes de la Paramount, el senyor Messeri reuní els invitats al seu despatx i previ l'oferiment de la festa pel senyor Vidal Gomis explicà als reunits les seves impressions sobre la qüestió del dia, o sigui el film parlat.

Començà dient el senyor Messeri com el cinema, amb l'additament de la paraula, passava a ésser, d'art inacabada, a una art completa, d'un efecte meravellós, insospitat per l'abundància de recursos amb què compta.

Comercialment, digué després, és una qüestió de vida o mort per als cinematografistes. Als Estats Units, per exemple, hi ha uns 25.000 locals i d'aquests la meitat tenen ja la instal·lació feta perquè el públic ho ha exigit; i es dóna el cas que els cinemes que l'han instal·lat i que porten una vida de prosperitat extraordinària són precisament aquells que amb el cinema mut perdien diners, eren desertats pel públic i s'agafaren darrerament al cinema parlat per veure si les coses canviaven. A Manxester, un exemple "frappant", el local de la Paramount perdia molts diners cada any. Ara en fa un fou feta la instal·lació del film parlant; i bé, al cap d'aquest any no solament havien estat abonades les pèrdues sinó que la meitat de la xifra que l'anterior eren de dèficit passà a ésser guany, i havia estat pagada la instal·lació.

L'aparell, per ara, és car; el seu valor és d'un 25 per 100 del seu cost actual; però cal considerar que és preciós amortitzar les despeses enormes fetes per aconseguir l'invent i el seu perfeccionament.

El procediment, la filmació simultània de sons i imatges, continua el senyor Messeri, és molt difícil; cal que els cameramen i els aparells estiguin tancats dins unes cambres aïllades que impedeixin que els sorolls del rodar arribin al micròfon. Explica aleshores com volent assistir ell a la filmació d'una escena esperà durant dues hores que es presentés una ocasió favorable sense que aquesta arribés. I quan arribà, encara, cal provar immediatament de registrada l'escena filmada i molts cops el so defectuós, confús o inexistent, fa perdut el temps i el film emprat.

En definitiva, vingué a dir, no se sap encara a què es deu que les coses surtin bé o malament. Els tècnics ho estudien amb aferrissada tenacitat i els operadors i els artistes han de repetir les escenes tants cops com sigui necessari fins que coincideixen en el film les dues perfeccions, una de les quals, la del so, és encara un enigma.

Explica després com la consideració del gran mercat de llengua espanyola ha fet que la casa Paramount emprengués la filmació de pel·lícules en aquest idioma i aquest any ja se'n farà una, però només una encara, que veurem la temporada vinent al Coliseum, en el qual serà feta una instal·lació completa. En el contracte amb la Western Electric s'ha pogut aconseguir que els aparells fossin ací pel quinze d'agost, de manera que la temporada vinent s'inaugurarà amb cinema sincronitzat almenys. El cinema parlat s'usarà encara poc per la qüestió idiomàtica ja esmentada, però és projectaran pel·lícules amb sorolls; pel·lícules amb cant i música, amb frases soltes que seran traduïdes amb títols superimposats. La revista Paramount serà tota ella sincronitzada (carreres d'automòbils o cavalls, actes oficials i discursos, etc.). Més endavant s'arribarà al cinema completament parlat.

La solución de la inclusió de la paraula en el cinema i la televisió, presenten com a molt pròxima la transmissió dels films per T. S. F. Ja la companyia més important de ràdio, la Radio Co., que té 60 estacions emissores, s'ha unit amb la F. B. O. formant la R. K. O. i oferí també comprar la Paramount; però aquesta contestà que era ella la que comprava i, en efecte, s'ha ajuntat la Ràdio Columbia que té 51 estacions emissores, que junt amb altres 17 que n'ha adquirit darrerament la posen al cap de les companyies emissores amb 70 estacions.

Hi ha després en estudi la qüestió del cinema en relleu. Aquest porta una modificació en el film, que té una gran amplada i calen dues pantalles on es projecta l'escena en doble i cal mirar-la amb estereoscop. La qüestió del color, no resulta encara, és objecte també d'atent estudi.

Finalment advertir que la casa Paramount no té cap interès en la Western Electric, si no és que els seus aparells són millors que els altres; que si en sortís al mercat un de millor — i amablement invita els presents a fer la prova — a aquell es dirigirien les preferències.

Aquestes darreres paraules són acollides amb aplaudiments força esperançadors i el senyor Freixes dóna les gràcies, en nom dels reunits, al senyor Messeri, per tan interessants informacions i notícies tan falagueres.

Reynals, Palatxi, Benavent, Santacana i Prieto.

A les dotze del matí, en aigües del C. N. Atlètic, es jugà el partit de campionat entre els equips Atlètic B.-C. N. Arenys.

A les ordres de l'àrbitre senyor Trigo, els equips es formaren de la següent manera:

Atlètic: Ribera, González, Soler, Mateu, Vidal, Morata i Guerrero.

Arenys: Sellés, Moragues, León, González, Canalda i Cervera.

El partit fou dut a un fren molt fluix, i els jugadors acusaren poc entrenament. Guanyà l'equip de l'Atlètic, per 6 gols a 0. En descàrrec de l'Arenys dire mque sols jugaren amb sis jugadors.

A Sabadell es jugà el corresponent entre els equips del C. N. Sabadell B i el C. N. Barcelona B.

Els equips, a les ordres de l'àrbitre senyor Giménez, s'arrengleraren de la següent manera:

Sabadell: Picanyol, Chamarro, Torres I, Vives, Vilanova, Fornell i Sunyer.

Barcelona: Feliu, Schultz, Achon, Nubiola, Forés, Millet i Rossell.

Després d'un partit força accidentat, a causa de l'actitud del públic i l'anul·lació d'un gol del Barcelona, acabà el partit amb el resultat de 3 a 4 a favor del Sabadell.

Barcelona i l'Exposició 1929

Aniversari de l'Acadèmia de Taquigrafia i inauguració del seu stand a l'Exposició Internacional

Amb gran brillantor han tingut lloc els actes anunciats per a commemorar el LVII aniversari de la fundació de l'Acadèmia de Taquigrafia de Barcelona.

Diumenge, a les onze del matí, bon nombre d'associats, amb el Consell directiu en ple, assistiren a la inauguració oficial de l'stand núm. 59 bis que al Palau de les Arts Gràfiques del gran Certamen Internacional ha instal·lat l'Acadèmia de Taquigrafia. L'stand guarnit senzillament, meresqué molts elogis per la distribució dels elements que hi figuren: fotografies, àlbums, gràfics, revistes, mètodes i diferents llibres relatius a l'escriptura veloç, com també les medalles i recompenses que ha guanyat l'entitat durant cinquanta set anys de constant actuació.

A les dues de la tarda i al Restaurant Popular de l'Exposició, se celebrà un fraternal àpat, al qual concorregué una bella representació de senyoretes taquígrafes.

Al Palau de Missions

Les sales de l'India, Indoxina, Xina i Japó, es distingeixen per la riquesa fabulosa dels seus mobles, ídols, tapissos i quadros. A la Sala de Terra Santa, els visitants contemplen, amb veneració, els records del país santificat per la vida del Redentor. Oceania, Africa i Amèrica, mostren al visitant, les armes, indumentària i estres de tota mena, amb una rica col·lecció de fetitxes i ídols extravagants, propis de les tri-

El mitjà més pràctic d'arribar al Palau de les Missions és l'autòmnibus que surt de la porta de la Plaça d'Espanya i deixa davant l'Estadi, a dues passes del Palau Missional.

La secció de Beneficència de l'Ajuntament

En la Secció de Beneficència, els pavellons de la qual s'aixequen a Montjuïc, figurarà una exhibició de fotografies i gràfics dels principals establiments d'aquest caràcter que sosté el Municipi barceloní. Per disposar el nostre Ajuntament de Pavelló propi a l'Exposició, no s'havia estudiat fins ara la possibilitat de duplicar l'aportació de la Beneficència municipal al gran Certamen.

Gràcies a la iniciativa i als treballs realitzats en aquest sentit pel tinent d'alcalde delegat, senyor Valentí Via Ventalló, ha estat possible vèncer les dificultats que es presentaven perquè l'Ajuntament concorregués amb demostracions de la seva activitat benèfica junt a d'altres corporacions privades i oficials d'Espanya a la Secció especial de beneficència que s'inaugurarà el vinent dia 16.

També ha disposat el senyor Via Ventalló que es distribueixin targes d'entrada als centres benèfics municipals entre els visitants al Certamen que mostrin interès per conèixer-los, i a aquest efecte ha dictat les necessàries instruccions perquè els visitants siguin degudament atesos i perquè se'ls faciliti tots els detalls que demanin sobre el règim i funcionament dels organismes municipals de beneficència.

Arribada de turistes

Procedent de Palma de Mallorca fondejà al nostre port el vapor "Viceroy of India", portant 440 passatgers que estan realitzant un viatge de plaer per la Mediterrània. Els expedicionaris recorreren la ciutat, visitant els principals monuments, així com l'Exposició, la grandiositat de la qual els sorprengué agradablement, reintegrant-se a bord a la nit per anar a Màlaga.

La Societat d'Atracció de Forasters acudí a ofrenar als turistes fascicles ilustrats de la ciutat i de l'Exposició.

El "Viceroy of India" tornarà a Barcelona el dia 18 amb una altra caravana. També hi ha anunciada la vinguda dels següents vaixells de turisme: dia 19, el "Araguanya"; dia 26, "Alessia", i el dia 31 el "Cap Polonio".

La Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona a l'Exposició

Avui s'ha inaugurat la secció d'obertura de llibretes d'estalvi, record de l'Exposició, a la Sucursal que la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona ha instal·lat al Poble Espanyol, carrer del Príncep de Viana, núm. 5, havent-se obert fins al dissabte darrer, dia 6, vint-i-dues llibretes, en les quals s'han efectuat imposicions per un valor total de dues centes setanta nou pessetes.

Concursos de bandes civils i militars i regional de cobles i orquestres de festes majors

La delegació de Música de l'Exposició ha posat en circulació les Bases perquè s'han de regir els Concursos d'Orquestres, Bandes i Cobles que s'han de celebrar en els dies del 19 d'agost al 6 de setembre.

S'ha donat a aquest certamen gran amplitud i comprèn cinc seccions: la primera s'ha destinat a Bandes civils compostes de més de cinquanta places; la segona està reservada a Bandes militars; la tercera, per a Bandes civils nacionals que tenint més de trenta places no excedeixin de cinquanta; la quarta secció comprèn les Cobles de Sardanes, i la cinquena les Orquestres de festes majors. Els premis assignats són de deu mil i vuit mil pessetes per a la primera secció; vuit mil i cinc mil per a la segona; cinc mil, tres mil i dues mil per a la tercera; dues mil i mil per a la quarta, i dues mil i mil per a la cinquena.

Totes les entitats i agrupacions orquestrals es poden interessar pel coneixement detallat de les Bases del Concurs i fulles d'inscripció poden sollicitar-les a les oficines del Palau de Belles Arts.

ESPECTACLES CINAES
TEMPORADA DE GRANS REPRESES
Programa d'aquesta setmana

KURSAAL I CAPITOL
Del 8 al 10 de juliol:
El Príncipe Estudiante, Metro
Ramon Novarro i Norma Shearer
¡Oh, Marquesa!
Seleccions Gran Luxor Verdaguer
Colleen Moore
De l'11 al 14 de juliol:
El àngel de la calle, Fox Titan
Janet Gaynor, Charles Farrell
Suzy Saxofon, Exclusives Trian
Anny Ondra

SALO CATALUNYA
Del 8 al 10 de juliol:
Dos amantes, Artistes Associats
Ronald Colman i Vilma Banky
El pecado de Adán, Metro
Aileen Pringle i Lew Cody
De l'11 al 14 de juliol:
El cadete de West Point, Metro
Joan Crawford, William Haines
Nada, niña, nada
Paramount
Bebé Daniels

Ocasió única per a admirar els millors films de totes les grans marques mundials. Preferència, 1 pesseta. General, 0'50

Els que aneu a París
NO DEL·DEU
que trobareu
LA PUBLICITAT
a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la Republique a la Madeleine.
A la Place de la Bastilla.
A la Place de Saint Michel (costat Metropolità).
Al Boulevard Saint Michel
Al Boulevard Sebastopol.
i a tots
els grans quioscos de París

La vida social

CENTRE DE MESTRES DE BARCELONA

El Centre de Mestres Nacionals de Barcelona celebrarà reunió general dimecres vinent, dia 10, a dos quarts de sis de la tarda, en el seu estatge social (Ronda de Sant Pere, 55), per a tractar d'assumptes de gran interès per als associats i per a l'Associació

Catalunya

La Premsa catalana

DEFENSEM ELS BOSCOS

De "Diari de Sabadell":

"No es pot anar per fora — i ara en aquest temps, que convida anar per les fonts, per les pinedes, pels poblets arran de muntanya, els testimonis deuen ésser nombrosos — sense que es vegi per les carreteres algun carro carregat de turades, de troncs d'arbres, pelats i humits per les ferides fresques. I endinsant-nos per la vastitud muntanyenca, veureu igualment arbres caiguts i llenyaters braus que no senten fatiga per la feina de tallar arbres.

Aquesta febre destructora, encara que en el fons sigui una raó comercial, un negoci com qualsevol altre, ha portat decididament una minva considerable en la nostra riquesa forestal. Si nosaltres que som distants de les frondoses boscúries, ens adonem d'aquest fet, ¿què passarà en els llocs on les grans zones de bosc constitueixen un encís incomparable? Les talles d'arbres, per petites que semblin, arriben a fer, indubtablement, grans clapes en els boscos, clarianes que fan endevinar una vegetació pobra i anèmica quan, a ben segur, es deu a la falla pacient i interessada. En canvi, és precís reconèixer que hom té en aquesta matèria, idees molt generals i probablement desenfocades. No es procura fer la plantació de noves pinedes ni d'altres arbres que s'agermanen en el bosc. Es procura només que l'arbre a tallar sigui corpulent, dret i llistat. La soca s'abandona amb un escapsament cruel, entremig de les herbes.

I potser una de les coses que fan més indefens el bosc, és aquesta espessa varietat d'herbes, en les quals abunden tant les garrigues i les argelagues, herba que s'asseca i que priva el pas i obstaculitza el camí, i que indubtablement són l'element més eficaç per als incendis I més d'una vegada havem pensat per què els boscos es netejaven, perquè no els treien aquest coixí ingrat, i deixar-hi aquelles herbes que servissin per remei o que pel seu perfum facin grata llur presència olorosa.

Cal defensar els boscos sigui com sigui. Ni per a l'ús industrial, si és necessari, s'hauria permetre tallar les pinedes, els roures, els alzinars. La manca de boscos espessos explica aquesta escassedat de pluges, i per conseqüent la manca d'aigua que sentim. Si no és tothom a salvaguardar aquesta riquesa i sobretot aquest element que tan benfactor és per a l'home, no ho es perem dels propietaris interessats ni d'aquells que exploten la llenya i la fusta de les arbredes. Possiblement aquestes lamentacions, suggerides per visions passatgeres, però d'una crua realitat, cauran en el buit. No obstant, al menys que es pot aspirar és que tothom senti també aquesta estima pels boscos, o procurar excitar-la, que un dia o altre haurà de donar resultat.

Fets diversos

Un incendi a Terrassa

En un camp veí al carrer de Colom, de Terrassa, es declarà un incendi que, gràcies a l'auxili dels bombers amb els llancs pogué ésser localitzat, es cremaren únicament deu munts de garbes, propietat de Ramon Pàmies, valorades en unes cinc centes pesseles.

Baralla a Manresa

En sortir del treball de la fàbrica Sitges, situada a la Muralla de Sant Francesc, de Manresa, dues dones obreres varen barallar-se i resultaren amb la cara plena de sang i amb els vestits fets a trossos.

Hom ignora el mòbil de la baralla.

Un noi agafat per un automòbil a Tarragona

L'automòbil de la matrícula de Tarragona 2232, propietat de Ramón Muñóz, d'Ulldecona, atropellà, al carrer del general Prim d'aquesta ciutat, el nen de vuit anys Joan Alzada Sancho, i li produí fractura de la clavícula dreta, commoció cerebral i erosions sense importància als genolls.

Un obrer mort a Torroella de Montgrí

En una pedrera enclavada en el lloc conegut per "Coll de Garrigàs", del terme municipal de Torroella de Montgrí, propietat del contractista de pedra trossejada Lluís Riera Cres, es desprengué un gran bloc de pedra que agafà de plè a l'obrer Josep Muntanyó Borràs, de 42 anys d'edat, natural d'Ascó (Tarragona)

En greu estat fou portat a l'Hospital de Torroella de Montgrí, on morí als pocs moments d'ingressar, fent inútils els esforços de la ciència per a salvar-lo.

Foc a Castellar del Vallés

A Castellar es declarà un violent incendi a la casa de camp coneguda per "Can Sallent".

El foc s'inicià a l'era, bastant distanciada de la casa, però la força del vent impelia les flames cap a l'edifici magatzem de grans i farratges, el qual estava completament atestat.

El voraç element féu ràpidament presa d'aquella part d'edificació, amenaçant propagar-se al bosc proper.

En els soterranis de dit edifici i havia diverses classes de bestiar que pogué ésser salvat.

El ràpid auxili del veïnat de Castellar i l'encertada maniobra dels bombers de Sabadell evitaren que el sinistre adquirís majors proporcions.

El propietari de la finca incendiada és En Joan Ros, que resideix a Mollet.

Sols pogué salvar-se de l'acció d'estructura del foc, la casa habitació dels masovers.

Ni els mobles ni les existències estaven assegurades. Les pèrdues es calculen en unes cinquanta mil pessetes.

Un auto contra un arbre a Castelldefels

A Castelldefels un camió de la matrícula de Barcelona anà a topar contra un arbre, i resultaren ferits els dos ocupants. El de més gravetat és el xofer, jove de 24 anys, que es diu Agustí Colom.

ses.

Un obrer mort a Sabadell

A Sabadell, l'obrer Joan Basi Costa, de 67 anys d'edat, mentre estava carregant un carro a la fàbrica de gas, li agafà un atac i morí als pocs moments. El jutjat ordenà l'aixecament del cadàver, que fou trasllatat al seu domicili, carrer de Sant Cugat, núm. 63.

Foc en un bosc a la carretera de Sant Cugat

En el lloc conegut per la Font del Bacallà, a l'esquerra de la carretera de Sant Cugat, es declarà un gran incendi, i es cremaren uns 110 metres de fusta. Hi acudí el Cos de Bombers, comandats pel senyor Gutiérrez, els quals sufocaren el foc al cap de pocs moments.

GRANOLLERS

— Per l'arquitecte senyor Pujol ha estat lliurat a la Junta provincial de Turisme un projecte d'urbanització de la Torre dels Scipions, el qual passarà a la Comissió de Monuments per a la seva aprovació.

— L'Associació de la Premsa organitza per al dia 3 del vinent mes d'agost una revetlla en el terreny d'esports del Club Gimnàstic.

TARRAGONA

Obsequis als mariners suecs - Les obres de la Rambla - Cavall desbocat - Urbanització de la torre dels Scipions - Revetlla de la premsa - El cens banoari

Han estat determinats diversos obsequis per als mariners de la fragata de guerra sueca "Af. Chapman", que es troba al nostre port.

Ultra els actes oficials, han estat acompanyats a visitar collectivament la Catedral i els monuments de la ciutat; l'oficialitat ha estat convidada a un sopar a casa del cònsol de Suècia, senyor Boada; l'Ajuntament els donà una recepció en els seus salons i la Diputació els ha preparat un ball per a avui al Club Nàutic.

Avui, diumenge, a dos quarts d'onze del matí, tindrà lloc un partit de water-polo i carreres

Petits Anuncis Classificats

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. Defectes sexuals. Rajos X. Radioterapia. Diatèrmia. Dr. Farré Pujoan. Rambla de Canaletes, 11 (escala de la Sastreria).

Malalties dels bronquis
Metge especialista DOMENECH I ROURA. Corts Catalanes, número 614.

OFERTES DE TREBALL

CAIXES cabuts sorrió, tot acer, de 150 pessetes. Mario número 196, interior.

—Els fills viuran de la mateixa manera, excellència; amb amos així bé s'hi pot viure.

—I els meus hereus? — féu Pere. —I si jo em tornés a casar?... Això és possible — afegí amb un somriure involuntari.

—M'atreveixo a dir que això seria una sort, excellència.

"Que senzill ho troba! — es digué Pere. —No sap com és de terrible i perillós: massa aviat o massa tard... és terrible!..."

—Què maneu, doncs? Marxareu demà? — preguntà Savielitx.

—No, passaré uns quants dies, ja t'avisaré. Perdona'm la molèstia; — i veient que Savielitx somreia, pensà: "És ben estrany que no sàpiga que ara no hi ha ningú a Petersburg, i que abans que tot cal decidir això. Però prou que ho deu saber, però dissimula. He de dir-li-ho? Què en pensa? No, després, més tard.

Durant l'esmorzar, Pere contà a la princesa que el dia abans havia anat a casa la princesa Maria i hi havia trobat ¿mai diríeu qui? Natàlia Rostov!

La princesa fingí trobar aquesta casualitat tan natural com la de Pere amb Anna Simeonovna.

—La coneixeu? — preguntà Pere.

—He vist la princesa, he sentit dir que la volen casar amb el jove Rostov. Això aniria molt bé per als Rostov; diuen que estan arruïnats del tot.

—No, us preguntava si coneixeu la senyoreta Rostov.

—Només he sentit parlar d'aquesta història. És llàstima!

"No, no ho entén o fingeix — pensà Pere —; millor, a ella tampoc no cal parlar-n'hi."

La princesa havia preparat les provisions per al viatge de Pere.

"Que en són, de bons, tots — es deia. —Amb tot i que no els interessa, s'ocupen de tot això. I tot per mi, això és l'estrany!"

El mateix dia Pere rebé un cap de policia, que venia a demanar que fos enviat un home de confiança al palau imperial, per tal de rebre els objectes distribuïts als propietaris.

"Vet ací, aquest també — pensà Pere, tot mirant la cara del cap de policia — quin bon home! Ara es preocupa d'aquestes futeses, i deien que robava, que no era honrat; quina ximpleria! ¿Per què no hauria de robar ara? Està criat així i tots fan el mateix... té la cara ben agradable... em mira i somriu!"

—Parleu dels patiments de la desgràcia — començà Pere. —Sí, si em diguessin: ¿vols tornar a ésser com eres abans del captiveri o tornar a passar tot el que has passat? ¡En nom de Déu, vinga altra vegada el captiveri i la carn de cavall! Quan ens treuen del camí habitual ens sembla que tot està perdut, i justament és aleshores que comença la vida nova, bona. Mentre hi ha vida hi ha esperança, s'és feliç, tothom té la seva, molta, molta, davant seu, sóc jo qui us ho diu — féu adreçant-se a Natatxa.

Pere la mirà atentament.

—Sí, i res més — repetí ella.

—No és cert! No és cert! — exclamà Pere. —Jo no tinc pas la culpa de viure, de voler viure, ni vós tampoc.

De sobte Natatxa acotà el cap, el posà entre les mans i començà de plorar.

—Què tens, Natatxa? — li preguntà la princesa Marja.

—No res! No res!

Somrigué a Pere a través de les llàgrimes.

—A reveure, ja és hora de dormir.

Pere s'alçà i digué:

—Adéu-siau.

La princesa Maria i Natatxa es trobaren, com sempre, a la cambra de dormir. Parlaren del que Pere havia contat.

La princesa Maria no donà el seu parer sobre Pere. Natatxa tampoc en parlà.

—I bé! Bona nit, Maria. Molt sovint tinc por d'una cosa: no parlem d'ell (el príncep Andreu), com si temèssim desflorar els nostres sentiments, i l'oblidem — féu Natatxa.

La princesa Maria sospirà feixugament, i aquell sospir confirmà l'exactitud de les paraules de Natatxa, però no compartí el seu parer.

—És que és possible oblidar-lo? — digué.

—M'ha fet tant de bé tot això que hem contat avui! era penós, li ho he contat... No he fet mal fet? — preguntà de sobte, tot enrojolant-se.

—A Pere? Oh, no! És tan bo!

—Saps, Maria? — reprengué tot d'una Natatxa, amb un somriure que feia temps no li havia aclarit la cara. —Pere s'ha tornat...

EL TEATRE

BARCELONA.—«Cuento de hadas», comedia d'Honori Maura

Honori Maura té gairebé sempre una manera original i brillant de començar les comèdies. Captiva, per sorpresa, generalment a la primera escena. En aquest "Cuento de hadas", que no és, naturalment, cap comèdia de màgia, sinó una sàtira mundana, difícilment podria trobar-se una manera més ràpida, més sòbria de plantejar el problema. Fins de tècnica té una certa novetat, sense atreviment, que no deixa de donar a l'obra una major aparença d'originalitat.

En alçar-se el teló l'escena és a les fosques. Sobtadament s'il·luminen els recons de dues cambres allunyades l'una de l'altra, però unides per un fil de telèfon. A l'una hi ha un senyor d'uns quaranta anys, plebeu, però milionari de nou. A l'altra un jove de vint-i-cinc, aristòcrata, però sense una pesseta. Al costat de cada un d'ells hi ha un telèfon. Els timbres truquen: tots dos es posen a l'aparell. La conversa no direm que sigui exemplar, en el seu elegant cinisme, però és alliçonadora. El milionari vol entrar al gran món, vol fer-se un lloc entre l'aristocràcia. Per això no troba millor recurs que el matrimoni. Una noia d'una família antiga, amb títol nobiliari, amb grandesa d'Espanya, és el que manca. L'aristòcrata, que és qui havia suggerit la idea, s'encarregarà de trobar-li ràpidament, una promesa que reneixi aquestes condicions. Cobrarà, ni cal dir-ho, per això, els seus honoraris. Però haurà d'ésser ell qui llimi totes les asprors, qui escolti i digui tots els mots desagradables...

I a penes ens hem assabentat d'aquests propòsits, exposats en un diàleg ràpid, clar i just, amb una punta d'ironia i de malícia, els interlocutors pengen el telèfon, els llums s'apaguen i el teló cau.

Es ara, doncs, que comença la veritable comèdia. La comèdia no és, però, tan interesant com feia presentir aquest pròleg desembafat i cínic. Serà una comèdia moderna, de costums mundanes, però excessivament epidèrmica. Altrament, Honori Maura que té cops brillants de fantasia, no sap mantenir-ne la volada. Com més avança l'obra, menys novetat trobem en el seu argument. En el fons resta reduït, al cas d'un matrimoni de conveniència, els contraents del qual, acaben per enamorar-se l'un de l'altre. Veurem que l'altivesa d'ella no era més que despit, que l'aspror d'ell no era més que gelosia. Cap al final caurà la disfresa d'aquests sentiments, i tot, naturalment, acabarà de la millor manera.

Potser algú dirà que per a fer tres actes amb tan poca matèria, sense esdevenir insuportable, cal l'ajut d'un miracle. Es un miracle, tanmateix, que fa, i no sense gràcia, el senyor Honori Maura. Algun personatge ben dibuixat, l'esbós del conflicte entre pares i fills, — conflicte eternament renovat — davant dels nous costums socials, algunes lleugeres i frívoles lliçons de mundanitat, són les espècies que, manipulades amb més traça que abundor, serveixen a Honori Maura per amanir i fer agradable la seva comèdia. I cal no oblidar l'agilitat del diàleg, el tacte, l'elegància amb què són dites algunes coses atrevides: qualitats, aquestes, comunes a totes les comèdies del mateix autor.

A "Cuento de Hadas" se li podrien fer, però, sobretot dos retrets extraliteraris. En primer lloc, el milionari que ens hi és presentat, no és el nou ric groller de totes les comèdies que presenten un tema semblant. Es un home intelligent, amb personalitat. ¿Quina necessitat té, doncs, de jugar a l'aristòcrata A un home així, ¿no li semblarà que aquells ambients on no es pot arribar amb el talent i amb els diners, fan un tuf d'humitat i d'arnat insuportable? ¿Altrament, no resulta molt exagerada la xifra de deu milions per a comprar una aristòcrata, ni que sigui amb títol i grandesa d'Espanya? La mateixa facilitat, amb què tot es realitza en la comèdia d'un autor de tants dots d'observació com Honori Maura fan pensar que, sense regateigs, el protagonista hauria pogut trobar una noia encara en millors condicions que la triada, per un preu molt més baix. Però això ja és una altra comèdia...

La presentació de l'obra, en el primer i segon acte, sobretot, una mica pobra. La interpretació, en canvi, excellent. Sobretot Carme Larrabeiti — elegantíssima —, Maria Bru i Carles Díaz de Mendoza es mouen en l'ambient d'aquesta obra com el peix a l'aigua.

DOMENEC GUANSÉ

NECROLOGICA

Glòria López Llovet

En la nostra edició de diumenge Carles Soldevila dedicava el seu "full de dietari" habitual a la mort d'un infant. Els que fórem dolorosament sorpresos per la trista nova de la mort de la nena Glòria López Llausàs vàrem endevinar que Soldevila glossava, commogut, la mort d'aquesta nena que als nou anys ja portava una llarga temporada de sofrences.

Amb motiu d'aquesta penosa circumstància Antoni López Llausàs ha rebut nombroses proves de condol dels seus amics. Diumenge passat, a l'acte de l'enterrament veiérem escriptors, artistes, industrials, en nombrosa manifestació de dol. Presidia el P. Miquel d'Esplugues, el qual tenia al seu costat Antoni López Llausàs, el seu pare, i els seus fills Jordi i Santiago.

A la infinitat de testimonis de condol que el gerent de la Llibreria Catalònia ha rebut en aquesta trista ocasió, hi afegim el nostre més sentit.

La festa de demà de Sant Cristòfol al Regomir

A darrera hora ens informat, satisfactòriament, que la quasi totalitat d'agrupacions locals constituïdes per conductors d'automòbils, han pres l'acord d'acudir conjuntament, al matí, al carrer del Regomir, amb motiu de la santa benedicció d'automòbils que allí se celebra, instituïda per la capella ja fa 22 anys i continuada cada any amb èxit creixent.

Degut a això, la M. I. Junta d'Obra ha pres l'acord de començar la benedicció d'autos a les nou en punt del matí, per tal que l'espera d'aquests (ja que són beneits per separat) sigui el menys temps possible.

Com sempre, la Capella del Regomir ha cursat invitacions a tots els propietaris d'autos, que en gran nombre han acudit els altres anys a la benedicció, així com a les autoritats i personalitats més significades de la nostra ciutat, que de cap manera deixen transcórrer data tan senyalada sense enviar llur auto a la històrica Capella del Regomir.

La benedicció, que serà administrada pel doctor En Manuel Torner i Ametller, de l'església dels Sants Just i Pastor, serà iniciada per un delegat de S. I. el senyor bisbe, i continuarà fins a la una, per tal que tots els automobilistes tinguin temps tot el matí per a acudir-hi.

L'Obra del Regomir fa avinent que la benedicció és completament gratuïta, així com el tradicional manoll d'espígol i els rams de flors amb què són obsequiades les senyores ocupants. La Capella del Regomir sosté l'antiquíssim temple tan célebre en la història de la arcelona antiga, puix que se calcula la seva existència almenys des de 1505 amb les almoines que els conductors d'automòbils i generosos donants en fan arribar, i que procura la seva contínua restauració i conservació per encàrrec del veïnat del Regomir.

Es recomana als conductors d'automòbils, autocamions i demés, que assisteixin demà al carrer del Regomir, que ho facin pels carrers de la Princesa, Jaume I i Ciutat, per ésser un trajecte ample i desembaraçat, que tindran cura de mantenir expèdit els agents de l'autoritat per tal de facilitar l'accés al carrer del Regomir, que és en sentit descendent.

Una medalla al general Milans del Bosch

Diumenge, a migdia, el general Martínez Anido va posar la Gran Creu del Mèrit Civil al general Milans del Bosch. L'acte va celebrar-se al Govern civil. Hi havia el general Barrera, el general Despujols, el Bisbe, l'Alcalde, el Comte del Montseny, personatges i representacions.

El Baró de Viver va dir: "Barcelona mai no agrairà prou quant per ella ha fet, abans i després de l'adveniment de l'actual règim, el general Milans del Bosch."

Després va fer un elogi del general Martínez Anido i del general Barrera.

El general Martínez Anido va dir que es felicitava d'haver pogut assistir a l'homenatge que s'estava celebrant i retre així un tribut a l'amistat que l'uneix a l'homenatjat, amb el qual — va dir — compartí hores d'amargura en el Govern civil d'aquesta ciutat, recordà els difícils temps, anteriors a l'adveniment dels homes del 13 de setembre, en què tingué al seu càrreo aquest Govern civil, elogià el general Milans del Bosch com a polític i com a militar, qualitats que, per haver treballat junts, ha pogut aquilatar bé, quan exposaven generosament la vida en bé de la tranquil·litat de Barcelona i davant l'agraïment quasi general.

Després va parlar del progrés de Barcelona, des de 1888 ençà, ço que es veu prou amb l'Exposició actual.

El general Milans del Bosch va donar les gràcies.

"En el desempeño de mi cargo — va dir — hice siempre cuanto pude, y si pude fué per el apoyo y cooperación que siempre encontré en el ministro de la Gobernación, en el general Barrera, en el Alcalde, en el Presidente de la Diputación y en el pueblo, y así fué cómo pude trabajar por España y por el Rey."

Finalment digué que mentre visqui i tingui forces totes seran per Barcelona i per tant — digué — per Espanya.

El chor de la Unió Patriòtica va cantar la "Marxa Reial".

La política

LES SESSIONS DE L'AJUNTAMENT DE GRANOLLERS

"Diari de Granollers", del dia 6, diu:

"Per causes alienes a la nostra voluntat, ahir no poguérem publicar la ressenya del ple de l'Ajuntament, celebrat dijous; avui, pel mateix motiu, tampoc podem publicar-la."

MULTA

El governador de Tarragona ha posat una multa de 250 pessetes al setmanari "Pàtria i Esport".

LA REBUDA DELS AVIADORS DEL "DORNIER 16"

Escriu, amb data del 4 de juliol, el corresponsal madrileny del "Brusi":

"El recibimiento hecho a los aviadores ha resultado magnífico, pero la imparcialidad obliga a reconocer que no se han producido los desbordamientos que muchos anunciaban; sólo en el balconaje de las calles céntricas había algunas colgaduras, y aunque se animaban mucho en el momento de desfilar por ellas al hacer el recorrido señalado más arriba, los aviadores, volvían a su estado normal al poco tiempo. A las once de la mañana el movimiento en Bancos, comercios, etc., era el ordinario y corriente de todos los días, sin que notara nadie la menor alteración."

LES LLETRES

La "Fundació Bíblica Catalana"

La Fundació Bíblica Catalana ens tramet per a la seva publicació la següent nota que, no cal pas dir-ho, reproduim amb tot l'interès:

"Evidentment, no totes les coses van bé per a totes les publicacions; som els primers convençuts que el to de les "Marginals bíbliques", començades suara a publicar a "La Veu de Catalunya", no és pas el més adient al matís de LA PUBLICITAT, el diari benemèrit.

Però un comentari-resum sobre el contingut de tals o tals llibres de la Bíblia ha d'ésser, si fa no fa, una cosa per l'estil del que són — o del que voldríem que fossin — les Marginals, altrament adaptades tant com ens és possible a la manera periodística i a la sensibilitat hodierna.

L'exemplar visió de LA PUBLICITAT des de serenes altures ha fet que trobessin franc acolliment en aquest diari uns treballs que, segons dèiem en el primer, voldríem fer coincidir amb la periòdica publicació dels volums de la F. B. C.

Davant d'un resultat tan falaguer, ens creiem obligats a donar aquesta nota, destinada, si ho creieu avinent, a la publicació, a fi que vegin clar els lectors de LA PUBLICITAT i vegi clar tothom l'abast d'aquestes simultànies inserciones a tots els diaris redactats en català, tan generosament interessats a estimular la magnífica renaixença editorial que, en diversos ordres, situa Catalunya en un lloc honorablement albirable."

Catalunya Artística
Volum II
Santes Creus

Informació catalana

* *Dins les* Obres Completes de Joan Maragall...
ha sortit el volum II: Ernest Hello: Fisonomias de Santos, *versió castellana, amb una introducció del P. Antoni M. de Barcelona, O. M. C. (Sala Parés, Llibreria, 1929).*

* *Recordem el pla editorial... de la col·lecció completa de les obres de Maragall, tan ben acollida del públic:*

"Tota la producció (catalana i castellana, en vers i prosa, publicada o inèdita) de Joan Maragall és presentada, distribuïda en uns 18 volums que contindran cadascun obres íntegres, amb contingut sistematitzat per unitat de tema o de caràcter. Susceptible encara de possibles variacions, el conjunt de l'obra serà classificat: *Poesies, Traduccions, Nausica, Elogis, Prosa lírica i narracions. Religió i filosofia. Estètica i crítica, Patriotisme i política. Qüestions morals i socials, Vides de Sants,* d'Ernest Hello; *Epistolari.*

* *Tomàs Garcés... té gairebé enllestit el seu llibre de proses* Beutat del món.

* *Josep Sebastià Ponç... acabarà aquest estiu, a Illa, el seu nou llibre de poemes* L'aire i la fulla, *que serà editat molt probablement a Barcelona.*

* Aceló Comarcal, *de Valls... publica en el número 212 la seva segona pàgina dedicada a* Les lletres i les arts, *amb el següent sumari:* Jules Renard i la dona, *per Pere Mialet;* El dolç remei, *poesia de J. M. Cases;* Minúscules, *per Solanes;* Tres temes literaris, *per N. Molins Fàbrega, i la seva acostumada secció dedicada a* Llibres, articles, revistes...

LES ALES ESTESES
COL·LECCIO POPULAR
DEMA SURT el segon volum
A L'OMBRA DE SANTA MARIA DEL MAR
PER
ALEXANDRE PLANA
128 planes: 80 cèntims
Fora de Barcelona només se serveixen volums per subscripció. Sol·licitin condicions als llibreters de les poblacions respectives, o bé a l'Administració:
LLIBRERIA CENTRAL: Muntaner, 42

* Lleida...
revista d'informacions i estudis, ha publicat el número 98, que conté el següent sumari:
Text: Josep Pla, historiador modern *(editorial):* Individualisme i esperit col·lectiu. *Albert Einstein;* El sistema capitalista és anàrquic. *Joan Ferrer Gassó;* Més sobre la joventut... *Ingenu;* El públic natal. *Fermí Palau Caselles;* Una estona amb el mestre Joan Balcells, director de l'Orfeó Gracienc, de Barcelona. *F. i X.;* Paraules. X. Justificant la nostra tasca. *J. Viladot Puig;* Defensa de la metapsíquica. *Humbert Torres;* Contribució de Lleida a la subscripció pro homenatge a Pompeu Fabra; Llibres i Revistes. *Baptista Xuriguera;* Garbs: Noves comentades. — *Gratats:* Autoretrat, *Shum;* Perspectiva de Lleida. *Fotografia de Jaume Cendra.*

Cultura

J. PUIG PUJADES A L'ATENEU POLYTECHNICUM

Avui, dimarts, a les vuit del vespre, el conegut literat figuerenc, J. Puig Pujades, donarà en aquest Ateneu (Alt de Sant Pere, 27, pral.), la seva anunciada conferència pública, sobre el tema: "A l'entorn de "La Dama de les Camèlies".

Farà la presentació del senyor Puig Pujades, el dramaturg Ambrosi Carrión.

EXCURSIONISME I CULTURA FISICA

L'anunci de la sessió de cinema organitzada per "Excursionisme", que tindrà lloc aquest vespre al Pathé-Cinema, de la Rambla de Catalunya, ha despertat un gran interès.

El nostre jovent esportiu ha acollit amb entusiasme aquesta iniciativa i ha estat gran la demanadissa d'invitacions per assistir-hi.

Aquesta sessió és una oportunitat única per veure dos films veritablement atraients. "La epopeya del Everest" és una desfilada dels més fantàstics panorames d'alta muntanya i de neus perpètues sobre la qual plana la voluntat humana de vèncer i arrencar els misteris dels seus cims mal petjats per l'home.

L'altre film, "Exercicis dels Sokols Txecs en llur VIII festa federal", és un exemple magnífic del que la cultura física pot fer per emmotllar l'ànima d'un poble. El marc és l'Estadi, d'un quilòmetre de llargada, construït expressament. Els actors, els nois, noies, homes, dones i vells, que, de vegades, pugen fins a 15.000 gimnastes, practiquen els exercicis i evolucions amb un ordre i una disciplina ensems que donen tal sensació de força que, veient-los, hom comprèn com el poble Txec, la més novella república, ha esdevingut al capdavant dels estats que el volten.

EMISSIO RADIO PEDAGOGICA

de l'Associació Nacional de Ràdiodifussió, per l'emissora d'Unió Ràdio Barcelona, per a demà, dimecres, de 16 a 17 hores.

A les 16.00: Obertura de l'estació. Intermedi musical, pel Trio Ibèria.

A les 16.05: Conferència educativa. "Cuidemos de nuestra salud", per Jaume Poch Garí, professor de Geografia i secretari de la Normal de Mestres de Barcelona.

A les 16.15: Intermedi musical.

A les 16.25: Conferència instructiva. "La conquista de Mallorca por Jaime I", per Pere Romeva Ferrer, director de l'Escola Nacional Graduada núm. 3, de Barcelona.

A les 16.35: Intermedi musical.

A les 16.45: Sessió recreativa. "Cuentos para niños", de Schmid. Lectura d'endevinalles.

A les 16.55: Intermedi musical.

A les 17.00: Tancament de l'estació.

Inauguració de l'orgue del Palau Nacional de l'Exposició

Dissabte passat, amb un concert a càrrec de l'eminent organista alemany Alfred Sittard, fou inaugurat l'orgue instal·lat a la gran sala de festes del Palau Nacional de l'Exposició.

Aquest instrument, de grans proporcions, procedeix de la tan acreditada fàbrica E. F. Walcker & C.ia de Ludwigsburg (Württemberg), i per la riquesa dels seus recursos es classifica entre els més importants què avui existeixen. Consta de 154 jocs, distribuïts en cinc teclats manuals i un de pedals de 32 notes, amb un conjunt d'elements sonors extremadament variat i ben complet. Així podem remarcar, com una dada curiosa, que, ultra tots els jocs característics propis de l'instrument, conté aquest orgue una nombrosa sèrie de jocs de percussió, entre els quals compten un piano, campanes d'efectes diversos, un xilofon, una celesta, banjo, ferrets, tambors i tamborins, platerets, castanyoles, etcètera.

Es comprèn que no podem, tractant-se d'un instrument tan important, oferir una ressenya minuciosa de les seves característiques i qualitats, sense altres elements de judici que els que facilita una sola audició i sense haver pogut apreciar detalladament la disposició i funcionament dels seus nombrosíssims recursos. No obstant, podem fer constar les bones impressions que ens deixà la sessió de dissabte passat, durant la qual el professor Alfred Sittard s'aplicà amb evident interès a fer destacar les possibilitats de l'orgue inaugurat, tant com li permetè el caràcter de les obres que integraven el programa del seu recital.

Aquest programa mereix tots els nostres elogis. El notable organista de Sant Miquel d'Hamburg, conegut i ben recordat aquí per haver vingut a inaugurar l'orgue del Palau de la Música Catalana, ens donà una prova de bon gust amb la tria d'obres. Bach, Franck, Bollmann, Widor, Liszt i Haendel foren els autors interpretats amb seriositat i de manera molt digna.

El professor Sittard és un organista de qualitats certament extraordinàries. La seva execució és neta i d'una gran pulcritud, i el seu domini de l'instrument fou ben palès en la fantasia que desplegà en la registració, fantasia que fins poguérem trobar excessiva i tot en la interpretació d'una de les quatre obres de Bach — "Adagio en fa menor" — que constituïen la primera part del programa. Aconseguí, en canvi, efectes exquisits en la "Pregària" de la "Suite gòtica", de Bollmann, i en el "Choral en la menor", de Franck, i efectes de magnífica plenitud en el "Concerto en fa major", de Haendel, i en la "Toccata i Fuga en re menor", de Bach. Aquesta Fuga, d'una dificultat extraordinària, cal fer constar també que fou executada amb la més admirable precisió i amb una insuperable claredat.

La interpretació menys reeixida en aquesta interessant sessió fou la de la gran "Fantasia i Fuga" de Liszt, sobre la melodia gregoriana "Ad nos ad salutarem undam". L'episodi central, en moviment lent, un dels moments més feliços de l'obra, passà desapercebut i restà inexpressiu, i l'execució de la Fuga mancà de precisió rítmica i de caràcter. Cal dir, no obstant, en descàrrec de l'organista, que aquesta obra extensíssima ha de fatigar sempre l'executant més resistent, i venia en l'ordre del programa després d'altres composicions que ja havien posat prou a prova les facultats del professor Sittard. El gran èxit de la vetllada, del tot merescut, l'obtingué amb la bella "Toccata en fa major", de Widor, que fou dita amb una magnífica brillantor.

El públic, que omplí gairebé totalment la sala del Palau Nacional, celebrà amb entusiasme la tasca del concertista i li prodigà les més caloroses ovacions.

LA DONA, LA MODA I LA LLAR

Per rentar i planxar una faldilla rodona

Les faldilles rodones són molt elegants, especialment quan es fan en gèneres lleugers gràcies als quals floten vaporosament; però fins en aquesta època de vores irregulars la faldilla rodona presenta les seves dificultats, puix que han d'ésser ben iguals de longitud tot al voltant i és fàcil que desesperin a la qui les fa veient com, amb tot i les mides preses, un cop fetes pengen sempre d'un lloc o altre. Per a evitar això es penja un cop acabada, però sense la vora, de manera que cés es pot accelerar agafant el vestit per la part superior i sacsejar-lo vigorosament com si en volguessin treure la pols. Generalment trobareu que ha crescut uns tres centímetres més en el biaix que en el dret fil. Aleshores prendreu la mida de dalt a baix a intervals regulars, prenent com a longitud final la mida de la faldilla al dret fil: tallareu el que sobri i fareu la vora.

Quan us calgui rentar un vestit de faldilla rodona és millor deixar-lo eixugar estès damunt una tovallola fins que quedi eixamorat, després de la qual cosa posareu pla damunt dos fils d'estendre paral·lels i proper l'un de l'altre fins que estigui a punt de planxar.

En planxar una faldilla d'aquestes s'ha de començar a dret fil des de la costura i anant sempre seguint aquesta línia fins a arribar a l'altre costat de la costura. D'aquesta manera el gènere queda sempre llis i igual a tot el voltant. Si la faldilla es planxa de cintura a vora es troben al final penjants i ondes al voltant de la vora, i el vestit, especialment si és d'esport, de seda llisa, no es podrà portar fins que es torni a rentar i planxar amb més cura.

Vestit de crespó de Xina color màstic amb una forma nova de cos i faldilla plissada i acampanada

Catalunya Artística
Volum II
Santes Creus

NOTES D'ESTUDIANT

INTERESSANT PER ALS ALUMNES DE BATXILLERAT DE LLETRES

Havent-se tingut que ajornar els cursos de les assignatures de Geografia Econòmica, Història de la Civilització, Literatura espanyola, Literatura llatina, Psicologia, Etica i Lògica, que organitzà l'Associació Universitària d'Estudiants Catòlics de Dret i Filosofia, degut a no haver-se acabat encara els exàmens de la present convocatòria, aquesta Associació posa en coneixement dels inscrits i dels que desitgin inscriure's que els cursos començaran el vinent dia 15. Per a detalls a la Secretaria de l'Associació (Rivadeneira, 4, segon), de set a vuit de la tarda. Matrícula, 30 pessetes.

CURS D'INGRES AL BATXILLERAT

L'Associació Universitària d'Estudiants Catòlics de Dret i Filosofia i Lletres, complint la seva tasca empresa prepara un curs d'ingrés al Batxillerat per a aquells que desitgin examinar-se en la pròxima convocatòria de setembre. Detalls a la Secretaria de l'Associació (Rivadeneira, 4, segon), de set a vuit de la tarda.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
Exposició del grup d'artistes de la SALA PARES
Fins al 10 juliol

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
Pintura, escultura, antigualtats, objectes d'art, etc.
Exposició permanent

ESTUDI ARENYES
CORTS CATALANES, 670
Quatre obres mestres d'A. Fabrés, T. Moragues, Pahissa i E. Serra. Estudis de Llimona i Masriera, i dibuixos d'Aranda.

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
Exposició permanent de pintura antiga i moderna :: Gravats i reproduccions. Marcs i motllures d'art.

MARIA ESCLASANS
PIETAT, 10 (darrera la Catedral)
PIETAT, 10 (darrera la Catedral)
Compra-venda de
ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 86
Mobles i objectes d'art
Exposició general de pintura

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 29
Exposició permanent de pintura i escultura. Marcs, motllures, gravats i objectes per a presents.

TAPISSOS PINTATS
EXPOSICIO PERMANENT
Estampats i teixits :: Exposició contínua de quadros a l'oli, gravats, oleografies, etc. :: Fabricació de marcs i motllures.
Boters, 4 (final Porta-Ferrissa)

TAMBÉ AL GATET...

li agrada el plat de MAIZENA. Aprofita els descuits del nen per a prendre-li la seva llaminadura. Però això si que el nen no ho dona a ningú, perquè la MAIZENA és el plat que li agrada més, que més l'alimenta i que paeix més bé. I per aquestes raons la MAIZENA cria nens forts. I és un aliment bàsic per a la llar, perquè millora el gust de tots els guisats i augmenta d'una manera molt notable el seu poder nutritiu.

La troberán a la venta en tots els Colmados, Drogueries i Farmacies de tot arreu.

Concessionari: FREDERIC BONET, Apartat 888, Barcelona

MAIZENA

Herniats (Trencats)

...ugueu sempre molt present que els millors aparells del món per al guarriment, i tots menys d'herniats són els de la CASA TORRENT, sense traves al elàstic, ...ngorrosos de cap mena, no molesten ni fan embaluin, s'emmotllen com uns guants ...llomes, dones i nens: han d'esprovar-ho. En bé de la vostra salut, no naveu de comprar ...nal braguers ni embenats de cap mena sense abans visitar aquesta casa, núm. 18, CARRER DE LA UNIÓ, núm. 18. Casa Torrent, Barcelona. — Molts cops en no ...ntuvocar-vos de casa.

LA REFORMA CONSTITUCIONAL I ELS DIARIS DE MADRID

L'"Heraldo de Madrid"

Madrid, 8. — Els diaris comenten el Projecte de Constitució.

"Heraldo de Madrid" comença diem que el projecte ha estat rebut amb indiferència per l'opinió pública.

I afegeix:

"A esta indiferencia contribuyen dos razones esenciales. En primer término, la de que por la lectura de la Constitución y Leyes complementarias se saca la impresión de que, aprobada la Constitución, las cosas seguirán más o menos como ahora. Las diferencias que separan, por ejemplo, a las Cortes creadas por el proyecto (piedra de toque de toda Constitución) con la actual Asamblea consultiva son más de forma que de fondo. Antes y después del proyecto, el Poder ejecutivo lo es todo, y la Cámara del proyecto dista mucho de ser un verdadero Parlamento, un órgano legítimo de la soberanía popular. También puede achacarse la indiferencia comentada a una falta de sensibilidad política del pueblo español. Sería injusto, sin embargo, culparle de esa insensibilidad. La sensibilidad política, como todas, se adquiere, fortalece y afina, ejercitándola. ¿Qué tendría de extraño que seis años de forzada abstención hayan acabado de atrofiarla?

En el período de estudio abierto y durante la discusión subsiguiente en la Asamblea, no se le asigna a la opinión más que un papel de espectador pasivo; y en cuanto al plebiscito a que será finalmente sometido el proyecto de Constitución, tampoco parece muy apropiado para apasionar a nadie. Es un trámite del que pudiera prescindirse sin dificultad alguna.

o hace falta una gran imaginación para prever que lo que ocurrirá será sencillamente que sólo depositarán su voto los que estén de acuerdo con la Constitución. Apresurémonos a añadir que si el proyecto ha sido en general recibido con indiferencia, no ha producido en cambio sorpresa alguna. Nosotros, al menos, no esperábamos nada fundamentalmente distinto de lo que tenemos a la vista. En toda la trayectoria seguida por el régimen imperante en estos últimos tiempos, se advierte la pugna entre dos tendencias diversas y en cierto sentido contradictorias. La Dictadura se ha considerado, y sigue considerándose, a sí misma como un régimen provisional o de transición. Su objeto era fortalecer los resortes del Poder gubernamental, en cuya debilidad (aceptada como un postulado) creía ver la raíz de los males que afligían a la Nación (permítasenos decir de pasada que caba invertir los términos, viendo la razón de su decadencia en la debilidad de la opinión pública y el remedio en la supresión de cuantos obstáculos se oponían a que actuase libremente).

El proceso natural del régimen, dados tales supuestos, debía de ser éste: una veza conseguido aquel objetivo primordial, una vez suficientemente robustecido el Poder, a la Dictadura le tocaba desandar lo andado, devolviendo gradualmente a la soberanía nacional las atribuciones que de momento se habían abrogado. De esta manera y paulatinamente se pasaría de la Dictadura a un régimen normal de soberanía.

No se puede decir, sin embargo, que las cosas hayan sucedido así, antes al contrario, y siguiendo otra de las tendencias en pugna a que aludimos, la Dictadura ha ido agrandando su esfera de acción y extendiendo sus atribuciones. Así, por ejemplo, en seis aos, no ha creído oportuno conceder a los Ayuntamientos y Diputaciones la autonomía que les otorgan los Estatutos vigentes, y ambos géneros de corporaciones siguen en manos de concejales y diputados de real orden. Esta contracción explica que, por una parte, parezca demasiado brusco el tránsito del régimen actual de Dictadura al organizado en el proyecto de Constitución. Se pasa de golpe de una dictadura plena a un régimen legal, con más o menos limitaciones. Pero por otra parte, esa falta de preparación sucesiva, la falta de ese proceso gradual de devolución, por el Poder público, de las facultades absolutas que se había abrogado, obliga al régimen a extender tanto esas limitaciones, que si se desarma el complicado mecanismo de la Constitución proyectada, se ve que en realidad la Dictadura puede funcionar sin traba alguna impositiva.

A pesar de lo apuntado, hemos de examinar con algún detenimiento el proyecto de Constitución.

No podemos desaprovechar la ocasión de poner en claro algunos conceptos políticos fundamentales. Lo que sentimos de veras es no poder hacerlo con el espíritu de colaboración a que se invita. Honradamente lo hacemos constar así. Sería posible la colaboración si estando de acuerdo con la substancia del proyecto disintiésemos en cuestiones de detalle. Desgraciadamente nuestra situación es la contraria. Podemos estar de acuerdo en algunos de los detalles, pero disentimos fundamentalmente en lo substancial."

L'òrgan dels conservadors

Madrid, 8. — "La Epoca" diu:

"Como amantes de la normalidad constitucional, encontramos plausible que la dictadura intente ponerse término y volver a la normalidad jurídica; pero no es este el camino más corto, menos lleno de riesgos y más adecuado para la reintegración de muchos españoles a una convivencia espiritual que hoy está rota. El camino no es otro que la Constitución de 1876.

La Constitución del 76 no ha estorbado nada ni se ha opuesto a nada. Nosotros creemos que si el general Primo de Rivera, orientado hacia una normalidad constitucional, se desposee de prejuicios, comprenderá que bastaría para llegar a este fin dictar unas cuantas leyes complementarias, sin necesidad de entrar en un periodo constituyente. Una ley electoral, una ley de orden público, una ley de reunión y asociación, y una ley de prensa que establecieran clara y concretamente los deberes de los ciudadanos frente al Gobierno y los del poder para con los ciudadanos, una reforma de la ley electoral del Senado, unos reglamentos de régimen interior de las Cámaras que coartaran los abusos del verbalismo y la ingerencia injustificada del poder legislativo en el ejecutivo, he aquí todos los ingredientes necesarios para cuanto se llama hoy la extructuración nueva del Estado.

Para eso no hay que tocar para nada la Constitución del 76. Dentro de nuestro criterio, ante las consecuencias beneficiosas de que no se abriría un paréntesis constitucional, no se malgastarían energías nacionales en un problema que la realidad o lo plantea, cuando hay tantos otros problemas reales que acucian para su solución, no se quebrantaría unilateralmente lo que es un pacto bilateral, y habría un campo de inteligencia armónico para fuerzas nacionales que hoy viven divorciadas. La Constitución del 76 es tan armónica y flexible que consiente gobiernen con ella partidos, fuerzas o elementos muy dispares, y esto es una ventaja innegable, porque si las Constituciones son rígidas, necesariamente son efímeras. Con el Código del 76 gobernaron conservadores y radicales, centralistas y autonomistas, y el mismo socialismo podrá llegar un día en que imitase al laborismo inglés. Por todo esto nosotros no vacilamos en modo alguno — lo proclamamos con noble sinceridad — ante las ventajas de abrir un período constituyente que avivaría pasiones y ahondaría distancias."

L'òrgan del Govern

Madrid, 8. — "La Nación" diu que pel que ha pogut advertir, van a ésser més els detractors de la Constitució que els coadjuvants.

Deixa per a quan hagi pogut fer una lectura reposada dels anteprojectes la discussió d'aquests, i diu que no s'ha de perdre el temps en discutir coses inútils, per exemple el que concerneix a l'oportunitat i al procediment. Ço que és necessari és examinar l'obra, senyalar les seves deficiències, advertir el seu possible millorament, a cada article dir amb sinceritat el que hom pensa i com es perfeccionaria: això és — diu — al nostre judici el més essencial.

Comentaris de la premsa estrangera

Londres, 8. — Parlant del projecte de Constitució espanyol, el "Times" diu que el general Primo de Rivera sembla estar disposat, probablement, a deixar que el projecte en qüestió es descabdelli amb el temps.

L'esmentat diari afegeix:

"Entre aquesta nova prova d'un esperit sincer que cerca una crítica constructora i que desitja posar fi a un periode d'estancament polític, Espanya ha de decidir-se a considerar amb tota la confiança que mereix el nou experiment."—Fabra.

Paris, 8. — "Le Temps", en el seu article de fons, després de recordar que Primo de Rivera va conseguir restablir l'ordre en l'interior i servir els interessos d'Espanya a l'estranger, fa remarcar que el projecte de Constitució té el mèrit de la novetat.

Creu el diari que el sistema serà acceptat evidentment per la nació i que l'experiència demostrarà fins on respon a les aspiracions de la nació que compta en el seu passat, amb tants segles de gloriosa història.—Fabra.

L'HOMENATGE AL CAP DEL GOVERN

La subscripció puja a 3.875.000 pessetes

Madrid, 8. — Aquesta nit visitaren al general Primo de Rivera els membres del Consell executiu organitzador de l'homenatge nacional i recaptador de la subscripció. Anava presidit pel general Marvà.

Donaren compte al President de què el resultat de la subscripció puja a la xifra de 3.875.000 pessetes i que avui mateix havien rebut un cable de l'Ambaixador de l'Argentina, senyor Maeztu, anunciant la tramesa d'una important quantitat.

El general Primo de Rivera els agraí els treballs que havien realitzat i els anuncià que la subscripció servirà per a benefici dels altres no per al seu propi benefici.

Ha dimitit el vice-rector de la Universitat de Sevilla

Sevilla, 8 — Es dóna com a cert que el vice-Rector de la Universitat senyor Mota, ha presentat la dimihsió del seu càrreo amb caràcter irrevocable.

Preguntat el Rector ha dit que lamentava molt la decissió del senyor Mota però que no ha tingut més remei que cursar-la pels termes en què estava redactada.

L'OBRA DE LA DICTADURA

Manifestacions del cap del Govern

Madrid, 8. — El general Primo de Rivera publica avui unes manifestacions en el periòdic dels dilluns, en les quals diu:

Fa sis anys es va situar Espanya entre la minoria de pobles que han pogut rompre els vells motllos que deformuven el seu cos malmès i esquilmat i impedien la circulació de sàvia regeneradora del seu organisme.

El país, optimista i satisfet, ha romput les cadenes que el subjectaven a la tirania del liberalisme sectari, per a recobrar la seva personalitat ciutadana i organitzar la seva vida al seu gust; tirania do l'esquerra exercida per la coacció de l'amenaña de desencadenar la fera de l'opinió pública, excitant-la abans amb la metzina de tots els odis i passions; els crims de les masses bones i nobles de si mateixos, repugnants itirànisues quan les dirigeix la xurma desalmada i sense consciència Difícil i humillant equilibri el dels homes de bé obligats a vure en aquest ambient.

La perseverança de la Dictadura en el poder sembla haverlo aclarit tot, i aquesta és la seva obra més transcendental: haver sanejat i preparat el terreny per a possibles bones collites, hi Déu vol concedir-nos els bens de la seva protecció; l'haver despertat i vigoritzat l'atrofiada i excèptica ciutadania amb nervi indispensable del progrés i muscla d'imprescindible defensa social.

Crèiem haver esimulat la ciutadania, no sols en les classes alta i mitja, sinó més encara en la humil, que és potser la que més clarament ha comprovat l'engany i la utopia de certes predicacions.

Yo comprenc ara que el termini previst és breu per al complet aconseguiment de l'afany, però em faig la illusió que serà suficient per a garantir la fortalesa dels ciments, lliurant l'obra de riscos d'enderrocament.

Sembla paradòxic, però ha estat la Dictadura la que ha donat personalitat, dignitat i llibertat al ciutadà, lliurant-lo de la tirania i de l'histrionisme de la política professional.

Sense aquesta labor prèvia el moment de presentació de projectes de llei tan importants com els llegits ahir a l'Assemblea, fóra prematur. El temps indispensable per al seu estudi, aprovació i implantació seria el suficient per a completar l'obra de preparació de la ciutadania que en el tercer periode de la legislatura de l'Assemblea tenia ocasió d'exercitar-se.

EXPLOSIO EN UN VAIXELL

6 morts, 4 ferits i 2 illesos

Gijón — A les cinc de la matinada, quan es dedicava a la pesca de tonyina, a vint milles del Cabo Peña, el vapor "Alicantina", d'aquesta matrícula, va esclatar la caldera i van morir sis tripulants. Formaven la tripulació 12 mariners, tots ells de Luanco.

Els supervivents foren recollits per un altre vapor anomenat "Lucrecia" i traslladats a Luanco.

Els morts són: Josep Suàrez, patró; Josep Artemi, maquinista; Josep Artemi, fill de l'anterior; Rafel Liquitin, Mauro Menéndez Morí i Angel Rodríguez Grande.

Els ferits es diuen, César García Rodríguez, molt greu; Ignasi Alvarez Fernández, Daniel Rodríguez Grande i Josep Rodríguez.

César García ha estat traslladat a Gijón on ha ingressat a l'hospital en estat molt greu.

Siguen les causes del sinistre.

Aquesta terrible desgràcia ha causat una gran consternació.

Manifestacions del president de l'Assemblea

Madrid, 8. — El president de l'Assemblea fou rebut aquesta nit pel general Primo de Rivera.

En sortir, el senyor Yanguas féu les següents manifestacions:

—He parlat amb el President dels treballs de las Seccions per a l'acoblament de les esmenes sobre projectes d'arrendaments rústics i de reforma agro-pecuaria. També li he dit que la Comissió organitzadora del Congrés per tal de determinar la condició jurídica de l'emigrant ha acabat la seva feina, i, per tant, ha lliurat ja la ponència redactada.

He presentat al President el senyor Alvarez, president de les Societats Espanyoles de Mèxic, amb el qual ha parlat de diversos assumptes interessants per a aquelles societats.

Darrerament el senyor Yanguas manifestà que pensava anar dintre de pocs dies a Piedrahita, on romandrà un mes i mig, i que a darrers de setembre marxarà cap a Nova York, per tal d'assistir al Congrés de Dret Internacional.

LA CAUSA CONTRA EL TINENT GENERAL CASTRO GIRONA

Vista al Suprem de Guerra

Madrid, 8. — Aquest matí s'ha constituït el ple a la Sala de justícia del Consell Suprem de Guerra i Marina, per a veure la causa contra el tinent general Castro Girona.

Presidí el general Burguete.

Actuà com a fiscal el primer fiscal militar general de divisió Navarro i Alonso de Celada.

Actuà de defensor el tinent coronel d'Estat Major Pereira, i el relator fou el senyor Méndez Casals.

Es llegí tot quant fou instruït en única instància, del conseller senyor Feijoo. Pel càrrec que exercia el processat, s'inicià amb la relació testifical de declaracions obtingudes en la causa que se seguí a València contra Josep Sànchez Guerra, declaracions prestades per caps i oficials del cinquè i sisè regiment d'artilleria lleugera, i diversos paisans.

D'aquestes declaracions es dedueix responsabilitat contra el capità general, i, per a depurar-les, s'instrueix aquesta causa.

El secretari relator llegí l'extracte dels fets, dels quals es desprèn que el capità general no obrà amb activitat en el compliment de disposicions dictades del Govern, incitant-lo a la detenció del senyor Sànchez Guerra i prevenint-lo que extremés el zel, en previsió que es repetissin successos com els esdevinguts a Ciudad Real el dia anterior.

En el sumari consten les declaracions prestades per a depurar responsabilitats.

Després de la lectura de plecs, i a petició d'algun conseller i de la defensa, es donà lectura a les declaracions prestades pel governador militar de València, Rodríguez Calvo; generals Sànchez Màrmol i Guzman de Victòria; comandant López Andrés, ajudant del governador militar, coronel Montetesoro, cap de dia del 29 de gener, coronel del regiment de Mallorca, comandant senyor Ortega, governador militar de Paterna, tinent coronel Arbós, cap interí d'Estat Major; tinent general Castro Girona, comandant Macapica i arquebisbe de València.

Després de la lectura d'aquestes declaracions, es donà lectura de l'escrit d'acusació del fiscal.

Aquest estableix tres moments de negligència en l'actuació del capità general el dia 29 de gener: un, en no transmetre amb urgència als governadors i comandants militars de la regió les ordres dictades del Govern, per a prevenir possibles alteracions de caràcter militar; el no haver procedit amb activitat, sinó al contrari, tractant d'afavorir la fugida del senyor Sànchez Guerra, la detenció del qual interessava al Govern, la qual cosa coneixia el capità general per haver-li comunicat el governador civil interí, i no haver procedit amb decisió en els successos esdevinguts a Alcoi, i concretament, el dia d'autos, dintre la caserna del cinquè lleuger.

Per tot això se sollicita que s'imposi al processat la pena d'un any i sis mesos de presó correccional pel delicte de negligència, de conformitat al paràgraf segon de l'article 26 del Codi de Justicia Militar, amb l'agreujant dels danys que la negligència, per gerarquia i càrrec, hauria pogut causar als interessos de l'Estat, contrastades amb l'atenuant dels dellevants serveis prestats durant la seva brillant carrera militar i l'accessòria de separació del servei durant el temps de la pena, amb abonament de la totalitat de la presó militar preventiva.

Després de la lectura de l'escrit del fiscal, se suspèn la sessió per a reprendre-la a les quatre de la tarda.

DISPOSICIONS DIVERSES

ELS SERVEIS SANITARIS DE SUISSA, BELGICA I FRANÇA

La "Gaceta" publica una Reial ordre de Governació que disposa que per l'inspector general de Sanitat, senyor Francesc Bacares, es faci un viatge per a estudiar l'organització de serveis sanitaris de França, Suïssa i Bèlgica.

CARRECS COMPATIBLES

També publica una Reial ordre de Governació deixant sense efecte la incompatibilitat que s'establí entre els càrrecs d'inspector provincial d'higiene pecuària i sotsdelegat de veterinària.

VETERINARIS DE L'INSTITUT D'HIGIENE

Una altra Reial ordre nomena diversos caps de les seccions de veterinària de l'Institut provincial d'Higiene. Entre ells figura el de Tarragona, Anitcet Puigdollers i el de Girona, Jaume Pagès.

L'EXTINCIÓ DEL BANC D'ASSEGURANCES DE CATALUNYA

Per Reial ordre del ministeri del Treball i Previsió s'ha resolt l'expedient del Banc d'Assegurances de Catalunya disposant es lliuri la hipoteca constituïda pel senyor Manuel Mora per 50.000 pessetes a favor del ministeri de Foment, avui ministre del Treball, i que es declari extingida a lentitat de què es tracta. Banc d'Assegurances de Catalunya, per haver liquidat totes les seves operacions amb intervenció d'un funcionari del Servei d'Assegurances.

L'AERONAUTICA

Condouret, víctima d'un accident en tornar a França

Sevilla, 7. — L'aviador Condouret que intentava el vol de Sevilla a Nova York, ha emprès la tornada a França, en vista d'haver suspès el seu Govern el seu anunciat vol a Nova York.

Condouret, abans de sortir, digué que anava a França a demanar la deguda autorització, i ha promès tornar a Sevilla, des d'on emprendria el vol. L'acompanyaven els coneguts esportius sevillans Durban i Celestí Cruz.

A les 5'10 de la tarda s'ha rebut un telegrama datat a Angulema, dirigit a l'Aero Club, que deia: "Angulema. Capotà avió França. Condouret mort. Celestí i jo, illesos.—Durban."

Tots dos esportius han telegrafiat en igual sentit a llurs respectives famílies.

El tràgic accident ha causat emoció

Més detalls

Sevilla, 8. — La mort de l'aviador Condouret ha estat molt sentida.

Condouret no havia dit quin dia es proposava emprendre el vol a França, i sols comptades persones sabien que l'avió anava a sortir ahir.

Es carregaren a bord 1.200 litres d'essència, i amb el pilot ocuparen l'aparell En Francesc Durban, alumne de l'Escola de pilots, i En Celestí de La Cruz, pilot aviador civil, pertanyent a la Comissió d'Aeronàutica, tots dos sevillans i membres de l'Aero-Club d'Andalusia.

L'aparell fou tret de l'hangar de bombardeig a les sis del matí, i després de revisat per Condouret emprengué el vol, acomiadant-se abans d'alguns oficials que hi havia, als quals anuncià que tan aviat com obtingués el permís del ministre de l'Aire tornaria a Sevilla amb el seu company Mafllous, per intentar des d'aquí la travessia de l'Atlàntic.

Fa uns quants dies que Condouret esperava rebre informes meteorològics favorables, que no arribaren fins dissabte al vespre, quan estaven conversant i bevent amb els aviadors dels "Dornier 16", dels quals s'acomiadà.

El despegament de l'aparell fou una mica difícil, i es veié que una roda no funcionava gaire bé.

Remuntà el vol i prengué direcció a Córdoba.

Ahir a la tarda, a la sortida dels toros, es rebé la notícia que l'aparell havia capotat i Condouret havia resultat mort.

Franco, Gallarza i Ruiz de Alda, en conèixer la notícia, es mostraren molt apenats, com tots els aviadors de la base de Tablada.

Avui s'han rebut a l'Aero-Club notícies que trameten des d'Angulema els senyors Durban i Cruz, que acompanyaven a Condouret.

Els aviadors del "Dornier 16" a Sevilla

Sevilla. — Arribaren en l'exprés el comandant i els oficials del porta-avions "Eagle", procedents de Madrid.

A l'estació foren rebuts pel governador civil, alcalde i altres autoritats civils i militars, així com els mariners anglesos que es troben aquí, i els aviadors espanyols Franco, Gallarza i Ruiz de Alda.

Després de les salutacions i presentacions de rigor, els mariners anglesos marxaren a l'aeròdrom de Tablada, on recorreguèren les seves dependències. Les esquadretes de la base evolucionaren, portant a bord els mariners britànics, i realitzaren arriscats vols acrobàtics.

Al pavelló d'oficials foren obsequiats amb un lonx.

Des de l'aeròdrom marxaren al nou Casino, on la Junta Directiva els oferí un vermut.

A les dues de la tarda, el capità general, infant don Carles, els obsequià amb un banquet a l'hotel Alfons XIII. Hi assistiren totes les autoritats locals, mariners britànics i tripulants del "Dornier 16". L'infant don Carles abraçà a Franco, Gallarza i Ruiz de Alda. Donà les gràcies, en eloqüents paraules, al comandant del porta-avions.

Els mariners i aviadors assistiren a la correguda de braus, i marxaren abans d'acabar, per incorporar-se al seu vaixell, a Gibraltar.

Els aviadors del "Dornier 16", que tenien el propòsit de marxar a Madrid dilluns al matí, han retardat el viatge, per haver estat invitats a un esmorzar íntim per l'infant don Carles.

Homenatge a Madariaga

Madrid, 8. — Al restaurant de La Huerta se celebrà anit passada l'homenatge del Casino de Classes de segona categoria a honor de Madariaga, mecànic del "Dornier 16".

Ocuparen la presidència, amb el sergent Madariaga, el president del Casino de Classes, senyor Pereda, el senyor Spayete, en representació de l'ambaixada d'Itàlia; En Josep Romo, sots-oficial colombià; En Vicents Lobo, En Pere Calvo i d'altres.

El vicepresident del Casinó donà lectura de les adhesions rebudes.

El president del Casino pronuncià un discurs eforint l'homenatge i demostrant la seva gratitud a totes les nacions que intervingueren en el salvament.

Dedicà frases a N'Antoni Palomo, que durant la construcció del "Dornier 16" sofrí un accident, en el qual perdé l'ull esquerre.

Pel que es refereix a Madariaga, digué que el millor homenatge que podia tributar-se-li era trametre a la seva mare el ramell de flors que guarnia la taula.

El sergent Madariaga contestà que cap acte podia emocionar-lo més que aquest, per procedir dels seus companys i estar voltat de tant d'afecte i senzillesa.

Demostrà la seva gratitud a les nacions que havien intervingut en el salvament.

El sergent Palomo anà a la presidència per abraçar Madariaga, i entre ovacions aquest li cedí el seu lloc.

A petició dels concurrents perquè parlés un representant de la premsa, ho féu el senyor Gutiérrez de Miguel, i digué que encara que no en tenia costum, parlava perquè no podia substreure's a l'emoció de tots.

Afegí que aquesta festa havia demostrat que no solament mereixen l'homenatge els que triomfen, sinó també els que se sacrifiquen, com el sergent Palomo.

Tots foren ovacionats.

Després hi hagué revetlla i ball, que durà fins a hora avançada de la matinada, i durant el qual es rifà entre les senyoretes un retrat de Madariaga.

La festa resultà molt animada.

L'afluència de públic obligà a suspendre una festa a Cuatro Vientos

Madrid, 8. — Ahir se celebrà a l'aeròdrom de Cuatro Vientos un festival aeronàutic, organitzat per l'Aero-Popular.

La concurrència era grandiosa. Hi assistiren algunes autoritats de Madrid.

El cap d'Aeronàutica, senyor Kindelan, i altres personalitats de l'Aeronàutica hi acudiren.

A un quart de deu s'ha aixecat un globus lliure, tripulat pel capità Garcí Vallejo; portava com a tripulants altres tres capitans.

Després es feren diversos vols amb algunes senyoretes que l'Aero-Popular havia invitat.

Tot anà bé fins a les onze del matí, a la qual hora l'afluència de públic era tan extraordinària que envaïa el camp d'aterratge.

Després es llançà un paracaigudes amb un ninot, i ja fou impossible a la força públic desallotjar el camp, fins a l'extrem que un avió, per a poder prendre terra, hagué d'anar a una clotada de la vora, on sofrí avaries.

En vista de la situació, el coronel Kindelan suspengué la festa.

Pocs moments després arribà l'autogir Cierva, que evolucionà sobre l'aeròdrom.

Accident a les proximitats de l'Aeròdrom

Madrid, 8. — A la carretera d'Extremadura, prop de Cuatro Vientos, anava ahir un tramvia amb tan gran nombre de passatgers que aquests anaven als estreps i part exterior de la plataforma.

De sobte es creuà amb un auto de passatgers que venia cap a Madrid, el qual, per manca d'espai para, sà trepant amb el tramvia i atropellà set o vuit passatgers.

Un d'aquests, de vint-i-set anys, quedà mort per haver-se fracturat la base del crani.

Marian Lamas fou curat de gravíssimes ferides al cap, i altres quatre persones resultaren amb diverses lesions.

L'accident de Condouret

Angolema, 7. — L'avió tripulat pel capità aviador Couduret, i a bord del qual anaven els espanyols Francesc Durdan i Celestí Lacruz, tots els quals venien de Sevilla, sofrí una caiguda a 25 quilòmetres daquesta ciutat. El pilot, capità Couduret, s'ha fracturat el crani, i morí a la poca estona d'haver ingressat a l'hospital. El senyor La Cruz ha rebut ferides superficials, i Durdan ha sortit illès.

L'aparell amb el qual s'havia projectat el raid Sevilla-Amèrica, que no fou autoritzat pel Govern francès, queda totalment destruït. — Fabra.

Angulema, 8. — El senyor Couduret, pare de l'aviador que ha mort en caure amb el seu aparell prop de Saint Giers, ha arribat a Angulema per tal d'ocupar-se de l'enterrament del seu fill.

La mare del malaurat aviador, que estava a París, és esperada, d'un moment a l'altre, a Angulema.

Els aviadors espanyols Lacruz i Durban, han pogut prendre aquesta tarda el ràpid París-Madrid, per retornar a Sevilla.

Un delegat del ministeri de l'Aire, ha arribat a Angulema amb objecte d'obrir una informació sobre les causes de la catàstrofe. — Fabra.

Durbàn i Cruz donen detalls

Sevilla.—Avui s'han rebut a l'Aero Club d'Andalusia notícies que envien des d'Angulema els senyors Durban i Cruz, que acompanyaven al malaguanyat aviador Couduret.

L'aparell sortí de Tablada amb gasolina i oli precis únicament per a arribar a Le Bourget, per existir ordre a la base aèria de Tablada de no facilitar a Couduret més quantitat de combustible, a fi d'evitar que pogués realitzar el seu propòsit d'emprendre el vol a América.

Com que durant el viatge fou contrari, l'aparell consumí tota la gasolina, i en advertir-ho el pilot decidí prendre terra a l'aeròdrom civil d'Angulema per reposar-se d'essència i seguir.

Això ocorria a dos quarts d'onze del matí d'ahir.

En prendre terra l'aparell, rebentaren els neumàtics del tren d'aterratge i l'aparell donà volta de campanya.

Couduret, que viatjava subjecte per un cinyell a la cabina de comandament, quedà sota l'aparell amb la base del crani fracturada; i morí a l'acte.

Els senyors Durban i Cruz, que no anaven lligats, sortiren volant de l'aparell i caigueren a un munt de sorra i no es produiren cap dany.

Des de Sevilla han estat enviats nombrosos telegrames de condol a la família de Couduret.

El "Dornier 16", cap a Gibraltar

Gibraltar, 8. — Ha marxat cap a Gibraltar el vaixell "Rio Navia", que porta a bord el "Dornier 16".

LA QUESTIO DE L'AJUNTAMENT DE MADRID

L'Ajuntament no accepta la dimissió del senyor Aristizabal

Madrid, 8. — Aquest matí s'ha reunit el ple de l'Ajuntament de Madrid, i ha rebutjat la dimissió presentada per l'alcalde senyor Aristizabal, el qual aquesta tarda reprendrà el seu despatx a l'Alcaldia.

— S'ha reunit el ple de l'Ajuntament de Madrid, i acordà no admetre la dimissió presentada per l'alcalde senyor Aristizábal.

L'alcalde aquesta tarda ha tornat al seu despatx i ha reemprès la seva tasca.

LA VIDA OFICIAL

Diumenge, el president, després d'oir missa, es dirigí al Sanatori del doctor Màrquez i visità l'escultor senyor Benlliure, que es troba allí acabat d'operar diumes cataraties per l'esmentat doctor que realitzà l'operació, i es troba avui força millorat.

Després d'esmorzar amb la seva família rebé una comissió d'obreres, presidida per donya Teresa Lusati, i una comissió del Col·legi femení, que li donà les gràcies per la visita a la recent exposició de la dona, i li oferí una cartera feta per les mateixes obreres al taller d'estampat.

Foren obsequiades pel general i per les seves filles amb dolços i Xerès.

El general els oferí la placa que les forces vives de Tortosa li havien regalat nomenant-lo fill adoptiu d'aquella ciutat.

A la tarda estigué a la cursa de braus, i al vespre al ministeri de l'Exèrcit rebé una comissió de senyoretes que en representació d'una revista anomenada "Mujeres Españolas", anà a testimoniar-li llur agraiment per la concessió de drets a les dones que s'atorguen en l'avantprojecte de Constitució.

— Visitaren el ministre de l'Economia el duc del Infantado, director d'Administració local, amb una comissió d'enginyers agrònoms, una comissió d'olivaires andalusos, el comte del Valle de Fuchil, el marquès de Alamos i el senyor Rodríguez Rodiño.

— El ministre d'Instrucció rebé l'alcalde de Saragossa, acompanyat dels directors de primera ensenyança i Belles Arts, que li parlaren de l'Escola Normal d'aquella capital.

— El ministre del Treball també ha rebut diverses visites, entre elles, el president de la Comissió mixta de la indústria hotelera de Madrid, i una comissió de Salvatella (Lleida).

— El president del Consell estigué tot el matí freballant al ministeri de l'Exèrcit. Despatxà amb el seu secretari i després rebé diverses visites, entre elles la del governador civil de Navarra i el marquès de Fontalba.

— El ministre de Justícia es proposa sojornar algun temps en una finca pròxima Torrelodones, aprofitant aquest isolament per a estudiar les ponències sobre reorganització de ladministració de justícia.

— El director general de Prisons féu ahir una visita d'inspecció a Segòvia, au Reformatori, de la qual tornà satisfet.

— Ha arribat a Madrid, procedent de Sevilla, el comissari del pavelló de l'Argentina a l'Exposició Ibero-Americana, senyor Enric Varaona, qui es proposa entrevistar-se amb algunes personalitats oficials.

— El president del Consell sortirà de Madrid vers El Escorial dijous. Tortarà a Madrid dilluns i dimarts assistirà a la revetlla al ministeri de la Guerra, i el dia 19 emprendrà el viatge a Mondàriz.

— Granada.—En l'exprés d'Andalusia arribà el ministre d'Hisenda. Venia acompanyat del director general de Sanitat. A l'estació l'esperaven les autoritats. Féu els honors una companyia del regiment de Còrdova.

L'alcalde li donà la benvinguda en nom de la ciutat. La comitiva, precedida de la guàrdia municipal muntada, es dirigí a l'església de la Verge de les Angúnies, on el ministre estigué orant.

A l'hotel on s'estatge es verificà una recepció d'autoritats de la provincia. Seguidament el ministre es dirigí al palau de les Torres àrabs, on romangué llarg temps. Sortí de la visita molt satisfet.

ESTRANGER

L'ESTAT PONTIFICI

Els reis i els princeps italians al Vaticà

Roma, 16.—Els periòdics d'aquesta capital asseguren que els reis i els princeps faran una visita al Sant Pare, al Vaticà el dia 16 de l'actual. — Fabra.

Les relacions amb els Estats Units

Washington, 7. — Contràriament al que s'ha vingut dient, la impressió que regna en els centres diplomàtics és que els Estats Units no tenen pas la intenció de trametre cap representant seu al Vaticà.

El fet que monsenyor Sumasoni Biondili presenti al president Hoover una còpia del tractat signat entre el Vaticà i el Govern italià no se li concedeix cap altra significació que la de donar a conèixer oficialment l'existència de la sobirania del Vaticà. — Fabra.

ELS INCIDENTS A LA FRONTERA HUNGARO-IUGOSLAVA

El Govern hongarès obre una informació

París, 8. — Al "Paris-Midi" li telegrafien de Viena que el ministre de Iugoslàvia ha efectuat una gestió oficial prop del Govern hongarès, arran dels darrers incidents de frontera que han ocorregut. El primer ministre il contestà que obriria una informació. — Fabra.

LA NOV AXINA

Les forces de la Mandxúria seran llicenciades

Pequín, 8. — La conferència celebrada entre Xiang-Kai-Sek, Yen-Si-Shan i Xang-Hueh-Liang ha portat a un acord provisional respecte a les principals qüestions que es debatien.

A conseqüència d'aquest acord, les tropes de Xang-Hueh-Liang seran llicenciades immediatament. — Fabra.

ELS ACCIDENTS DE LA MAR

Abordatge

Boston, 8. — El paquebot canadenc "Prince George" va topar a causa de la boira amb el patrulla americà "Agassiz", a unes 50 milles est del cap Aun.

Els passatgers que anaven a bord de l'esmentat transatlàntic passaren al patrulla americà, on varen romandre nou hores, fins que arribà el "Mohave" que els conduí a port. En total són 250 passatgers.

Quan es produí la col·lisió els tripulants i passatge del "Prince George" conservaren la més gran serenitat. El transatlàntic pogué arribar pels seus propis mitjans a port. — Fabra.

Naufraguen quatre vapors desconeguts

Londres, 8. — Aquesta matinada han sortit quatre vapors en auxili d'altres quatre vapors de nom i nacionalitat desconeguts. Se sap que aquests vapors han naufragat i que a un d'ells li va explotar la caldera.

A les 8 del matí no s'havia trobat res d'aquests vapors. — Fabra.

Un paquebot topa amb amb unes roques

Punta Delgada (Açores), 8. — El paquebot holandès "Leerdam", que anava cap a La Havana, observà que havia topat amb unes roques dels illots Sant Jordi. Immediatament foren desembarcats els 150 passatgers que anaven a bord, per tal de procedir a un detingut examen del casc. Els passatgers reberen l'ordre de reembarcar i el vaixell sortí cap a Fayal, on deu haver arribat aquest matí, per a procedir a reparar les avaries. — Fabra.

Incendi i pànic en un camp de base-ball

Detroit (EE. UU.), 8. —Mentre es feia un match de base-ball va declarar-se un incendi en la tribuna popular, ocupada gairebé totalment per negres. El pànic fou molt gran, i en la confusió resultaren més de 103 ferits, alguns d'ells molt greus. — Fabra.

Es reconciliarà el príncep Càrol amb la princesa Elena

Belgrad, 8. — Es confirma que la princesa Elena i el seu fill el rei Miquel, arriberan a Bled un d'aquests dies, on ja es troba la reina mare de Romania.

Hom diu que el príncep Càrol, marit de la princesa Elena, també arribarà a Bled el 13 de juliol. Amb aquest motiu s'assegura que serà un fet la reconciliació dels dos esposos. — Fabra.

LA CRISI PORTUGUESA

El general Terras forma Govern

Lisboa, 8. — El general Ivens Terras ha estat encarregat de formar govern. El ministre d'Afers estrangers, doctor Salazar, conservarà el seu lloc. — Fabra.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

La vaga del port de Londres

Londres, 8. — Ha estat resolta la vaga dels obrers dels molls. — Fabra.

Vaga a les plantacions de jute de l'India

Calcuta, 8. — Tres mil operaris de les plantacions de jute de Barnagore s'han declarat en vaga per creure que el tipus de salari de les hores extraordinàries és massa baix. — Fabra.

ELS LABORISTES AL PODER

Els alts càrrecs

Londres, 8. — El rei ha aprovat el nomenament de Mr. George Gillet per al càrrec de secretari del Departament d'Ultramar, i el de Mr. Samuel Viant per al càrrec de subdirector general de Correus. — Fabra.

ELS "CROATS IMPERIALS" BRITANICS

Prenen per òrgan el "Daily Express"

Londres, 8. — El "Daily Expres" s'ha constituït en òrgan d'un nou sector polític format pel partit "Els Creuats Imperials".

Aquest nou partit manté el principi que entre la metròpoli, els dominis i les colònies s'han d'abolir les tarifes de duanes, i trobar la compensació fent pagar aquests drets a les mercaderies procedents de l'estranger, sense distinció. — Fabra.

EL RESTABLIMENT DE JORDI V

Accions de gràcies a l'Abadia de Westminster

Londres, 8. — Davant d'una gran multitud han tingut lloc aquest matí, a la catedral de Westminster, els solemnes oficis religiosos en acció de gràcies pel restabliment del rei Jordi.

Assistí a l'acte tota la família reial anglesa, els ministres, el cos diplomàtic, una representació del Parlament, etcètera.

Els sobirans han estat objecte de calorosos manifestacions d'afecte en trasladar-se a l'església i en acabada la cerimònia.—Fabra.

De moment, el monarca no va a Sandringham

Londres, 8. — Els preparatius que es realitzen per al canvi de residència del rei Jordi des del palau de Buckingham a Sandringham han estat suspesos avui a migdia i s'ha publicat el següent comunicat:

"El rei no està fatigat per la cerimònia de l'ofici religiós celebrat ahir en acció de gràcies pel restabliment de la seva salut. Encara que l'estat de S. M. és bo, cal fer constar que l'afecció que sofreix al costat dret del pit no ha realitzat un progrés satisfactori. Per tal de procedir a noves aplicacions de raigs X a S. M., s'ha decidit d'ajornar la sortida a Sandringham. L'han assistit els doctors Sir Hugh Rigby i Iord Dawson of Penn. — Fabra.

Una radiografia

Londres, 8. — S'anuncia oficialment que aquesta tarda ha estat feta la radiografia del costat dret del pit del rei.

Hom creu saber que el sobirà segueix fent la seva vida normal, i que avui ha passejat amb la reina, en els jardins del palau de Bukingham. — Fabra.

AMAN ULLAH A L'EXILI

A Marsella

Marsella, 8. — Procedent de Bombai arribaren l'ex-rei de l'Afganistan, Aman Allah, i la seva muller, junt amb les persones del seu seguici.

Dintre un parell de dies marxaren en direcció cap a Roma, on pensen viure. — Fabra.

L'hivern anirà a Turquia

Constantinoble, 8. — Els membres de la família de lex-rei Aman Ullah han arribat a Constantinoble, procedents de Port-Said.

Són portadors de cartes per a Kemal Paxà, Ismet Paxà i d'altres personatges, i es proposen fixar llur residència a Turquia, on l'hivern que ve vindrà també Aman Ullah.—Fabra.

LES DAMES ROGES ANGLESES

Un quadro de revista a la Cambra dels Comuns...

Londres, 8. — Deu dones que intentaren realitzar una manifestació en els passadissos de la Cambra dels Comuns, cantant a tota veu la Internacional, ensems que llevant-se els mantells que duien, deixaven veure nombroses cintes que, posades en creu, duien sobre els vestits, amb les quals hi havia escrites, amb caràcters vermells, diverses peticions adreçades al Govern.

Immediatament intervingueren els agents de policia, que les feren sortir al carrer, on arribaren les manifestants donant grans crits. — Fabra.

...Inspirat en un noble motiu

Londres, 8. — De les averiguacions fetes sobre l'incident ocorregut avui als passadissos de la Cambra dels Comuns, resulta que les senyores que intentaren realitzar la manifestació havien anat, sota els auspicis de la Societat Internacional de socorsos als presoners de guerra, per preguntar als diputats treballistes sobre la declaració feta pel ministre de l'Interior, segons la qual no era possible modificar la condemna imposada a diversos minaires que en l'actualitat estan detinguts.—Fabra.

LA TURQUIA KEMALISTA

Comerciants jueus detinguts

Constantinoble, 8. — Han estat detinguts, per concussió i chantage contra diversos funcionaris turcs, cinc acabalats comerciants jueus, ex-concessionaris del monopoli, els quals, per aquest mitjà, tractaven de tapar una sèrie d'estafes, que pugen a més de 300.000 lliures turques.—Fabra.

Una empresa per extreure ràdium

El Cap, 8. — S'està formant una companyia d'un capital d'un milió de lliures esterlines, meitat britànic i meitat americà, per tal d'extreure ràdium del mineral de la Unió Sud-Africana i del Sud-Est africà, amb la qual cosa s'arribarà a una baixa en el preu del ràdium.

Es calcula que les propietats adquirides per aquest sindicat contenen milions de tones d'urànium.— Fabra.

Els accidents ferroviaris

Munich, 8. — A l'estació de Ratisbona toparen dos trens. Resultaren 27 persones ferides. — Fabra.

El rei Fuad a París

París, 8. — Ha arribat a aquesta capital el rei Fuad d'Egipte. — Fabra.

Gotes Mares Sulfuroses de Bar

La medicació sulfurosa a domicili

///

Millà el més econòmic, actiu i racional d'administrar el sofre: Superior a totes les aigües minerals sulfuroses naturals i a tots els productes similars

///

Demani's als centres d'específics i farmàcies ben assortides

L'Alsacià Benoit, que agredí el fiscal del procés de Colmar, ha estat absolt

Segons el Morning Post, *Trotzki podrà tornar a Rússia*

Segons el Times, *una empresa nordamericana construirà carreteres per valor de 150 milions de dòlars a la província de Moscou*

Per a la pròxima Conferència de reparacions de guerra, els laboristes no desisteixen de proposar Londres i el Govern francès insisteix en preferir una població suïssa

Les forces de la Mandxúria seran llicenciades

El diari londinenc Daily Express *ha passat a ésser òrgan del nou sector polític de "croats imperials"*

El dia 16 els reis i els príncep italians visitaran a Pius XI al Vaticà

El Govern hongarès ha obert una informació sobre els fets de la frontera iugoslava

El general Ferras formarà Govern a Portugal

ELS NORDAMERICANS A LA U. R. SS.

Faran carreteres a la província de Moscou

Londres, 8. — Telegrafien de Nova York al "Times" que els Soviets han signat un contracte amb una companyia americana per valor de cent-cinquanta milions de dòlars, per a la construcció de diverses carreteres a la província de Moscou. — Fabra.

L'AERONAUTICA

Un nou tipus alemany d'avió

Berlín, 7. — Dimarts els establiments de Friedrischhafen presentaran a la premsa alemanya i estrangera el super-avió metàllic "D. X.".

Aquest aparell, que ve construint-se des de fa dos anys, ha de considerar-se com un gegant de l'aire, puix que amideix 48 metres per 40 i la seva alçària és de deu metres.

Dotze motors de 525 c. c. cadascun li permetran fer un promedi horari de 250 quilòmetres. Porta cabines per a més de cent persones. — Fabra.

Els vols sobre els Dardanels

Constantinoble, 8. — La Comissió dels Estrets ha demanat a la Societat de Nacions que concreti les condicions de vol sobre els Estrets que han de respectar els avions militars. Recentment una esquadra aèria italiana ha volat sobre els Estrets en dues direccions. — Fabra.

El raid de Wilkiams i Jansey

Londres, 8. — Comuniquen d'Old Orchard (Maine) que els aviadors Wilkiams i Yansey han sortit aquest matí a les 8'49 cap a Roma. — Fabra.

En alta mar

Old Orchard, 8. — El "Bath Finder", que ha sortit aquest matí per intentar batre el raid transatlàntic, ha estat escortat, en una distància de setanta-cinc milles, en plena mar, per un avió guarda-costes.

En tornar, els tripulants han manifestat que el raid es descabdellava en perfectes condicions. — Fabra.

ELS ARMAMENTS NAVALS

Un nou submarí britànic

Londres, 8. — El nou submarí "Odin", que ha costat 450 mil lliures esterlines, sortirà de Sherness el dia 19 d'aquest mes i farà exercicis a alta mar. — Fabra.

TROTZKI I STALIN

Segons el "Morning Post", el cap de l'oposició podrà tornar a Rússia

Londres, 8. — Telegrafien de Riga al "Morning Post" que se sap de font ben informada que el senyor Stalin es troba actualment en negociacions amb Trotzki per a la seva tornada a Rússia, on li serien confiades importants funcions a l'Exèrcit Roig. — Fabra.

EL PROCES BENOIT

L'agressor del fiscal de Colmar ha estat absolt

París, 8. — A la quarta i darrera sessió del procés Benoit ha assistit un públic nombrós.

L'advocat general, senyor Rateau, ha pronunciat un discurs d'acusació.

Desde les seves primeres paraules ha indicat que es tracta d'un simple crim de dret comú, premeditat durant molt temps i que no té cap relació amb el problema alsacià.

Ha dit que el crim intentat és castigat per la llei com el crim perpetrat.

L'advocat general no s'oposa tanmateix a què siguin tingudes en compte circumstàncies atenuants; diu, però, que un veredicte d'absolució fóra una prova de debilitat.

L'advocat senyor Fourrier comença el seu informe de defensa i demana, des de les primeres paraules, l'absolució del seu client.

Es—diu—un home apocat, que es troba excitat per la sentència de Colmar.

El senyor Berthou, diputat comunista i advocat, segueix fent la defensa i realitza una extensa exposició del problema alsacià.

Declara als jutges que fóra perillós fer de Benoit un màrtir, mitjançant un veredicte inconsiderat.

El senyor Berthou demana al Jurat un veredicte de perdó i de pietat.

L'acusat s'aixeca i amb veu sorda demana perdó al senyor Machot i diu que es compromet a treballar dins d'Alsàcia per l'amistat de França i d'Alsàcia.

I ara—diu—crido visca Alsàcia i visca França.

Aquesta escena ha impressionat fondament el públic.

El president, tot seguit, dóna lectura a les tres preguntes del veredicte.

En reprendre's l'audiència el cap dels jurats llegeix el veredicte, que és d'absolució.

Benoit dóna les gràcies al senyor Fachot.—Fabra.

El procés de la "Gazette du Franc"

París, 8. — El jutge d'instrucció ha posat en llibertat condicional, atenent al seu estat delicat de salut, al senyor Audiffred, complicat en el procés de la "Gazzette du Franc".

La senyora Manau, que havia d'ésser interrogada aquesta tarda pel jutge d'instrucció, no ha permès de cap de les maneres que la traguessin de la presó. — Fabra.

Fàbrica de productes ceràmics
Rajoles de València artistes de construcció
Casimir Vicents
Despatx: Tallers, 72
Telèfon A 509
Fàbrica: Gaspar Benaven (Prop de la Travessera de Sans)
BARCELONA

EL ROSSEC DE LA GUERRA

EL DESE ANIVERSARI DE VERSALLES

El Tractat de Francfort.—*Pobra criatura! Calia veure'm quan jo tenia els seus anys!*

(Le Rire, *París*)

Els francesos i la pròxima Conferència

París, 8. — Segurament demà sotmetrà el senyor Briand al Consell de ministres el text de la resposta de França a la nota britànica respecte a la projectada conferència sobre el problema de les reparacions.

Sembla que en la resposta s'accepta que la conferència sigui inaugurada a primers d'agost, però manté el criteri que hauria de tenir lloc en alguna població suïssa.

Respecte al procediment que caldria seguir, es fan algunes indicacions, i s'exposa, a més, la conveniència que siguin invitades a prendre-hi part Polònia, Portugal, Romania, Grècia, Txecoslovàquia i Iugoslàvia. — Fabra.

El Govern alemany proposarà Baden?

Berlín, 8. — Els periòdics diuen que el Govern té el propòsit d'indicar la població de Baden com a lloc per a la reunió del Comitè que haurà d'encarregar-se de la preparació de la Conferència projectada per a l'aplicació del pla Young.

La "Gaseta del Woss" diu que el Govern ha comunicat a les potències interessades la llista de delegats que ha designat per a l'esmentada Conferència, entre els quals figuren el senyor Schacht i els perits dels Ministeris d'Hisenda i de Comunicacions. — Fabra.

L'evacuació de Rhenània

Londres, 8. — A la Cambra dels Comuns, en contestar a una pregunta, el Secretari d'Afers Estrangers, senyor Henderson, ha manifestat que el Govern, desitjant que l'evacuació de Rhenània sigui un fet com més aviat possible, lamentaria que aquesta només pogués realitzar-se en part, o per eaapes.

Ha afegit que el Goviern anglès es proposa de col·laborar amb els de França i de Bèlgica amb l'objecte que l'esmentada evacuació es faci d'una manera completa i simultània.

El senyor Henderson ha seguit dient que la vinent Conferència Internacional serà la que haurà de fixar la data en què podrà efectuar-se l'esmentada evacuació. — Fabra.

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEN.

LES DARRERES NOVETATS CATALANES

CAMBO, de Josep Pla	Ptes. 4'50
POQUETA COSA, d'Alfons Daudet (2 vols.)	" 7'—
L'ART D'ENSENYAR BARCELONA, per Myself	" 1'25
ELS COGNOMS CATALANS (Origen i evolució), per Mn. J. Clapés	" 5'—
L'HOME INVISIBLE, de H. G. Wells	" 2'—
LA QUESTIO DE LES MINORIES NACIONALS, per Joan Estelrich	" [illegible]
L'EVASIO, per Alfons Maseras	" 3'50

Administració i venda:
LLIBRERIA CATALONIA
Plaça Catalunya, 17 - BARCELONA

COMPANYIA TRASATLANTICA

Serveis del mes de juliol de 1929

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA-MEXIC

El vapor CRISTOBAL COLON sortirà de Bilbao el dia 20 de juliol, de Santander el 20, de Gijón el 21 i de Coruña el 22, cap a l'Havana i Veracruz. De tornada farà escala a Nova York.

Pròxima sortida: el 15 d'agost.

LINIA DE LA MEDITERRANIA AL BRASIL-PLATA

El vapor REINA VICTORIA EUGENIA sortirà de Barcelona el 5 de juliol, d'Almeria el 6, de Màlaga el 6 i de Càdiz el 8, cap a Santa Cruz de Tenerife, Rio de Janeiro (eventual), Montevideo i Buenos Aires.

Pròxima sortida: el 5 d'agost.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A CUBA-NOVA YORK

El vapor BUENOS AIRES sortirà de Barcelona el 7 de juliol, de Tarragona el 7, de València el 8, d'Alacant el 9, de Màlaga el 10, i de Càdiz el 12, cap a Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Plata, Santiago de Cuba, Havana i Nova York.

Pròxima sortida: el 5 i el 17 d'agost.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A PUERTO RICO, VENEZUELA I COLOMBIA

El vapor MARQUES DE COMILLAS sortirà de Barcelona el 19 de juliol, de València el 20, de Màlaga el 21 i de Càdiz el 23, cap a Santa Cruz de Tenerife, San Juan de Puerto Rico, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Puerto Colombia i Cristóbal. De tornada farà escala a Santo Domingo.

Pròxima sortida: el 14 d'agost.

LINIA A FERNANDO POO

El vapor ISLA DE PANAY sortirà de Barcelona el 15 de juliol, de València el 16, d'Alacant el 17 i de Càdiz el 20, cap a Arrecife, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Rio de Oro, Monrovia i Santa Isabel (Fernando Póo).

Pròxima sortida: el 15 d'agost.

Servei tipus Grand Hotel :-: T. S. F. :-: Radiotelefonia :-: Capella :-: Orquestra, &.

Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.

També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per als principals ports del món servits per línies regulars.

Per a informes a les oficines de la Companyia: PLAÇA DE MEDINACELI, núm. 8, i al seu Consignatari, A. RIPOL, Via Laietana, 3, BARCELONA.

Anteprojectes de la llei orgànica del Consell del Regne i de la d'organització i atribucions del Poder Judicial

Text oficial

Ley orgánica del Consejo del Reino

TITULO PRIMERO

De la organización del Consejo del Reino

Sección primera.—De la composición del Consejo

Artículo 1.° El Consejo del Reino, creado para los fines que la Constitución le asigna, tendrá la composición, las atribuciones y el funcionamiento que la presente ley establece.

Art. 2.° El Consejo se compondrá de treinta y seis Consejeros. Una mitad ocupará sus puestos con carácter permanente, por derecho propio o por designación Real. La otra mitad será electiva.

Art. 3.° El Presidente del Consejo del Reino será nombrado por el Rey entre los Consejeros, correspondiendo, asimismo, a la Corona su separación.

Habrá, además, un Vicepresidente y un Secretario general, elegidos entre los Consejeros por el Consejo en pleno.

Art. 4.° Serán Consejeros por derecho propio, sin cubrir número, el inmediato sucesor a la Corona cuando haya cumplido diez y seis años, y los hijos del Rey y del inmediato sucesor a la Corona que hayan llegado a la mayor edad civil.

Art. 5.° Todos los demás Consejeros habrán de tener treinta y cinco años cumplidos.

Art. 6.° Serán Consejeros del Reino por derecho propio:

1.° El Arzobispo de Toledo, Primado de España.

2.° El Capitán general del Ejército, y, si hubiere más de uno, el de mayor antigüedad.

3.° El Capitán general de la Armada, con la misma norma establecida en el número anterior.

4.° El Presidente del Consejo de Estado.

5.° El Presidente del Tribunal Supremo de Justicia.

6.° El Presidente del Tribunal Supremo de la Hacienda pública.

7.° El Presidente del Consejo Supremo de lEjército y Marina.

8.° El Fiscal del Tribunal Supremo de Justicia; y

9.° El Decano Presidente de la Diputación Permanente de la Grandeza.

Art. 7.° Los otros nueve Consejeros permanentes serán designados, con carácter vitalicio, por iniciativa del Rey, dentro de las categorías siguientes:

1.° Ex Presidentes del Consejo de Ministros.

2.° Ex Presidentes de las Cortes.

3.° Ex Presidentes del Consejo del Reino.

4.° Ex ministros de la Corona.

5.° Ex Consejeros del Reino.

6.° Ex Presidentes del Consejo de Estado.

7.° Ex Presidentes y ex Fiscales del Tribunal Supremo de Justicia.

8.° Ex presidentes y ex Fiscales del Consejo Supremo del Ejército y Marina.

9.° Ex Presidentes del Tribunal Supremo de la Hacienda pública.

10. Arzobispos y Obispos.

11. Embajadores de S. M. que no desempeñen misión o cargo oficial en la carrera diplomática.

12. Tenientes generales del Ejército y Almirantes de la Armada.

13. Grandes de España con cien mil pesetas de renta.

14. Ex Consejeros de Estado que hayan ejercido el cargo dos veces como mínimo.

15. Ex Magistrados del Tribunal Supremo de Justicia que hayan desempeñado dos años, cuando menos, el cargo.

16. Individuos de número de las Reales Academias Española, de la Historia, de Bellas Artes de San Fernando, de Ciencias Exactas, Físicas y Naturales, de Ciencias Morales y Políticas, y Nacional de Medicina, que figuren en la primera mitad de la respectiva escala.

17. Catedráticos de Universidades y Escuelas especiales de grado superior, que figuren en la primera mitad del escalafón.

Art. 8.° Seis Consejeros del Reino serán elegidos en Colegio nacional especial, conforme a lo establecido en los artículos 9.° y 10 de esta ley, entre los comprendidos en alguna de las categorías señaladas en el artículo anterior.

Art. 9.° Para la elección de los seis Consejeros a que se refiere el artículo anterior, se constituirá un Colegio nacional especial.

El Censo electoral de este Colegio estará integrado por ciento veintiséis electores de Consejeros del Reino. A cada uno de los siete grupos o sectores de actividades de la vida nacional enumerados en el artículo 32 de la ley orgánica de las Cortes del Reino, le corresponde designar diez y ocho electores de Consejeros del Reino, con arreglo a las propias normas establecidas para la de los diez y ocho Diputados reservados a cada grupo en la elección de las Cortes.

La reunión de las siete listas de electores de Consejeros del Reino constituye el Censo del Colegio nacional especial, en el que se verificará la votación sin separación de grupos. Este Censo se renovará totalmente cada cinco años, con arreglo a las mismas normas establecidas para su primera formación.

Art. 10. El día señalado para la elección, se constituirá en el Palacio destinado al Consejo del Reino, una Mesa interina, formada por los tres electores de Consejeros del Reino de más edad entre los presentes. Ante ellos se elegirá la Mesa definitiva, compuesta de Presidente y dos adjuntos. Cada elector podrá votar un candidato para Presidente y otro para adjunto, procediéndose acto seguido a la elección de candidatos.

Verificada la votación y hecho el escrutinio, el Presidente y los adjuntos extenderán y firmarán el acta que contenga el resultado de la elección, la proclamación de los candidatos electos y las protestas, si las hubiere, remitiéndola seguidamente al Consejo del Reino.

Art. 11. Seis Consejeros serán elegidos por sufragio universal, en elección de segundo grado, entre los que posean alguna de las calidades establecidas en el artículo 7.°, o hayan sido válidamente elegidos dos veces, cuando menos, Diputados a Cortes.

Cada porvincia elegirá un número de electores compromisarios igual al de Diputados a Cortes que le estén atribuídos, con arreglo al propio Censo y mediante el mismo procedimiento que rija para la elección de Diputados.

El Censo de electores compromisarios se renovará cada cinco años.

Para la constitución y funcionamiento de este Colegio nacional se observarán las propias normas establecidas en el artículo 9.°

Art. 12. Los otros seis Consejeros serán elegidos precisamente para su adscripción a la ección de Justicia del Consejo del Reino, en la siguiente forma:

a) Tres, por las Facultades de Derecho de las Universidades del Reino, entre los Catedráticos numerarios que pertenezcan a ellas y hayan desempeñado durante más de diez años cátedra en propiedad.

Para los efectos de esta elección, cada Facultad de Derecho designará tres compromisarios, siempre que haya de cubrirse una vacante de Consejero de esta categoría. El Colegio se constituirá en la Universidad Central, observándose en lo demás las reglas de procedimiento prescritas en el artículo 9.°

b) Uno, por la Comisión general de Codificación, entre los Vocales que la integren.

c) Uno, por la Real Academia de Jurisprudencia y Legislación de Madrid, designado por su Junta de gobierno, entre los que sean o hayan sido Presidentes de dicha corporación, o pertenezcan a la misma como Académicos de mérito.

Uno, por los Colegios de Abogados de las Audiencias territoriales, entre los que sean o hayan sido Decanos de dichos Colegios durante el tiempo estatutario, o que, perteneciendo a ellos, hayan satisfecho la primera cuota durante quince años en el ejercicio profesional.

Para los efectos de esta elección, cada Junta de gobierno designará tres compromisarios, siempre que sea necesario cubrir una vacante de esta categoría. La elección se verificará en el Colegio de Abogados de Madrid, conforme al procedimiento establecido en el artículo 10.

Art. 13. Para la votación de Consejeros electivos de que hablan los artículos 8.°, 9.°, 11 y 12, cada elector compromisario podrá dar su voto a tantos candidatos como vacantes hayan de proveerse en el respectivo Colegio.

Art. 14. El cargo de elector compromisario, es incompatible con el de Diputado a Cortes

Art. 15. El mandato de los Consejeros electivos, en todas las categorías enumeradas en los artículos precedentes, es personal y durará diez años.

Sección segunda. — Del Consejo en pleno, de la Comisión Permanente y de las Secciones

Art. 16. El Consejo del Reino, para el despacho de los asuntos de su competencia, se constituirá en Consejo pleno, en Secciones y en Comisión Permanente.

Las Secciones serán tres, cada una con la siguiente denominación:

Justicia.

Asuntos Exteriores y Defensa Nacional.

Asuntos Interiores.

Art. 17 El Presidente, el Vicepresidente y el Secretario general del Consejo no formarán parte de Sección determinada

La Sección de Justicia constará de quince Consejeros, y de nueve, cada una de las dos restantes.

Art. 18. El Presidente del Consejo del Reino designará nueve Consejeros para cada una de las Secciones, habiendo en consideración las especiales competencias individuales y la mejor organización de los servicios.

La Sección de Justicia, además, estará integrada por los seis Consejeros elegidos expresamente para formar parte de ella según el artículo 12.

Art. 19. Serán de nombramiento Real los Presidentes de las Secciones, y cada una de ellas elegirá su respectivo Secretario.

Art. 20. La Comisión Permanente estará integrada por el Presidente y el Vicepresidente del Consejo, los Presidentes de Sección, un Consejero elegido por cada una de las Secciones, y el Secretario general del Consejo, que lo será de la Comisión.

También formarán parte de la Comisión Permanente los ex Presidentes del Consejo del Reino, en tanto sean Consejeros, y siempre que el número total de Vocales de aquélla no pase de once.

Sección tercera. — Incapacidades e incompatibilidades

Art. 21. Estarán incapacitados para ser Consejeros del Reino los que se hallaren incursos en cualquiera de los casos que para Diputados a Cortes establece el artículo 4.° de la ley orgánica de las Cortes del Reino.

Art. 22. Si un Consejero se inhabilitare por cualquiera de las causas a que se refiere el artículo anterior, se declarará su incapacidad y perderá inmediatamente el cargo.

Art. 23. El cargo de Consejero será incompatible con el de Diputado a Cortes, con el de Ministro de la Corona y con cualquier otro del orden civil, militar o judicial, salvo aquellos que, con arreglo a la Constitución o a la presente ley, determinan la capacidad para Consejero del Reino.

Art. 24. El Gobierno, cuando un Consejero hubiere aceptado cargo o destino de los declarados incompatibles en esta ley, dará cuenta al Consejo del Reino para que declare la vacante.

Para los efectos legales se entenderá aceptado todo cargo, empleo o destino que no se renuncie dentro de los quince días siguientes al de su concesión.

Sección cuarta. — De la inviolabilidad e inmunidad de los Consejeros

Art. 25. Con arreglo a lo dispuesto en el artículo 45 de la Constitución, los Consejeros serán inviolables por las opiniones y votos emitidos en el ejercicio de su cargo.

La Sección de Justicia tiene exclusiva jurisdicción para conocer y fallar en todos los casos de responsabilidad criminal en que pueda incurir algún Consejero.

Si fuese hallado *in fraganti*, la autoridad judicial se limitará a adoptar las medidas de seguridad indispensables y practicar las primeras diligencias para la comprobación del delito, dando inmediata cuenta, con remisión de las actuaciones practicadas, al Consejo del Reino.

TITULO II

Atribuciones del Consejo del Reino

Art. 26. El Consejo del Reino habrá de ser necesariamente oído, o podrá ser consultado, según los distintos casos previstos y regulados en la Constitución, correspondiendo emitir informe al Consejo en pleno, a la Comisión Permanente o a alguna de las Secciones que lo integran, con arreglo a las normas establecidas en los artículos siguientes.

Corresponderán al Consejo, asimismo, las demás atribuciones que la Constitución le asigna, y las ejercerá mediante el órgano competente, en cada caso, conforme a lo prescrito en esta ley.

Art. 27. Corresponde al Consejo del Reino en pleno:

1.° Examinar y decidir acerca de la calidad y capacidad de todos los Consejeros.

2.° Examinar y decidir igualmente acerca de la validez de la elección de los Consejeros electivos.

3.° Juzgar a los Ministros de la Corona; a los Consejeros del Reino y al Presidente, Fiscal, Pleno, Salas, Presidentes de Sala y Magistrados del Tribunal Supremo, con arreglo a lo preceptuado en el número 3.° del artículo 47 de la Constitución y en la forma establecida en el Título III de esta ley.

4.° Examinar los proyectos y proposiciones de ley votados por las Cortes, y acordar en su caso, la devolución, con las observaciones a que hubiere lugar, reclamando sobre ellos nueva deliberación, conforme al artículo 52 de la Constitución del Estado.

Art. 28. Corresponde, asimismo, al Consejo del Reino en pleno informar acerca de las materias siguientes:

1.° Consultas que la Corona amplíe al Consejo en pleno, en los casos que enumera el artículo 48 de la Constitución.

2.° Cuando proceda nombrar Regente temporal del Reino, de acuerdo con lo establecido en el artículo 38 de la Constitución.

3.° Consultas que deban sometérsele antes de proponer a las Cortes la solución que se haya de adoptar respecto a llamamientos sucesorios a la Corona; las dudas de hecho o de derecho que surjan con motivo de esta misma sucesión; las designaciones de Regente, Regencia o Tutor del Rey menor, cuando hubiere lugar a ellas; los contratos matrimoniales del Rey y del inmediato sucesor a la Corona, y la abdicación del Rey.

4.° Antes de declarar la guerra y de firmar la paz.

5.° Materias que afectan a las bases que, a juicio del Gobierno, sean esenciales a la economía nacional.

6.° Consultas del Gobierno sobre casos excepcionales y de extrema urgencia, cuando no sea posible sancionar una ley en tiempo hábil.

7.° Cuando, por estar disueltas las Cortes o ser el caso asimismo excepcional y de urgencia, el Gobierno se creyere en la necesidad de adoptar reglas y disposiciones que, según la Constitución, deberán ser objeto de una ley.

8.° Cualesquiera otras consultas que el Presidente del Consejo del Reino haga extensivas al Pleno, en consideración a su transcendencia, aunque normalmente competan a una Sección o a la Comisión Permanente.

Art. 29. Corresponde a la Comisión Permanente:

1.° Evacuar las consultas de la Corona, con arreglo al artículo 48 de la Constitución, en los siguientes casos:

a) Para la designación de Regente temporal, motivada por ausencia o incapacidad física del Rey.

b) En los de disolución de las Cortes, antes de que expire el período legal de su mandato.

c) En los de nombramiento de Jefe de Gobierno.

2.° Informar al Pleno acerca de los dictámenes que éste deba emitir en los casos previstos en los números 1.° y 2.° del artículo 50 de la Constitución.

3.° Tramitar las denuncias de los Diputados sobre abusos, errores o negligencias de la gestión ministerial; deliberar sobre ellas y, si procediere, elevarlas, con su informe, al Rey.

4.° Examinar los proyectos o proposiciones de ley votados por las Cortes, y proponer, en su caso, al Presidente del Consejo del Reino, la convocatoria del Pleno para deliberar acerca de los mismos.

5.° Informar siempre que por decreto u otra disposición del Poder ejecutivo se haya de hacer uso, en todo o en parte del territorio nacional, de las facultades extraordinarias previstas en la ley de Orden público.

Art. 30. Corresponde a la Sección de Justicia:

1.° Conocer del recurso por inconstitucionalidad o ilegalidad de los Reglamentos o disposiciones de carácter general, y del recurso por inconstitucionalidad de las leyes, que autorizan los números 3.° y 4.° del artículo 103 de la Constitución.

2.° Intervenir en la forma que establece el Título III de esta ley en los juicios de responsabilidad en que haya de conocer el Consejo del Reino.

3.° Resolver en definitiva sobre la validez de la elección de los Diputados en los casos que las Cortes sometan a su decisión, por razón de su gravedad.

4.° Someter a la Corona, por conducto del Presidente del Consejo de Ministros, el nombramiento de Presidente, Presidentes de Sala, Fiscal y Magistrados del Tribunal Supremo.

5.° Resolver, con jurisdicción delegada del Rey, las competencias entre los representantes del órgano ejecutivo y los del judicial, y los recursos de queja entablados por éste contra la Administración pública.

Art. 31. Corresponde a la Sección de Asuntos Exteriores y Defensa Nacional, informar a la Corona, al Gobierno o al Pleno, acerca de las siguientes materias:

1.° Ratificación de los Tratados de Paz, de los de Comercio y de los Convenios o cláusulas que por su naturaleza no requieran ley especial.

2.° Denuncia de Tratados.

3.° Régimen arancelario.

4.° Examen de las leyes y disposiciones dadas en ejecución de acuerdos internacionales, para procurar la debida coordinación.

5.° Asuntos graves que afecten a relaciones exteriores o concordatarias.

6.° Consultas que se le dirijan acerca de la organización y coordinación de los servicios de la defensa nacional, por mar, tierra y aire.

Art. 32. Corresponde a la Sección de Asuntos Interiores, informar:

1.° Siempre que pjor decreto se hayan de disolver las Mancomunidades municipales o provinciales, o se hayan de derogar las Cartas municipales, intermunicipales, provinciales o interprovinciales.

2.° En todos aquellos asuntos que le fueren sometidos por los diferentes Departamentos ministeriales, a excepción de los del Ejército, Marina y Asuntos Exteriores.

Art. 33. Independientemente de las atribuciones que en el presente Título se le asignan, el Consejo del Reino informará a la Corona o al Gobierno acerca de los asuntos sobre los que se le dirija consulta.

TITULO III

Del funcionamiento del Consejo del Reino

Sección primera.—Disposiciones generales

Art. 34. El Consejo del Reino funcionará permanentemente, y se reunirá en pleno, convocado por su Presidente, cuando hubiere asuntos que reclamasen su deliberación.

Art. 35. Nombrados por la Corona los Consejeros de designación Real, y verificada la proclamación de los electivos, señalará el Rey la fecha para la constitución provisional del Consejo del Reino.

Art. 36. El Consejo nombrará, en la primera sesión que celebre, una Comisión especial, compuesta de Consejeros acerca de cuya calidad o elección no hubiere protestas, encargada del examen de las calidades de los Consejeros y de las actas de los electivos. Esta Comisión verificará dicho examen aprobando desde luego las que no ofrezcan dudas, y clasificando en dos grupos las acompañadas de protestas, según el carácter leve o grave de las mismas. Sobre las primeras emitirá dictamen, que será sometido al Consejo en pleno; sobre las segundas, se abstendrá de pronunciarse, siendo reservado el estudio e informe a la Sección de Justicia, que los realizará una vez que el Consejo se halle constituído definitivamente, y correspondiendo al Pleno la resolución final.

Art. 37. La discusión y votación de las calidades y de las actas de los Consejeros, salvo aquellas cuyo examen quede diferido, por su carácter grave, terminará en la sesión número 7, a contar de la siguiente a la constitución provisional del Consejo.

Concluído este examen o proclamados por lo menos dos terceras partes del número de Consejeros, el Consejo procederá a su constitución definitiva.

Art. 38. Los Consejeros prestarán juramento de guardar y hacer guardar la Constitución de la Monarquía española, de fidelidad y obediencia al Rey legítimo de España D. Alfonso XIII y de haberse bien y fielmente en el cargo que se les ha encomendado, mirando en todo por el bien de la misma Nación.

El Presidente lo prestará ante el Rey, y lo recibirá a los demás Consejeros ante el Consejo en pleno.

El Consejo procederá seguidamente a la elección de Vicepresidente y Secretario general.

La Presidencia dará cuenta de los nombramientos de Vocales para las distintas Secciones del Consejo, en la misma sesión de constitución definitiva, o en la inmediata si no hubiere tiempo.

Art. 39. Siempre que el Rey asista a una reunión del Consejo presidirá la sesión.

Art. 40. Constituído el Consejo, el Presidente ejercerá las siguientes facultades:

1.° Convocar, abrir y cerrar las sesiones plenarias y las de la Comisión Permanente.

2.° Dirigir la discusión y conceder o negar reglamentariamente el uso de la palabra.

3.° Resolver cualquiera duda que pudiera presentarse sobre el reparto de asuntos entre las diferentes Secciones.

4.° Fijar las cuestiones que han de ser discutidas y votadas.

5.° Firmar las actas de las sesiones plenarias y los dictámenes y comunicaciones que se remitan al Gobierno y a los demás organismos del Estado; y

6.° Mantener el orden, tanto durante las sesiones plenarias como fuera de ellas, a cuyo efecto podrá adoptar, dentro de las leyes, las disposiciones preventivas y represivas que su prudencia le dicte, siendo por todos obedecido respetuosamente.

Art. 41. El Presidente será sustituído, en caso de impedimento o de hallarse vacante la Presidencia, por el Vicepresidente, y, en su defecto, por los Presidentes de Sección, siguiendo el orden de antigüedad en el Consejo, o, si ésta fuera la misma, el de más edad, entre los que estuvieren presentes en Madrid.

Art. 42. El Presidente y todos los Consejeros que formen parte de la Comisión Permanénte, deberán tener su domicilio en Madrid.

Art. 43. Cuando un Consejero no asista a tres sesiones consecutivas del Consejo en pleno o a seis de una Sección, sin justificación suficiente, el Consejo comprobará el hecho oyendo al interesado. La no justificación de la ausencia podrá llevar consigo la pérdida de la calidad de Consejero, por acuerdo del Consejo en pleno.

Art. 44. El Presidente del Consejo del Reino tendrá sueldo, tratamiento y honores idénticos a los del Presidente de las Cortes.

Todos los demás Consejeros percibirán las dietas que se señalen por asistencia a las reuniones del pleno o de las Secciones, y tendrán tratamiento de excelencia.

No se devengarán dietas por las reuniones de la Comisión Permanente. Los Consejeros que la integren disfrutarán el sueldo o asignación que se determine.

Los adscritos a la Sección de Justicia que se hallen incursos en incompatibilidad para el ejercicio de su profesión, recibirán, además de las dietas, una asignación especial en concepto de indemnización.

Art. 45. El Consejo del Reino se reunirá en pleno y habrá de emitir necesariamente dictamen acerca de la devolución de un proyecto o proposición de ley de las Cortes, cuando así lo reclamen el Presidente de las mismas, el Gobierno o la décima parte del número de Diputados.

Art. 46. Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, tan pronto como las Cortes remitan al Consejo un proyecto o propoisción de ley que ellas hayan votado, la Comisión Permanente examinará y resolverá si procede o no convocar al Consejo en pleno para que delibere acerca del ejercicio de la perrogativa establecida en el párrago segundo del artículo 52 de la Constitución, y el Presidente del Consejo, en su caso, convocará inmediatamente el Pleno.

La misma iniciativa, y con idénticos efectos legales, podrá ser adoptada por doce Consejeros del Reino.

Transcurridos los ocho días marcados por la Constitución, sin que el Consejo adopte acuerdo, se entenderá que no tiene objeción que formular.

Art. 47. Cuando el proyecto o proposición de ley votado por las Cortes fuese remitido con urgencia y hubiera de reunirse el Pleno, éste será convocado sin dilación y funcionará permanentemente hasta acordar lo que proceda, en un término que no exceda de cuarenta y ocho horas.

Art. 48. La Corona, a medida que se produzcan, proveerá las vacantes de Consejeros de designación real. Las de derecho propio serán ocupadas, con sólo acreditar la posesión legal de ellos, por los titulares, en propiedad, de los cargos respectivos.

Producida una vacante de Consejero electivo, el Presidente del Consejo del Reino lo comunicará inmediatamente al del Consejo de Ministros, a fin de que sea provista por el sistema de elección que en cada caso corresponda, precisamente dentro de los tres meses siguientes a la fecha en qne aquélla se produjo.

El mandato de cada Consejero electivo será por diez años.

Art. 49. No podrán conocer en asunto judicial sometido al Pleno o a la Sección de Justicia, los Consejeros que se hallen en algunos de los siguientes casos:

1.° Cuando fueren recusables por cualquiera de los motivos señalados para los Jueces y Magistrados en las leyes de procedimiento.

2.° En caso de examinar la constitucionalidad o legalidad de un real decreto o un reglamento de carácter general, los Ministros que pertenecían al Gobierno que lo dictó.

3.° En caso de examinar la constitucionalidad de una ley, los Diputados que formaban parte de las Cortes que la votaron; y

4.° Cuando hayan participado en una resolución administrativa dada en el asunto mismo.

Sección segunda.—Del recurso por inconstitucionalidad de la ley

Art. 50. Con arreglo a lo dispuesto en el número cuarto del artículo 103 de la Constitución, podrá entablarse el recurso por inconstitucionalidad de las leyes.

Este recurso habrá de referirse a leyes cuya promulgación fuere posterior a la de la Constitución que lo establece, y podrá ser interpuesto ante el Consejo del Reino, en su Sección de Justicia, por toda persona, individual o jurídica, que tenga en e lasunto un interés directo.

El recurrente, al presentar la demanda, justificará haber consignado a disposición del Consejo del Reino, en la Caja general de Depósitos, una fianza de veinticinco mil pesetas. El demandante cuyos medios económicos no permitan tal desembolso, podrá obtener, para estos efectos, el beneficio de pobreza, que la Sección concederá o negará, a su arbitrio.

Art. 51. La demanda será escrita. Se señalará expresamente en ella el artículo de la Constitución que sirva de base al recurso, y se hará exposición razonada de los fundamentos que se aleguen contra la inconstitucionalidad de la ley o de algunos de sus preceptos. Al presentarla, acreditará el recurrente su personalidad para ejercitar este derecho constitucional.

La infracción constitucional en que se apoye el recurso deberá referirse al contenido de al ley, si hubiere en ella alguna disposición en abierta pugna con un precepto constitucional.

La súplica de la declaración de inconstitucionalidad de una ley se circunscribirá al caso particular y concreto que directamente interesare al recurrente.

Art. 52. Presentada la demanda, justificada la consignación del depósito, o resuelto favorablemente por la Sección de Justicia el trámite previo de la concesión del beneficio de pobreza, en su caso, y publicado en la "Gaceta de Madrid" el anuncio de la presentación del recurso, el Presidente del Consejo del Reino pasará la demanda, documentos y copias que la acompañen al Presidente de la Sección de Justicia, que encomendará el estudio del asunto a un ponente Voval de la Sección.

Art. 53. Si sobre una misma materia se presentaran recursos diversos por inconstitucionalidad, se decretará su acumulación, observándose por parte de cada uno de los recurrentes las reglas establecidas en los artículos anteriores.

Art. 54. Cuando concurran intereses contradictorios de partes legítimas, podrán la parte o partes opuestas a que prospere el recurso comparecer ante el Consejo, dentro de los diez días siguientes a la publicación en la "Gaceta de Madrid" del anuncio de presentación de la demanda; y con sólo acreditar su interés directo en el asunto, estarán facultados, sin prestación de fianza, para solicitar que se les exhiban la demanda y documentos del recurrente, a fin de formalizar en el plazo de diez días su opinión al recurso.

Art. 55. Oído el ponente, la Sección podrá rechazar de plano una demanda:

a) Por falta de personalidad en el recurrente.

b) Por vicio de forma no subsanable; y

c) Cuando en el asunto hubiere recaído fallo judicial o resolución administrativa, por haber transcurrido un mes a partir del momento en que fueran firmes.

Art. 56. Admitida la demanda por la Sección de Justicia y formulada la oposición por el coadyuvante, o transcurrido el término para formularla, el ponente comunicará el dictamente a la Sección.

Las decisiones han de ser adoptadas por mayoría absoluta de votos, y hallándose presentes, cuando menos, dos tercios de los Consejeros que formen parte de la Sección.

La sentencia será motivada, se notificará a los interesados y será publicada en la "Gaceta de Madrid" y en la "Colección Legislativa".

Art. 57. El Presidente de la Sección de Justicia, de acuerdo con el del Consejo del Reino, estará facultado para disponer, excepcionalmente, la celebración de vista pública cuando estime que lo requiere la naturaleza del caso.

Art. 58. Todo recurso por inconstitucionalidad de la ley, interpuesto ante el Consejo del Reino, deberá ser tramitado y resuelto dentro de los dos meses siguientes a la presentación de la demanda.

Art. 59. El fallo de la Sección de Justicia se limitará a la declaración de que la ley, por su inconstitucionalidad, es inaplicable al caso concreto de que se trate, y será inmediatamente ejecutivo.

El Presidente del Consejo del Reino lo comunicará, para su cumplimiento, a la Presidencia del Consejo de Ministros.

La fianza que hubiere consignado el recurrente será devuelta al mismo en el caso de que la sentencia fuere favorable a su petición; si no lo fuere, ingresará en el Tesoro.

Art. 60. El Consejo del Reino desarrollará en su Reglamento las normas procesales contenidas en la presente Sección.

Sección tercera.—Del recurso de inconstitucionalidad o ilegalidad de los Reglamentos y disposiciones de carácter general

Art. 61. Con arreglo a lo dispuesto en el número tercero del artículo 103 de la Constitución, podrá entablarse el recurso por inconstitucionalidad o ilegalidad de los reglamentos y disposiciones de carácter general.

Este recuros habrá de referirse a reglamentos o disposiciones de carácter general cuya publicación fuere posterior a la de la Constitución que lo define, y podrá ser interpuesto ante el Consejo del Reino, en su Sección de Justicia, por toda persona, individual o jurídica, que tenga en el asunto un interés directo, y previa la consignación de veinticinco mil pesetas de fianza, o la obtención del beneficio de pobreza, conforma a lo establecido en el artículo 52 de la presente ley.

Art. 62. En todo caso, el recurso se formalizará por escrito, dentro de los seis meses siguientes a la publicación del reglamento o disposición de carácter general que lo motive, y en él habrá de señalarse concretamente la infracción que se hubiere cometido:

a) Porque en el contenido de la disposición impugnada se vulnere alguna norma de orden constitucional o legal.

b) Por incomparecencia, conforme a la Constitución y a las leyes, del órgano o autoridad administrativa de donde emanó el Reglamento o disposición de que se trate; y

c) Por vicio esencial de forma.

Art. 63. Siempre que, por virtud de recurso contencioso-administrativo entablado contra resoluciones administrativas particulares, dictadas como consecuencia de disposiciones de carácter

general en que se infrinja una ley, se haya pronunciado sentencia firme en que se dé lugar a dichos recursos, la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Supremo enviará de oficio copia de la expresada sentencia al Consejo del Reino, a fin de que éste pueda adoptar, sin necesidad de recurso especial, sobre la validez del Reglamento o disposicin de carácter general de que se trate, el fallo procedente.

Art. 64. Recibido que sea el recurso o la comunicación del Tribunal Supremo, justificada la consignación del depósito u obtenido el beneficio de pobreza cuando se tratare de un particular, y publicado en la "Gaceta de Madrid" el oportuno anuncio, el Presidente del Consejo del Reino pasará la demanda y los documentos y copias que la acompañen al Presidente de la Sección de Justicia.

Art. 65. La Sección dará conocimiento del asunto al Comisario del Gobierno cerca de la Sección de Justicia, para que en el término de diez días alegue por escrito lo que estime pertinente.

Art. 66. Serán de aplicación al recurso por inconstitucionalidad o ilegalidad de reglamento o disposiciones de carácter general, las reglas establecidas en los artículos 53, 54, 55, 57, 58, 60 y 59, en sus párrafos segundo y tercero, de la presente ley.

Art. 67. Admitido el recurso por la Sección de Justicia, ésta deliberará respecto a su procedencia, observando en la misma los trámites establecidos en el artículo 56.

Art. 68. El fallo que anule un reglamento o disposición de carácter general se comunicará a la Presidencia del Consejo de Ministros, para su inmediata publicación en la "Gaceta de Madrid", y surtirá efecto des el dia mismo de publicarse, salvo que la Sección de Justicia haya fijado un plazo no superior a seis meses para que cese su vigencia.

Art. 69. El plazo de seis meses fijado en el artículo 62 para la interposición del recurso, regirá aun cuando en el transcurso del mismo fuere derogado el reglamento o disposición general de que se trate. En este caso, o cuando la deorgación se produjera después de interpuesto el recurso o de comunicada una sentencia por la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Supremo, si el fallo de la Sección de Justicia fuese declaratorio de la inconstitucionalidad o ilegalidad del reglamento o disposición general, tendrá eficacia jurídica respecto a los derechos lesionados durante su vigencia.

Art. 70. El desistimiento del recurrente no releva a la Sección de Justicia de la obligación de pronunciarse acerca de la constitucionalidad o legalidad de un Reglamento sometido a su examen, ni dejará de procudir el fallo, cuando procediere, los efectes de la anulación.

Sección cuarta.—De los juicios de responsabilidad

Art. 71. Corresponde al Consejo, con sujeción a ol dispuesto en el número tercero del artículo 47 de la Constitución, juzgar a los Ministros, a los Consejeros del Reino y al Presidente, Fiscal, Pleno, Salas, Presidentes de Sala y Magistrados del Tribunal Supremo.

Art. 72. Acordada por las Cortes la acusación de un Ministro, por razón de delito cometido en el ejercicio del cargo, y recibida en el Consejo la comunicación del acuerdo, la Sección de Justicia designará un Juez instructor de entre sus Vocales, para que instruya el sumario en la forma que determine la ley de Procedimientos judiciales.

Art. 73. La Sección de Justicia examinará este sumario, acordará, si procediere, que se complete con nuevas diligencias y dictará el auto de terminación, elevándolo entonces al pleno del Consejo.

Le corresponde, asimismo, adoptar las medidas de seguridad que estime necesarias para evitar la impunidad del acusado, o que se coloque en situación de insolvencia.

Art. 74. Elevado el sumario al pleno del Consejo, se constituirá éste en Alto Tribunal y dará traslado de los autos por diez días a los acusadores representantes de las Cortes, para que formulen por escrito sus conclusiones y propongan las pruebas que deban practicarse en el acto del juicio.

Art. 75. Evacuado este traslado por los acusadores, pasarán los autos por igual término de diez días a los representantes del acusado, para que concluyan del mismo modo y propongan pruebas.

Art. 76. Cumplido este trámite de conclusiones, pasará el sumario a los Consejeros que el Pleno designe como ponentes, y en el término de quince días se celebrará el juicio, en vista pública, practicándose las pruebas admitidas como pertinentes e informando oralmente, por su orden, la acusación y las demensas.

Art. 77. Celebrada la vista, el Consejo del Reino dictará sentencia en el término de diez días, ateniéndoes para la calificación del delito y aplicación de penas y responsabilidades subsidiarias a las leyes vigentes en la materia.

Art. 78. En las causas que puedan incoarse contra Consejeros del Reino, Presidente, Fiscal, Pleno, Salas, Presidentes de Sala y Magistrados del Tribunal Supremo, además de lo dispuesto en los artículos 72 y 73 de esta ley, sobre instrucción y ultimación del sumario y adopción de medidas de seguridad, la Sección de Justicia acordará en auto motivado si ha lugar o no al procesamiento del acusado o acusados.

Si se acuerda procesamiento, los autos pasarán al pleno del Consejo, para la apertura y celebracin del juicio oral, en la misma forma establecida en los anteriores artículos.

Si no hubiera lugar a procesamiento, quedará el sumario sobreseído.

Igual procedimiento se observará en los procesos incoados contra Ministros de la Corona en que no tengan intervención las Cortes, por tratarse de delitos comunes cometidos sin ocasión del ejercicio del cargo.

Art. 79. El Consejo del Reino juzgará también a quienes pertenezcan al fuero comun y se les atribuya participación en los mismmos hechos que hubieren motivado el procedimiento contra las personas mencionadas en el artículo 71.

Art 80. La Sección de Justicia conocerá, también de las demandas que puedan entablarse, con arreglo a las leyes, contra Ministros de la Corona que en el ejercicio de sus cargos infrinjan, con actos u omisiones, algún precepto cuya observancia les haya sido reclamada por escrito, o contra Salas o Magistrados del Tribunal Supremo que en el desempeño de sus funciones infrinjan las leyes por negligencia o ignorancia inexcusables.

En la substanciación de estos juicios, se observará lo prevenido en la ley de 5 de abril de 1904, tratándose ed Ministros de la Coronay lo dispuesto en la de Enjuiciamiento sobre el recurso de responsabilidad civil, cuando se dirijan contra Salas o Magistrados del Tribunal Supremo.

Sección quinta.—De las actas de los Diputados declaradas graves por las Cortes

Art. 81. Con areglo a la Constitución y a la ley orgánica de las Cortes, corresponde al Consejo del Reino resolver acerca de las actas que sean declaradas graves por las Cortes.

Art. 82. Las actas graves se enviarán por el Presidente de las Cortes al Consejo del Reino, cada una con su expediente completo.

Art. 83. Recibidas en el Consejo del Reino, pasarán a al Sección de Justicia y se dará vista del expediente a los Diputados electos y candidatos que aparecieren derrotados y hayan formulado protesta o reclamación, para que en el término improrrogable de cinco días hábiles puedan solicitar por escrito su proclamación como Diputados, o la nulidad de la elección, con invocación de los hechos y de los fundamentos legales en que se apoye su demanda.

A este escrito se deberán acompañar los documentos que no figuren en el expediente y puedan servir para fundamentar la reclamación.

Art. 84. Del escrito o escritos del candidato o candidatos reclamantes, se dará traslado, por igual término de cinco días, al Diputado electo para que conteste alegando lo que crea pertinente y acompañe los documentos que sirviesen para acreditar su derecho.

Art. 85. Cumplidos estos trámites, un Consejero ponente, designado por la Sección para cada caso, emitirá informe, proponiendo la resolución definitiva.

El fallo que recaiga contendrá una de las siguientes decisiones:

1.ª Validez de la elección del Diputado cuya acta fué declarada grave.

2.ª Proclamación del candidato derrotado.

3.ª Nulidad de la elección.

Sección sexta. — De las comptencias y conflictos de jurisdicción

Art. 86. Con areglo al número primero del artículo 47 de la Constitución, corresponde a la Sección de Justicia resolver, con jurisdicción delegada del Rey, las competencias entre los representantes del órgano ejecutivo y los del judicial y los recursos de queja entablados por éste contra la Administración pública.

Art. 87. Promovida y tramitada, con arreglo a las leyes que regulan estas materias, competencia de atribuciones o de jurisdicción entre la Administración y los Tribunales, sin que los contendientes desistan de mantenerla, ambas partes remitirán directamente al Presidente del Consejo del Reino las actuaciones que ante cada cual se hayan instruído, dándose mutuo aviso de la remesa, sin ulterior procedimiento.

Art. 88. El residente del Consejo del Reino acusará a los contendientes recibo del expediente y de los autos que le hayan remitido, y los pasará a la Sección de Justicia.

Art. 89. La Sección de Justicia, con designación de ponencia en cada caso, y oído el informe de ésta, decidirá lo que proceda, en resolución motivada, que se dictará en el término de dos meses a partir de la fecha de entrada de las actuaciones y expedientes en el Consejo. Se comunicará a los contendientes y será publicada en la "Gaceta de Madrid".

Esta resolución será inmediatamente ejecutiva e irrevocable.

La autoridad administrativa, o el Tribunal cuya competencia resultare reconocida, entenderá en el asunto que hubiese originado la controversia hasta su ultimación.

Art. 90. Igual tramitación se observará en los recursos de queja que, para sostener sus atribuciones según la Constitución y las leyes, eleven al Consejo del Reino las Audiencias o el Tribunal Supremo.

Organización del Poder Judicial y contenido. Límites y garantías de la función que ejerce

TITULO PRIMERO

De la independencia del Poder judicial, y del contenido y límites de la función que le está atribuída

Artículo 1.° Con arreglo a lo dispuesto en artículo 93 de la Constitución, el Poder judicial se ejerce en nombre del Rey, por los Tribunales y Juzgados, que gozan de plena independencia respecto de los demás Poderes.

Competerá exclusivamente a los Tribunales y Juzgados la potestad de aplicar las leyes en los juicios civiles, criminales y contencioso-administrativos y en cualesquiera otros que les encomienden las leyes.

Art. 2.° Los Tribunales y Juzgados no podrán dictar reglas o disposiciones de carácter general que tengan por objeto la interpretación de las leyes aplicables a los juicios civiles, criminales y contencioso-administrativos. Tampoco podrán aprobar, censurar o corregir por medio de disposiciones de carácter general las leyes aplicables a los negocios de que conozcan.

Sus atribuciones se limitarán a resolver los recursos interpuestos ante ellos.

Por excepción, podrá el Tribunal Supremo:

1.° Si no existiese procedimiento legal para tramitar las cuestiones judiciales producidas a consecuencia de la aplicación de una ley constitucional o sustantiva, fijar provisionalmente el que haya de seguirse hasta que se establezca el definitivo.

De la fijación del procedimiento legal provisional dará el Directorio judicial, por conducto de su presidente, cuenta al Gobierno, para que éste, cuando corresponda, lo comunique a las Cortes.

2.° Ejercitar la facultad que reserva a la Sala tercera del Tribunal Supremo el artículo 46 de esta ley.

Art. 3.° Lo prescrito en el párrafo primero del artículo anterior no obstará a que los presidentes de los Tribunales y en su caso las Salas de Gobierno, dirijan a los Juzgados y Tribunales, a ellos inferiores, que estén comprendidos en sus respectivos territorios, las prevenciones que estimen oportunas para la mejor administración de justicia.

Art. 4.° Ni el Gobierno, ni las autoridades judiciales, podrán, por disposiciones reglamentarias o de cualquiera otra clase, modificar ni alterar directa o indirectamente la organización de los Juzgados y Tribunales, ni las condiciones que para el ingreso, ascenso y separación de jueces y magistrados y de los dependientes y subalternos, d eJuzgados y Tribunales se establezcan en esta ley o en otras orgánicas.

TITULO II

De la función gubernativo-judicial y de los órganos que la ejercen

Sección primera

Del modo de designación y nombramiento de los miembros del Tribunal Supremo

Art. 5.° Con arreglo a lo dispuesto en el artículo 97 de la Constitución, corresponderá al Poder judicial, dentro de la ley, la potestad exclusiva de procurar e inspeccionar el adecuado ejercicio de las funciones de justicia y la de nombrar, renovar, premiar y corregir a los funcionarios que la administren.

La facultad de nombrar, ascender y separar a los magistrados, fiscales y jueces, cuya designación no esté constitucional o legalmente reservada a otras entidades, cuerpos u organismos, estará atribuida al Tribunal Supremo, que la ejercerá, por medio de sus órganos gubernativos, en la forma y con los requisitos que esta ley establece.

Art. 6.° Corresponderá al Consejo del Reino, con arreglo al último párrafo del artículo 47 de la Constitución, la designación del presidente, presidentes de Sala, fiscal y magistrados del Tribunal Supremo.

El Directorio judicial remitirá al Consejo del Reino lista de los que, con arreglo a esta yel, posean las condiciones para ocupar los respectivos cargos, y entre ellos podrá hacer libremente el Consejo del Reino la correspondiente designación.

Art. 7.° Sólo podrán ser designados para el cargo de presidente del Tribunal Supremo los españoles letrados que pertenezcan o hayan pertenecido a cualquiera de las categorías siguientes:

Primera. Presidente de Sala o fiscal del Tribunal Supremo.

SeSgunda. Presidente del Consejo de Ministros o de las Cortes del Reino.

Tercera. Ministros que, una o varias veces, hayan desempeñado el cargo durante dos años, por lo menos, y además hayan ejercido en Madrid la profesión de abogado, durante veinte años, pagando durante más de quince la primera cuota.

Art. 8.° La designación para los cargos de presidente y vicepresidente de Sala del Tribunal Supremo sólo podrá recaer en magistrados de la Sala a que la vacante corresponda.

Art. 9.° La designación de fiscal del Tribunal Supremo sólo podrá hacerse a favor de los españoles letrados en quienes concurra alguna de las condiciones siguientes:

Primera. Llevar cinco años de magistrado en las Salas de lo Criminal o de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Supremo.

Segunda. Haber sido durante cinco años fiscal de Audiencia Territorial, o teniente fiscal del Tribunal Supremo.

Tercera. Haber sido decano del Colegio de Abogados de Madrid durante seis años, y haber pagado la cuota máxima en el mismo Colegio por el ejercicio de la profesión de abogado durante diez años.

Cuarta. Haber sido catedrático numerario en la Facultal de Derecho de cualquiera de las Universidades durante veinticinco años.

Art. 10. La designación de magistrados del Tribunal Supremo sólo podrá hacerse, salvo lo dispuesto en el artículo siguiente, a favor de los miembros del Poder judicial que posean la categoría de magistrado de Audiencia Territorial, cuenten más de veinte años de servicios efectivos y no hayan sido objeto de corrección disciplinaria ni de otra sanción que los inhabilite para la elevación a tal puesto.

A los efectos de lo dispuesto en el párrafo segundo del artículo 6.°, el Directorio judicial tendrá preparada con antelación a cada nombramiento una lista de magistrados aptos para ocupar las vacantes del Tribunal Supremo.

Art. 11. Una cuarta parte de las plazas de magistrados del Tribunal Supremo quedará reservada en las Salas de lo Civil y de lo Criminal, para ser libremente provista entre los que pertenezcan a las categorías siguientes:

Primera. Catedráticos numerarios de Derecho de las Universidades.

Segunda. Fiscales de Audiencia Territorial, con veinte años de servicios efectivos, y en quienes concurran las circunstancias a que alude el primer párrafo del artículo 10.

Tercera. Decanos o ex decanos de los Colegios de Abogados, durante el periodo estatutario, con veinticinco años de ejercicio de la profesión y con abono, durante diez, de la primera cuota de contribución.

Cuarta. Publicistae que, a juicio de la Real Academia de Ciencias Morales y Políticas, sean calificados de eminentes en cualquiera de las ramas del Derecho civil o penal, según sea la Sala a que pertenezca la vacante.

Una tercera parte de las plazas de magistrados de la Sala de lo Contencioso-administrativo se proveerá, asimismo, en personas que reunan las condiciones para ser nombradas jefes superiores de Administración civil y consejero de Estado, o se encuentren comprendidos en los números primero y cuarto de este artículo.

El Directorio tendrá también preparada con antelación a cada nombramiento una lista de personas aptas para ocupar estas vacantes.

Art. 12. Acordada per el Consejo del Reino la designación de la persona que haya de desempeñar el cargo de presidente del Tribunal Supremo, srrá inmediatamente comunicada al Gobierno de S. M. El presidente del Consejo de ministros someterá al Rey el nombramiento, que en todo caso deberá hacerse por virtud de Real Decreto y se notificará, por conducto de su Presidente, a las Cortes del Reino.

Art. 13. El presidente del Tribunal Supremo, al tomar posesión, prestará ante el Rey juramento de fidelidad, de guardar la Constitución y las leyes, de administrar rectamente justicia y haberse bien y lealmente en el desempeño de su cargo. Recibirá el juramento el presidente del Consejo de Ministros.

Al acto asistirán el presidente de las Cortes, el del Consejo del Reino y el magistrado que por su mayor antigüedad y categoría desempeñe accidentalmente las funciones de presidente del Tribunal Supremo.

Art. 14. Aprobadas por el Consejo del Reino las designaciones para los cargos de presidente, fiscal, presidentes y vicepresidentes de Sala y magistrados del Tribunal Supremo, serán en cada caso comunicadas al presidente del Consejo de Ministros, a fin de que someta el nombramiento respectivo a la firma de S. M. El nombramiento se hará también por Real Decreto. El nombrado deberá prestar ante el Tribunal Supremo en pleno el juramento a que se refiere el artículo anterior. Tomará el juramento el presidente del Tribunal Supremo.

Artículo 15. Ejercerán la función gubernativo-judicial, como órganos del Tribunal Supremo:

1.° El presidente de este Cuerpo.

2.° El Directorio judicial.

Servirá de órgano de asesoramiento para el ejercicio de la función gubernativa, en lo que se refiere a la justicia, el Consejo judicial.

Sección segunda

Del presidente del Tribunal Supremo y de sus atribuciones

Art. 16. El presidente del Tribual Supremo servirá de órgano de enlace de la jurisdicción ordinaria con el Gobierno, para el ejercicio de la función gubernativo-judicial, y por su mediación podrán los Tribunales dirigirse al Rey l comunicarse con el Poder legislativo.

Artículo 17. Serán atribuciones del presidente del Tribunal Supremo:

1.° Cumplir y hacer cumplir esta ley y todas las que se refieran al gobierno de los Tribunales.

2.° Dictar las disposicions necesarias para que se guarde el orden debido en los edificios y actos judiciales por los jueces, los magistrados, los dependientes y auxiliares, los subalternos y el público.

3.° Reunir y presidir el Directorio judicial.

4.° Hacer privadamente al fiscal las indicaciones que considere oportunas para la mejor administración de justicia, relativas a él y sus subordinados, sin que se entienda directamente con éstos ni coarte la libertad de acción del Ministerio Fiscal.

5.° Imponer, por las faltas en que incurran los jueces, magistrados, dependientes y auxiliares, las debidas correcciones disciplinarias, y poner en conocimiento del Tribunal competente los delitos que cometan en el ejercicio de sus funciones.

6.° Oir las quejas referentes a la administración de justicia que le hagan los interesados en causas o pleitos, por el retardo o parcialidad en la sustanciación de negocios, o por cualquiera otra causa, adoptando las providencias que estén dentro de sus facultades, y poniendo, en otro caso, las reclamaciones en conocimiento del Directorio judicial de los tribunales respectivos.

7.° Pedir por sí directamente a los tribunales y jueces los pleitos, causas o expedientes que estuvieran terminados o llevados completamente a ejecución, y devolviéndolos al tribunal o juez de quien procedieren, tan luego como estuviera concluído el examen que hubiese motivado la reclamación.

8.° Nombrar entre los magistrados del Tribunal Supremo los dos que han de desempeñar el cargo de inspectores y formar èn tal concepto parte del Directorio judicial.

9.° Nombrar entre los magistrados de Audiencias el que haya de desempeñar en cada una de ellas las funciones de presidente.

10. Nombrar entre los magistrados del Tribunal Supremo los que hayan de presidir el Consejo judicial y el Tribunal especial de responsabilidad judicial a que se alude en el artículo 96.

11. Disponer que los magistrados inspectores giren visitas extraordinarias y examinen el estado de la Administración de Justicia en determinado Tribunal o Juzgado, cuando haya motivo mundado para hacerlo, y

12. Ejercer sin limitación para el desempeño de la función gubernativo-judicial todas las facultades que esta ley no reserva al Directorio judicial o a otros cuerpos u organismos.

Art. 18. El presidente del Tribunal Supremo tendrá sueldo, tratamiento y honores idénticos a los del presidente de las Cortes del Reino. Será el único que podrá usar en las ceremonias públicas, cuando assista a ellas de toga, el Collar de Justicia establecido por disposición general.

Sección tercera

Del Directorio judicial y de sus funciones

Art. 19. El Directorio judicial será presidido por el presidente del Tribunal Supremo. Lo constituirán con él:

1.° Los presidentes de las Salas del Tribunal Supremo.

2.° El fiscal, y

3.° Los dos magistrados inspectores de la Administración de Justicia.

Art. 20 Será atribución del Directorio judicial:

1.° El nombramiento, ascenso y separación de todos los jueces, magistrados, fiscales, auxiliares y subalternos de la Administración de Justicia no comprendidos en la Sección primera de este título.

2.° La concesión a dichos funcionarios de premios por sus actos meritorios, y la imposición, dentro de la ley, de las correcciones a que se hayan hecho acreedores.

3.° El ejercicio, para el gobierno y dirección del Poder judicial, de todas las facultades no reservadas por esta ley al presidente del Tribunal Supremo.

4.° Informar sobre los proyectos de ley relativos a la organización, atribuciones y funcionamiento del Poder judicial que hayan de ser presentados a las Cortes por el Gobierno.

5.° La expedición de los reglamentos de régimen interior a que, dentro de la Constitución y las leyes, haya de someterse el funcionamiento del Poder judicial.

6.° El ejercicio de la facultad atribuída al Tribunal Supremo por el párrafo tercero del artículo 93 de la Constitución.

7.° Velar por el prestigio de los Tribunales y Juzgados y de los magistrados y jueces que los integran, cuidando de que tanto en la vida oficial como en la privada mantengan la integridad de su buena fama.

8.° Disponer, dentro de la ley de Presupuestos, la inversión de los fondos destinados anualmente a la Administración de Justicia y retribución de sus funcionarios, y

9.° Dirigir los institutos, cuerpos y organismos que, como incorporados a la función judicial, figuran adscritos a ella en la distribución general de sus servicios.

Art. 21. Será también atribución del Directorio judicial velar porque no sufra merma el prestigio de los Tribunales por falta de aptitud sificiente en los magistrados y jueces para el ejercicio de las funciones que les están encomendadas.

Art. 22. El Directorio judicial funcionará de un modo permanente, asumiendo, con arreglo a la Constitución y a lo preceptuado en esta ley, las facultades de dirección y gobierno del Poder judicial, independientemente del legislativo y del ejecutivo. Sus resoluciones tendrán, por regla general, el carácter de acuerdos y órdenes, y serán obligatorias para los magistrados, jueces auxiliares y subalternos de la Administración de Justicia, para los litigantes justiciables y para quienes los representen y defiendan en juicio.

Los acuerdos del Directorio judicial sobre nombramientos y separaciones del personal judicial revestirán, cuando se refieran a magistrados, forma de Real Decreto, y serán sometidos por el presidente del Consejo de Ministros a la firma del Rey.

Los restantes nombramientos y separaciones se harán de Real Orden por el Directorio mismo.

Los miembros del Directorio judicial serán inamovibles y disfrutarán, sobre el sueldo personal que les esté asignado por razón de su cargo, una gratificación anual de diez mil pesetas.

Art. 23. Sin perjuicio de su carácter de miembros del Directorio judicial, el presidente del Tribunal Supremo, los de sus Salas y el fiscal ejercerán las funciones propias de estos cargos.

Para sustituir en cada Sala a su presidente, habrá vicepresidentes que podrán reemplazarlos en su labor diaria, pero no en las funciones propias del Directorio judicial. Iguales reglas se observarán respecto del fiscal y el teniente fiscal del Tribunal Supremo.

Art. 24. Los dos magistrados inspectores, miembros del Directorio judicial, visitarán cada año, por el orden que el presidente del mismo Directorio disponga, todas las Audiencias del territorio y sus Salas de Justicia, sin perjuicio de visitar también los Juzgados, cuando circunstancias especiales así lo exijan a juicio de dicho presidente.

Los inspectores, mientras dure la visita, tendrán la consideración y las atribuciones de presidentes de los Tribunales y Juzgados que visiten; pero no podrán tomar parte con su voto en las resoluciones de los asuntos, así civiles como criminales, que sean de la competencia del Tribunal o Juzgados visitados.

Art. 25. Los magistrados inspectores podrán imponer en el acto de la visita, y por lo que de ella resulte, las necesarias correcciones, sin perjuicio de lo que el Directorio judicial, en uso de sus atribuciones, resuelva en definitiva.

Art. 26. A las órdenes directas del Directorio judicial habrá un secretario de gobierno y el número de secretarios de visita que los reglamentos determinen.

Secció cuarta

Del Consejo judicial y de sus atribuciones

Art. 27. El Consejo judicial, a que hace referencia el párrafo segundo del artículo 15 de esta ley, será presidido por un magistrado del Tribunal Supremo, designado entre los de esta clase por el presidente del Directorio judicial, y formarán parte de él doce vocales, en la forma siguiente:

a) Dos funcionarios judiciales de la categoría de jueces.

b) Dos funcionarios judiciales de la categoría de magistrados de Audiencia.

c) Dos funcionarios fiscales de la categoría de fiscales de Audiencia.

d) Dos individuos de la Comisión general de Codificació, designados por su Comisión permanente.

e) El decan del Colegio de Abogados de Madrid.

f) El decano de la Facultad de Derecho de la Universidad Central.

g) Dos letrados propuestos por la Sección de Justicia del Consejo del Reino, entre los que posean las condiciones legales para ser nombrados consejeros.

Los funcionarios a que se refieren las letras *a*), *b*) y *c*) de este artículo serán, en la primera provisión de las plazas, designados por votación entre los compañeros de la misma categoría. Las vacantes que ocurran en lo sucesivo serán provistas, a propuesta del mismo Consejo judicial, por acuerdo del Directorio.

Art. 28. Los vocales del Consejo judicial serán inamovibles, nombrados por virtud del Real Decreto, que someterá el presidente del Consejo de Ministros a la firma del Rey, y no podrán ejercer la abogacía ante los Juzgados y Tribunales.

Si los comprendidos en las letras *e*) y *f*) del artículo anterior siguieran ejerciéndola, serán sustituídos en la siguiente forma:

El decano del Colegio de Abogados de Madrid, por los ex decanos, comenzando por el antecesor del sustituto; y si todos ejercieran la profesión, por un abogado designado por la Junta de gobierno del Colegio, entre los que posean aptitud, con arreglo a esta ley, para ser nombrados magistrados del Tribunal Supremo.

Al decano de la Facultad de Derecho le sustituirán los catedráticos numerarios de la misma por orden de antigüedad.

Art. 29. El secretario general del Consejo judicial será nombrado y separado en su caso por el Directorio judicial, a propuesta del Consejo, ntre los secretarios de Sala y de gobierno de las Audiencias y del Tribunal Supremo.

Auxiliarán al secretario general en sus funciones tres secretarios, designados, también a propuesta del Consejo, por el Directorio judicial, entre los secretarios de Sala y gobierno de las Audiencias y Tribunal Supremo.

Art. 30. El Consejo judicial funcionará como Cuerpo consultivo, evacuando cuantos informes le pidan el presidente del Tribunal Supremo o el Directorio judicial, sobre asuntos relacionados con la Administración de Justicia. Será necesariamente oído:

1.° Sobre los nombramientos de funcionarios de las carreras judicial y fiscal y de los auxiliares de la Administración de Justicia. Se exceptúan sólo de esta disposición los nombramientos obtenidos en virtud de oposición y los de presidentes de Audiencias que haga el presidente del Tribunal Supremo, en uso de la facultad discrecional que le reconoce el número 9.° del artículo 17 de esta ley.

2.° Sobre los ascensos de los mismos funcionarios que no se hagan en virtut de antigüedad. El Consejo informará en todo caso sobre la aptitud para el ascenso, referida al doble concepto de la capacidad técnica y de la integridad moral.

3.° Sobre la separación de los funcionarios judiciales y fiscales y de los auxiliares de la Administración de Justicia, y

4.° Sobre el nombramiento, por el Directorio judicial, de jueces especiales de asuntos criminales o civiles.

El Consejo judicial podrá dirigir al Directorio judicial cuantas propuestas estime convenientes para la buena marcha de la Administración de Justicia.

Sección quinta

De los recursos contra las resoluciones a que dé lugar el ejercicio de la función gubernativo-judicial

Art. 31. Las resoluciones que dicten el presidente del Tribunal Supremo y el Directorio judicial en el ejercicio de su respectiva competencia por razón de sus funciones gubernativas, ultimarán esta vía.

Podrá contra ellas interponerse, según en cada caso proceda, el recurso contencioso-administrativo ordinario, o el de nulidad ante la Sala tercera del Tribunal Supremo.

Art. 32. Contra las resoluciones dictadas por el Consejo del Reino en materia de nombramiento y separación de miembros del Tribunal Supremo, no se dará recurso alguno.

TITULO III

De la Administración de Justicia y de la extensión y modo de ejercicio de la jurisdicción ordinaria

Sección primera

Disposiciones generales sobre el modo de ejercicio de la jurisdicción ordinaria

Art. 33. Con arreglo a lo dispuesto en el artículo 94 de la Constitución, no existirá sino un solo fuero para todos los españoles en los juicios comunes, civiles, criminales y contencioso-administrativos.

Art. 34. Los juicios, con arreglo a lo dispuesto en el artículo 96 de la Constitución, serán públicos, y el procedimiento judicial tan breve siempre como lo permita el esclarecimiento del caso.

En los juicios civiles y contencioso-administrativos, las cuestiones incidentales, salvo las de competencia y acumulación de autos, no se resolverán previamente, sin en la misma sentencia que decida sobre el fondo.

Art. 35. La justicia se administrará gratuitamente a los pobres que por los Juzgados y Tribunales sean declarados con derecho a ese beneficio. Será declarado pobre el que no se halle en situación económica de sufragar los gastos de un litigio o de una actuación judicial sin desatender de un modo notorio las necesidades ordinarias de su propio sustento y del de su familia.

Los beneficios de la defensa por pobre serán de dos especies:

Primera. Los otorgados a la pobreza completa, que eximirán al litigante de toda prestación metálica de papel sellado y tasa judicial, y

Segunda. Los otorgados a la pobreza incompleta, que darán sólo derecho a una bonificación de un cincuenta o un treinta y cinco por ciento, según los casos, al arbitrio del juez, de los mencionados gastos judiciales.

Los declarados pobres serán representados y defendidos por abogados y procuradores nombrados de oficio. Los abogados y procuradores nombrados de oficio, o que voluntariamente acepten la representación y defensa de los litigantes pobres, no tendrán derecho a percibir cantidad alguna de sus clientes. Si lo hicieren, incurrirán en responsabilidad.

Art. 36. Siempre que en materia civil se hubiera hecho a favor del demandante declaración de pobreza, el demandado gozará provisionalmente del mismo beneficio hasta la sentencia definitiva, que consolidará ese disfrute cuando declare la temeridad del demandante en el ejercicio de su acción.

La ampliación del beneficio de pobreza al demandado en la forma que establece el párrafo anterior, no será aplicable a las reclamaciones que se interpongan por los procedimientos especiales con que la ley ampara los derechos de los obreros.

El beneficio de la defensa por pobre, sólo se concederá para litigar derechos propios, y la sentencia concediendo o negando tal beneficio no producirá excepción de cosa juzgada.

Sección segunda

De la extensión de la jurisdicción ordinaria en materia civil

Art. 37. La jurisdicción ordinaria será en matera civil la única competente para conocer de los negocios que se susciten en territorio español, entre españoles, entre extranjeros y entre españoles y extranjeros.

También lo será para conocer de los litigios en que sean parte el Estado, las provincias o los pueblos, como consecuencia de actos en que hayan obrado con el carácter de personas jurídicas, y de las demandas de responsabilidad civil que contra ellas se produzcan en los casos a que alude el artículo 73 de la Constitución, si no revistieran carácter delictivo.

La prevención de los juicios de testamentaria y abintestato de los militares y marinos muertos en campaña o navegación, corresponderá a los jefes y autoridades del Ejército y la Marina.

La prevención se limitará a las diligencias necesarias, con arreglo a lo prevenido en la ley procesal.

Art. 38. Será también atribución de los Tribunales españoles conocer en materia civil con arreglo a derecho: de actos y hechos jurídicos celebrados o ejecutados fuera del territorio nacional por españoles o por extranjeros; de sucesiones abiertas por fallecimiento en el extraniero de ciudadanos españoles, y de sucesiones de extranieros fallecidos en España, en los casos y con las limitaciones establecidas por la ley civil.

Sección tercera

De la extensión de la jurisdicción ordinaria en lo Criminal

Art. 39. Será atribución de los Tribunales de la jurisdicción ordinaria en

lo criminal, conocer con arreglo a derecho:

1.° De todas las causas criminales, cualquiera que sea la penalidad señalada por las leyes, por delitos o faltas cometidos en territorio español por españoles o extranjeros, sea español o extranjero el perjudicado por el hecho punible.

Se exceptúan de esta disposición los hechos punibles cometidos por jefes de Estado, Embajadores, Ministros y Encargados de Negocios de naciones extranjeras. Tales hechos se pondrán en conocimiento de los respectivos Gobiernos, sin perjuicio de las medidas preventivas que, sin menoscabo de los privilegios de la inmunidad y extraterritorialidad, puedan y deban adoptarse.

2.° De delitos cometidos por españoles o por extranjeros fuera del territorio nacional, en los casos y con las limitaciones establecidas en la ley penal.

Se exceptúan de lo dispuesto en este artículo los actos o hechos jurídicos cuyo conocimiento se declare por Tratados celebrados con otras potencias que estén exentas de la jurisdicción española.

Art. 40. La jurisdicción ordinaria conocerá de todas las causas y juicios criminales, con excepción de los casos reservados al Consejo del Reino y a las jurisdicciones especiales del Ejército y de la Marina.

Art. 41. El conocimiento de las causas por delitos en que aparezcan a la vez culpables personas sujetas a la jurisdicción ordinaria y otras aforadas, corresponderá a la ordinaria, salvo las excepciones consignadas expresamente en las leyes respecto a la competencia de otra jurisdicción.

La jurisdicción ordinaria será competente para prevenir las causas por delitos que cometan los aforados. Esta competencia se limitará a instruir, con arreglo a la ley procesal, las primeras diligencias.

Art. 42. La jurisdicción ordinaria será también la competente para juzgar a los reos de delitos conexos, siempre que alguno esté sujeto a ella, aún cuando los demás sean aforados.

Lo dispuesto en el párrafo anterior, se entenderá sin perjuicio de las excepciones expresamente consignadas en leyes especiales respecto de determinados delitos.

Art. 43. El conocimiento de los delitos comenzados a cometer en España y consumados o frustrados en países extranjeros, corresponderá a la jurisdicción española, en el caso de que los actos perpetrados en España constituyan por sí mismos delitos.

Sección cuarta

De la extensión de la jurisdicción ordinaria en materia Contencioso-administrativa

Art. 44. Será atribución de los Tribunales de la jurisdicción ordinaria en materia contencioso-administrativa, conocer con arreglo a derecho:

1.° De los recursos contencioso-administrativos de jurisdicción plena, interpuestos para solicitar la revocación de resoluciones de la Administración central, provincial o municipal que hayan causado estado, fuesen dictadas en el ejercicio de facultades regladas y hubieren lesionado derechos administrativos de los reclamantes.

2.° De los recursos contencioso-administrativos de nulidad interpuestos por quien tuviera en ellos interés directo para reclamar la invalidez de resoluciones de la Administración central, provincial o municipal, que, habiendo causado estado y no siendo reglamentarias ni de carácter general, adolecieran, en el fondo, de incompetencia, desviación del poder, ilegalidad o vicio de forma en su tramitación, incluso por razón de la omisión o tardanza en resolver cuando, con arreglo a la ley o a disposiciones reglamentarias, hubiere por parte de la Administración, en cualquiera de sus grados, la obligación taxativa de hacerlo.

3.° De los recursos contencioso-administrativos interpuestos por la Administración pública, en cualquiera de sus grados, para solicitar la revocación de resoluciones que, oportunamente y por el órgano competente, hayan sido declaradas lesivas por haber sido dictadas con perjuicio del Tesoro o daño del interés público.

Art. 45. La jurisdicción ordinaria será incompetente para conocer de los recursos interpuestos en vía contencioso-administrtiva contra resoluciones del Gobierno referentes a sus relaciones con otros Poderes del Estado, a las de éste con las potencias extranjeras, a la seguridad interior y exterior, a la organización del Ejército y la Marina, al mantenimiento de la disciplina en los Cuerpos armados y, en general, a materia reservada por la Constitución o la ley a la competencia de otras jurisdicciones.

Tampoco podría, con motivo de los recursos contencioso-administrativos de jurisdicción plena o de nulidad, decidir directa ni indirectamente sobre la constitucionalidad de las leyes o de los reglamentos, ni sobre ninguna otra materia de las reservadas por los números primero y segundo del artículo 47 y tercero y cuarto del 103 de la Constitución a la competencia exclusiva del Consejo del Reino.

Art. 46. Siempre que por virtud de recurso contencioso-administrativo entablado contra resoluciones dictadas para un caso particular, como consecuencia de disposiciones reglamentarias o de carácter general en que se infrinja una ley, se haya pronunciado sentencia firme en que se dé lugar a dicho recurso, la Sala de lo contencioso-administrativo del Tribunal Supremo enviará de oficio copia de la sentencia al Consejo del Reino, a fin de que éste pueda adoptar, sin necesidad de recurso especial, el fallo procedente sobre la validez del reglamento o disposición de carácter general.

Art. 47. Las sentencias que se dicten por los Tribunales en materia contencioso-administrativa, sólo podrán dejar de ejecutarse por acuerdo del Consejo de Ministros, en los casos siguientes:

Primero. Por peligro de alteración del orden público.

Segundo. Temor fundado de guerra con otra potencia.

Tercero. Detrimento grave de la Hacienda pública, y

Cuarto. Quebranto de la integridad del territorio nacional.

Siempre que la sentencia se hubiere pronunciado con motivo de recurso contencioso-administrativo de los comprendidos en el número primero del artículo 44 de esta ley, la resolución administrativa que declare el fallo inejecutable declarará también obligatoriamente el derecho del particular a una indemnización en equivalencia del definido en la sentencia y señalará la cuantía de dicha indemnización.

En defecto de la declaración administrativa, o por insuficiencia de ella, señalará la indemnización la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Supremo. La ejecución del fallo en que se declare el derecho a la indemnización y se fije su cuantía, no podrá suspenderse ni de ningún modo eludirse por la Administración pública.

Art. 48. Las sentencias que se dicten por la jurisdicción ordinaria en materia contencioso-administrativa, con motivo de los recursos a que se refiere el número segundo del artículo 44, se limitarán a la declaración de nulidad, con todas sus consecuencias legales, de los acuerdos, actos o resoluciones administrativas impugnadas en dichos recursos.

Sección quinta

De las cuestiones de competencia y recursos de queja entre la jurisdicción ordinaria y las autoridades administrativas

Art. 49. Los Juzgados y Tribunales no podrán promover cuestiones de competencia con la Administración.

Los que por ésta se promovieren, se sustanciarán a tenor de lo prescrito en la correspondiente ley procesal.

Art. 50. Serán autoridades administrativas competentes para promover, cuando proceda, cuestiones de competencia a los Juzgados y Tribunales de la jurisdicción ordinaria y reclamar el conocimiento de asuntos que por virtud de disposición expresa corresponde entender a la Administración pública, los gobernadores civiles.

Los gobernadores civiles deberán obtener, para hacer requerimiento de inhibición, la autorización de sus superiores jerárquicos, y no podrán deducir sobre un mismo asunto más que un solo requerimiento, siendo nulos los que promovieren después de propuesto el primero.

No podrán suscitarse contiendas de competencia a los jueces y Tribunales de la jurisdicción ordinaria en los juicios criminales, a no ser que el conocimiento del asunto de que se trate haya sido reservado por la ley a las autoridades administrativas, o cuando en virtud de la misma ley deba decidirse por la autoridad administrativa alguna cuestión previa de la cual dependa el fallo que los Tribunales hayan de pronunciar.

Tampoco podrán suscitarse competencias en los juicios fenecidos por sentencia firme, y en aquellos que sólo dependan de recurso de casación o revisión ante el Tribunal Supremo.

Art. 51. Planteada la competencia y agotados sin desistimiento de los contendientes los trámites establecidos en la ley procesal, se remitirán por uno y por otro las actuaciones y expedientes al Consejo del Reino para la resolución definitiva que aquel Cuerpo, con jurisdicción delegada del Rey, dictará en forma de sentencia.

Art. 52. Las autoridades judiciales ejercerán las atribuciones que la Constitución y las leyes les confieran, por medio de recursos de queja, que las Audiencias respectivas o el Tribunal Supremo, en su caso, elevarán al Consejo del Reino.

Podrán promoverse estos recursos de queja:

1.° A instancia de parte agraviada.

2.° En virtud de excitación del Ministerio Fiscal; y

3.° De oficio.

Sólo las Audiencias y el Tribunal Supremo podrán recurrir en queja al Consejo del Reino contra las invasiones de la Administración en las atribuciones judiciales.

El Consejo del Reino resolverá sobre los recursos de queja, en la forma que establece el artículo 51 de esta ley.

Art. 53. Las sentencias del Consejo del Reino en materia de competencias y recursos de queja, serán dictadas en el término de dos meses, contados desde la fecha en que se hayan recibido las actuaciones y expedientes, y se publicarán en la "Gaceta de Madrid" e insertarán en la "Colección Legislativa".

Sección sexta. — De las cuestiones de competencia entre las autoridades judiciales del fuero común y las de las jurisdicciones especiales

Art. 54.—Solamente las Audiencias podrán promover y sostener la cuestión de competencia con los Tribunales de fueros especiales, en defensa de la jurisdicción ordinaria.

Cuando el Tribunal invasor fuere eclesiástico, la Audiencia promoverá el conflicto en la forma de recurso de fuerza. Cuando fuere otro Tribunal especial, lo instanciará en la forma determinada en las leyes procesales.

Art. 55. Cuando las Audiencias y los jueces y Tribunales especiales entre quienes hubiere surgido el conflicto sostuvieren su respectiva competencia el Tribunal Supremo resolverá aquél a tenor del procedimiento que establezca la respectiva ley rituaria.

El Tribunal Supremo, cuando entendiese que algún juez o Tribunal de fuera especial invade la jurisdicción ordinaria, no le promoverá competencia, pero le ordenará que se abstenga de continuar conociendo del asunto.

Serán solamente firmes y ejecutorias las resoluciones de competencia que dicten las Audiencias, y en su caso el Tribunal Supremo.

TITULO IV

Del Ministerio Fiscal

Art. 56. Con arreglo a lo dispuesto en el artículo 101 de la Constitución, el Ministerio Fiscal será el órgano de comunicación entre el Poder ejecutivo y el Judicial, en las funciones de Justicia.

En todos los Juzgados y Tribunales de la jurisdicción ordinaria habrá uno o varios representantes del Ministerio Fiscal.

El Ministerio Fiscal tendrá por misión velar por la observancia de la Constitución, de la presente ley y de las demás relativas a la organización y procedimiento de los Juzgados y Tribunales; promover la acción de la Justicia y la persecución y castigo de los delitos; asumir la representación del Gobierno cerca del Poder judicial para el cumplimiento de sus funciones de Justicia, y la del Estado, la Administración y los establecimientos públicos en juicio, cuando así lo disponga la ley, y procurar siempre la conservación del orden jurídico y, dentro de él, el prevalecimiento del interés social.

Art. 57. En virtud de lo prescrito en el artículo anterior, corresponderá al Ministerio Fiscal:

1.° Velar por el cumplimiento de la Constitución, las leyes, reglamentos, ordenanzas y disposiciones de carácter obligatorio que se reflexan a la Administración de Justicia y reclamar su observancia.

2.° Sostener la integridad de las atribuciones y competencia de la jurisdicción ordinaria y defenderla de cualquiera invasión, sea el que fuere el orden o jurisdicción de donde aquella provenga.

3.° Representar y defender al Estado, a la Administración y a los establecimientos públicos, en las cuestiones contencioso-administrativas y demás asuntos en que tales entidades sean parte, siempre que no esté expresamente atribuída por la ley dicha representación a los abogados del Estado o a otros funcionarios.

4.° Representar y defender a los menores, incapacitados, ausentes e impedidos para administrar sus bienes, hasta que se les provea de las instituciones tutelares o defensivas, previstas en cada caso por las leyes, para el cuidado de sus personas, derechos y propiedades.

5.° Intervenir, ejercitando las acciones y formulando las instancias procedentes, en los pleitos que versen sobre el estado civil de las personas; en los que se refieran a posesión o mejor derecho de las Grandezas y Títulos del Reino; en los expedientes sobre suspensión de pagos de los comerciantes, y en cuanto, por afectar al interés social, ordenen las leyes su intervención, o la estime necesario el Gobierno.

6.° Promover, ejercitando acción pública, la indagación y castigo de los delitos y faltas perseguibles de oficio, mediante el procesamiento de las personas que aparezcan como responsables de ellos, la condena de los que resulten serlo y la absolución de los injustamente acusados.

7.° Intervenir en las causas por delitos de carácter privado, que promovieren los ofendidos, para velar, en nombre del interés público, por la observancia de las leyes, así las relativas al hecho punible como las procesales reguladoras de los respectivos juicios.

8.° Investigar las detenciones arbitrarias y demás lesiones de los derechos constitucionales del ciudadano, así como los abusos de estos derechos que los ciudadanos cometan, y los delitos que se perpetren con ocasión de su ejercicio, y promover su castigo.

9.° Promover las correcciones disciplinarias en los casos en que procedan, según las leyes.

10. Vigilar e inspeccionar la tramitación de los asuntos en que no sea parte el Ministerio Fiscal, velar por el cumplimiento de las sentencias y pedir a los Juzgados y Tribunales las causas y negocios terminados, para promover la corrección de las infracciones procesales que en ellos se hubieran cometido.

11. Requerir el auxilio de las autoridades y agencias de cualquier clase que sean, para el cumplimiento de su Ministerio, y dar a la policía judicial las órdenes e instrucciones convenientes, por el medio reglamentario que en cada caso procedía, o directamente en los casos urgentes.

12. Cumplir las demás obligaciones que las leyes le imponen.

Art. 58. El fiscal del Tribunal Supremo será el jefe del ministerio fiscal en toda la Monarquía, bajo la dependencia inmediata del Directorio judicial y de su presidente.

Para el cumplimiento de las obligaciones y el ejercicio de las atribuciones que le están encomendadas por el artículo 54, podrá el Gobierno de S. M., siempre que lo considere necesario, comunicar instrucciones al Ministerio Fiscal por conducto del fiscal del Tribunal Supremo. Este dará, para tales efectos, a sus subordinados, las órdenes generales o especiales que convengan sobre interpretación y aplicación de preceptos legales y sobre cualesquiera otros relativos al cumplimiento de sus deberes.

Art. 59. El Ministerio Fiscal constituirá un Cuerpo especial en la Administración de Justicia, en el que se ingresará por oposición en la forma que determinarán las leyes y reglamentos. Estos y aquéllas establecerán también la forma en que deban realizarse los ascensos para el paso de una a otra categoría de las que constituyen la carrera.

El Directorio judicial hará los nombramientos, ascensos y separaciones del personal fiscal. Contra sus acuerdos sobre tales materias podrá interponerse, cuando sea procedente, el recurso contencioso-administrativo ante la Sala tercera del Tribunal Supremo.

Serán aplicables a los funcionarios fiscales las reglas que sobre inamovilidad y responsabilidad contienen los títulos V y VI de esta ley.

TITULO V

De la inamovilidad judicial

Sección primera. — Disposiciones generales

Art. 60. Con arreglo a lo dispuesto en el artículo 99 de la Constitución, los jueces y magistrados serán inamovibles.

Gozarán de la inamovilidad:

1. Los jueces y magistrados de todas las categorías.

2.° Los funcionarios fiscales, y

3.° Los miembros del Secretariado judicial.

La inamovilidad de los fiscales y secretarios se acomodará a las reglas prescritas para cada uno de estos Cuerpos en las leyes, estatutos y reglamentos respectivos.

Art. 61. La inamovilidad judicial consiste en el derecho que tienen los funcionarios que de ella gozan a no ser jubilados, separados, destituídos, trasladados ni suspensos, sino por alguna de las causas y con sujeción al procedimiento establecido en la sección y título siguientes.

Sección segunda. — De la jubilación de los jueces y magistrados

Art. 62. Los jueces y magistrados serán jubilados a los setenta años, y disfrutarán, después de serlo, de la pensión que les corresponda, atendidos sus años de servicios, en condiciones iguales a las de los que perciban los mismos sueldos en otras carreras del Estado. Se les computará como efectivo servicio el tiempo invertido en el estudio de la carrera de abogado.

Los jubilados por inutilidad proveniente de lesiones recibidas en actos del servicio, disfrutarán el sueldo entero señalado al cargo que desempeñaran en el momento de ser jubilados.

Los jubilados por inutilidad antes de cumplir setenta años, podrán ser rehabilitados y volver al servicio si acreditaren haber desaparecido la causa que motivó la jubilación, previo acuerdo del Directorio judicial, adoptado después de oír al Consejo del mismo orden.

Los rehabilitados seguirán percibiendo el haber que, como jubilados, les corresponda, hasta que sean colocados de nuevo.

Art. 63. El presidente, los magistrados, presidentes de Sala y fiscal del Tribunal Supremo sólo podrán ser jubilados si se inutilizaron, física o intelectualmente, para el servicio por causa incurable, o al cumplir la edad de setenta y cinco años.

La inutilidad habrá de ser acreditada en expediente que se instruya por orden del Directorio judicial, con audiencia del Consejo.

Art. 64. Los magistrados, presidentes de Sala y fiscal del Tribunal Supremo, al cumplir la edad de setenta y cinco años ingresarán, si así lo acordase el Directorio judicial, a propuesta del Consejo, en una categoría especial que existirá de modo permanente en el Tribunal Supremo y se denominará "de Magistrados adjuntos".

Los magistrados adjuntos disfrutarán los cuatro quintos del haber señalado al cargo que en el Tribunal Supremo hubieren desempeñado, y tendrán a su cuidado el ordenamiento de la jurisprudencia y la redacción de las sentencias que por las Salas respectivas se les encomienden, en la forma que acuerde el presidente del Tribunal Supremo.

Los magistrados adjuntos estarán relevados del servicio ordinario de asuntos, y podrán, además, ser empleados por el presidente en cometidos especiales, propios de las funciones gubernativa y judicial y adecuados a su situación y condiciones de edad y capacidad.

Art. 65. Contra las resoluciones que sobre jubilación de jueces y magistrados acordare el Directorio judicial, podrá interponerse, si no se hubieren guardado las formas, o se hubieren incumplido los requisitos de fondo señalados en esta ley, el recurso contencioso-administrativo.

A los individuos del Ministerio Fiscal y del Secretariado judicial, serán también aplicables dichas reglas.

TITULO VI

De la responsabilidad judicial

Sección primera. — De la suspensión de los jueces y magistrados

Art. 66. Procederá la suspensión de los jueces y magistrados siempre que por Tribunal competente se hubiere dictado contra ellos auto firme de procesamiento.

Art. 67. Procederá, asimismo, la suspensión de los jueces y magistrados que habrá de decretarse inmediatamente por el Directorio judicial, siempre que se iniciare el expediente de destitución por cualquiera de las causas mencionadas en el artículo 78 de esta ley.

Podrá también decretarse por el Directorio la suspensión de los jueces y magistrados contra los que se inicie el expediente de separación de que trata la sección tercera de este título.

La suspensión durará en todos los casos hasta que recaiga resolución firme sobre separación o destitución del suspenso.

Art. 68. El juez o magistrado suspenso percibirá durante la suspensión, en concepto de pensión alimenticia, la mitad de su sueldo, sin perjuicio de recibir en su día la otra mitad si se declarase no haber lugar a la separación o destitución.

Art. 69. La suspensión de los jueces y magistrados podrá también acordarse, en la forma de corrección disciplinaria, por virtud de expediente, en que será oído el Consejo judicial. Resolverá el Directorio judicial sobre la procedencia o improcedencia de la suspensión. La suspensión impuesta como corrección disciplinaria durará el tiempo que se fije en la corrección misma.

Art. 70. Procederá, asimismo, la suspensión disciplinaria de los jueces y magistrados, hasta que sean trasladados a otras plazas, cuando inmediatamente después de ocurrido el hecho no hubieren puesto en conocimiento del presidente de la Audiencia a que perteneciesen y del Directorio judicial las causas de incompatibilidad siguientes:

1.° Cuando se casaren con mujer nacida o que poseyera bienes dentro de la demarcación en que ejerzan sus funciones, a no haber sido accidental el nacimiento.

2.° Cuando ellos mismos o sus mujeres tuvieren o hubieren adquirido bienes inmuebles dentro del mismo distrito jdicial.

La suspensión a que se refiere este artículo será decretada por el Directorio judicial, previo expediente, en que serán oídos el interesado y el Consejo.

Sección segunda. — De la traslación de los jueces y magistrados

Art. 71. Los jueces y magistrados serán necesariamente trasladados:

1.° Cuando lleven ocho años de residencia en una misma población.

2.° Cuando el juez o magistrado, su mujer o sus ascendientes o descendientes o colaterales de segundo grado, hubieren adquirido bienes inmuebles en la demarcación a que se extienda la jurisdicción del Juzgado o Tribunal de que forme parte.

3.° Cuando se reunieren en el Tribunal dos parientes dentro del tercer grado.

Art. 72. Los jueces y magistrados serán, además, trasladados:

1.° Por disidencias graves con los demás magistrados que compongan el Tribunal de que formen parte.

2.° Cuando las relaciones personales del juez o magistrado con los habitantes de la demarcación en que ejerciera jurisdicción, o con personas en el mismo influyentes, o cualquiera otra circunstancia, hubieren presumir la inconveniencia de que siga desempeñando sus funciones en el lugar en que se hallase.

Estas causas deberán ser apreciadas como suficientes por el Directorio judicial, con informe del Consejo.

Art. 73. Los jueces y magistrados no podrán pedir la permuta de sus cargos, aunque sí su traslación por motivos concretos y suficientemente comprobados de conveniencia personal.

La traslación, que deberá decretar el Directorio judicial, no podrá hacerse en ningún caso a plaza que tenga infeior o superior categoría y sueldo a la que desempeñe el trasladado.

Art. 74. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos anteriores, las correcciones disciplinarias no podrán hacerse efectivas por vía de traslación del funcionario judicial merecedor de ellas.

Sección tercera. — De la separación de los jueces y magistrados

Art. 75. Deberán ser separados de sus cargos los jueces y magistrados:

1.° Si se hallaren impedidos física o intelectualmente para desempeñar su cargo, por causa incurable.

2.° Si hubieren ejecutado actos o incurrieren en omisiones que, aun no siendo penables, les hubieren hecho desmerecer en el concepto público, cuando por la misma causa hubieren sido corregidos tres veces disciplinariamente.

3.° Si ejercieren otra jurisdicción o se dedicaren a la abogacía.

4.° Si hubieren aceptado empleo o cargo electivo o retribuído, ejercieren industria, comercio o granjería, formasen parte como socios colectivos, gerentes o consejeros de Compañías mercantiles; y

5.° Si hubieren sido declarados en concurso o quiebra, mientras no obtuvieren rehabilitación.

Art. 76. La separación de los jueces y magistrados sólo podrá ser decretada por el Directorio judicial, con audiencia del Consejo.

Contra la resolución del Directorio podrá siempre interponerse recurso contencioso-administrativo. La separación del presidente, fiscal y magistrados del Tribunal Supremo se hará por el órgano competente para decretar la destitución, según lo dispuesto en el artículo 82 de esta ley.

Art. 77. La separación no privará a los funcionarios judiciales de sus derechos pasivos, ni de volver a la carrera en plaza de la misma categoría, cuando desapareciere la causa que motivó la separación.

Sección cuarta. — De la destitución de los jueces y magistrados

Art. 78. Serán destituídos los jueces y magistrados:

1.° Por sentencia firme en que así se declare.

2.° Por sentencia firme en que se imponga a uno de ellos pena por cualquier delito o por falta que le haga desmerecer en el concepto público.

Art. 79. Podrán también ser destituídos los jueces y magistrados:

1.° Cuando hubieren sido corregidos disciplinariamente por hechos graves que, sin constituir delito ni falta, comprometan la dignidad de su ministerio o les haga desmerecer en el concepto público.

2.° Cuando se acreditare que tienen vicios vergonzosos.

3.° Cuando hubieren sido una o más veces declarados responsables civilmente.

Art. 80. La destitución por sentencia firme de los jueces y magistrados sólo podrá hacerla, en el juicio correspondiente en que se les exija responsabilidad criminal, el Tribunal especial competente.

Art. 81. La destitución de los jueces y magistrados, por cualquiera de las tres causas comprendidas en el artículo 79, podrá hacerla el Directorio judicial, previa formación de expediente, en que serán necesariamente oídos el interesado y el Consejo judicial.

Contra la resolución del Directorio procederá siempre el recurso contencioso-administrativo ante la Sala tercera del Tribunal Supremo.

Art. 82. La destitución del presidente, fiscal, presidentes de Sala y magistrados del Tribunal Supremo, por cualquiera de las causas enumeradas en los artículos 78 y 79, podrá solamente hacerla el Consejo del Reino.

Contra la resolución de éste no se dará recurso alguno.

Art. 83. La destitución privará al destituído de derechos pasivos y de todas las prerrogativas y honores que correspondan a los funcionarios de su clase.

Sección quinta. — De la responsabilidad civil de los jueces y magistrados

Art. 84. La responsabilidad civil de los jueces y magistrados consistirá en el resarcimiento de los daños y perjuicios, sean o no estimables, que causen a los particulares, a las corporaciones o al Estado, cuando en el desempeño de sus funciones infrinjan las leyes, con negligencia o ignorancia inexcusables. No podrán tenerse por excusables la ignorancia o la negligencia:

1.° Si resultare infringido por actos u omisiones del juez algún precepto cuya observancia le hubiere sido reclamada por escrito.

2.° Si se hubiere faltado a algún trámite o solemnidad mandados observar por la ley bajo pena de nulidad.

Art. 85. Los daños y perjuicios causados por el juez o magistrado deberán ser siempre pecuniariamente estimados, aun en el caso de que sean puramente morales, en la sentencia en que se declare este género de responsabilidad.

Para la estimación se tendrá en cuenta el mayor o menor daño sufrido por el perjudicado en su carrera, en su reputación, en su honor o en cualesquiera otros bienes, derechos o intereses morales o materiales.

Art. 86. Lo dispuesto en los artículos anteriores no obstará al ejercicio por los Tribunales de grado superior de la facultad de imponer, como corrección, las costas a los magistrados o jueces inferiores, cuando tales costas representaren el único daño o perjuicio sufrido que hubieren ocasionado al litigante.

Art. 87. La responsabilidad civil sólo podrá exigirse a instancia de la parte perjudicada, o de sus causahabientes. En tales perjuicios será siempre parte el Ministerio Fiscal.

La acción de responsabilidad civil entre jueces y magistrados prescribirá por el transcurso de un año, contado desde el día en que dicha acción pudo ejercitarse. Cuando dimanare de omisión, el año se contará desde el vencimiento del plazo legal para el acto omitido; y a falta de precepto que lo determine, desde el mes siguiente al comienzo de la omisión.

En los juicios de responsabilidad civil podrán las partes defenderse por sí, sin necesidad de valerse de abogado ni procurador.

Art. 88. La demanda de responsabilidad civil no podrá interponerse hasta que sea firme la sentencia que hubiere recaído en la causa o pleito en que se suponga causado el agravio.

Art. 89. De las demandas de responsabilidad civil contra jueces y magistrados conocerán, en única instancia, el Tribunal especial de Responsabilidad o el Consejo del Reino, en los casos que respectivamente se establecen en la Sección séptima de este mismo título.

Sección sexta. — De la responsabilidad criminal de los jueces y magistrados

Art. 90. Podrá exigirse a los jueces y magistrados responsabilidad criminal:

1.° Cuando en el ejercicio de sus funciones hubieren ejecutado algún hecho o incurrido en alguna omisión definidos como delitos en el Código penal o en cualquiera otra ley especial.

2.° Cuando con independencia del ejercicio de dichas funciones y durante ellas realizasen cualquier hecho o incurriesen en cualquiera omisión castigados también como delitos en el Código penal o en leyes especiales.

Art. 91. El juicio de responsabilidad criminal contra los jueces y magistrados sólo se podrá incoar:

1.° En virtud de providencia del Tribunal competente.

2.° A instancia del Ministerio Fiscal.

3.° A solicitud de persona hábil para comparecer en juicio.

Art. 92. Cuando el Tribunal Supremo, por razón de los pleitos o causas de que conozca, o el Directorio judicial, por razón de la inspección y vigilancia que sobre sus inferiores ejerza, tuviesen noticias de algún acto de jueces o magistrados que pueda calificarse de delito, ordenarán al fiscal que deduzca la acción penal correspondiente.

La comunicación que se dirija al fiscal para la iniciación del procedimiento, expresará el hecho o hechos que deban ser objeto de actuación judicial y la circunstancia de haber sido oído sobre él el Consejo judicial, o de haberse omitido su informe por apremiantes razones de urgencia.

Recibida la comunicación, el Ministerio Fiscal formulará la denuncia correspondiente, según proceda, ante el Tribunal especial o el Consejo del Reino. Lo mismo hará, aun no habiéndola recibido, si creyere deber interponer su acción, en virtud de la obligación que tiene de promover el descubrimiento y castigo de los delitos.

Art. 93. Para que pueda incoarse causa con el objeto de exigir responsabilidad criminal a jueces y magistrados, en el caso tercero del artículo 91, deberá preceder un antejuicio, con arreglo a los trámites establecidos al efecto por la ley de Enjuiciamiento criminal. La declaración que, en virtud del antejuicio, haga el Tribunal competente, de haber lugar a proceder contra el juez o magistrado, no prejuzgará su criminalidad.

Art. 94. Cuando el antejuicio tuviere por objeto alguno de los delitos de prevaricación relativos a sentencias injustas, no podrá promoverse hasta después de terminado por sentencia firme el pleito o causa que dieron motivo al procedimiento.

Si el antejuicio tuviere por objeto cualquiera de los delitos referente, ya a retardo malicioso en la administración de Justicia, ya a negativa a juzgar por alguno de los pretextos especificados en el Código, podrá promoverse tan pronto como el juez o tribunal hubiere dictado resolución negándose a juzgar, o después de transcurridos quince días de presentada la última solicitud, pidiendo al juez o Tribunal que falle o resuelva. Cuando el antejuicio tuviera por objeto cualquier otro delito, podrá promoverse desde que éste sea conocido.

Art. 95. El ofendido por la resolución judicial no tendrá, para ejercitar su acción, necesidad de prestar fianza alguna.

El que no haya sido ofendido por el delito, prestará la fianza que en cada caso determine el Consejo del Reino o el Tribunal especial de Responsabilidad judicial.

Sección séptima. — De los Tribunales competentes para conocer en los juicios de responsabilidad criminal y civil de los jueces y magistrados

Art. 96. Será competente para conocer de los juicios de responsabilidad criminal y civil contra jueces y magistrados, el Tribunal especial de Responsabilidad judicial.

Este Tribunal será presidido por un magistrado del Tribunal Supremo, designado por su presidente, y de él formarán parte:

1.° Seis magistrados del Tribunal Supremo, designados tres de ellos por la Sala de lo Criminal, y otros tres por la Sala de lo Civil.

2.° Seis miembros del Consejo judicial, nombrados a propuesta del mismo por el Directorio judicial, entre los que no formen parte de la carrera judicial ni de la fiscal.

Art. 98. Se exceptuarán de la regla general de competencia establecida en el artículo anterior los juicios de responsabilidad criminal y civil promovidos contra el presidente, fiscal, presidentes de Sala y magistrados del Tribunal Supremo.

Para conocer de tales juicios, será único competente el Consejo del Reino en pleno, en los términos y con los requisitos de tramitación que establece su ley orgánica.

Art. 99. Contra la sentencia que dicten el Tribunal especial de Responsabilidad judicial y el Consejo del Reino, no se dará recurso alguno.

TITULO VII

Del nombramiento, honores y retribución de los Jueces y Magistrados

Sección primera. — Del nombramiento de los jueces y magistrados

Art. 100. No podrá ingresarse en la carrera judicial, salvo lo dispuesto en los artículos 7, 9 y 11 de esta ley, más que en virtud de oposición, abierta a los españoles de veinticinco años y de estado seglar que sean Letrados, previos los ejercicios científicos y períodos de práctica que las leyes y reglamentos determinen.

El Directorio judicial acordará, con sujeción a las leyes y previo informe del Consejo judicial, siempre que con arreglo a ellas fuere necesario, todos los nombramientos y ascensos de jueces y magistrados.

Se exceptúan los cargos del Tribunal Supremo en que la facultad de nombramiento está reservada al Consejo del Reino, según lo dispuesto en el artículo 15 y siguientes de esta ley.

Art. 101. Los jueces y magistrados serán nombrados en la forma que previene el párrafo segundo del artículo 22. Al presidente del Consejo de ministros corresponderá siempre el refrendo de la firma de S. M.

Los nombramientos se publicarán en la "Gaceta", en los tres días siguientes al en que hubieren recibido la aprobación real.

Art. 102. Todos los jueces y magistrados, antes de tomar posesión, prestarán juramento de guardar y hacer guardar la Constitución de la Monarquía, ser fieles al Rey, administrar recta, cumplida e imparcial justicia y cumplir todas las leyes y disposiciones que se refieran al ejercicio de sus cargos.

Art. 103. No podrán los jueces y magistrados desde que tomen posesión de sus cargos hasta que en ellos cesen:

1.° Dirigir al Gobierno, a las autoridades y funcionarios públicos y a los particulares, felicitaciones ni censuras por sus actos públicos.

2.° Afiliarse a ningún partido político, ni formar parte de ninguna asociación o reunión política, prestando sólo emitir el voto que les corresponda como ciudadanos y desempeñar las funciones que por razón de sus cargos les encomienden las leyes.

3.° Solicitar ni aceptar, para ellos o sus familias, con destino a espectáculos públicos o viajes billetes de favor, ni regalos u obsequios de ninguna clase, de quienes, por sus actos o por sus bienes, puedan estar sometidos a su jurisdicción.

4.° Asistir a reuniones o actos que no estén en armonía con la gravedad de las funciones judiciales, y no conducirse en la vida privada de la manera que exija la consideración y respeto de que debe estar rodeada la función judicial.

5.° Solicitar ni recibir condecoraciones, salvo las que se les concedan como recompensa de méritos contraídos en su carrera.

6.° Aceptar ningún cargo particular incompatible con la dignidad del que ejercen.

7.° Ejercer la abogacía ni la profesión industrial o mercantil, ni el cargo de administrador o consejero de compañías que tengan por objeto el lucro o la ganancia, ni tener amistad íntima o relación de negocios con los que pudiesen estar sometidos a su jurisdicción.

8.° Conservar rigurosamente las reglas de incompatibilidad y de conducta cuya inobservancia da lugar a la suspensión, traslación, separación o destitución, según lo dispuesto en los artículos 70, 71, 75, 78 y 79 de esta ley.

Sección segunda. — De los honores de los jueces y magistrados

Art. 104. Los Tribunales tendrán por escrito y de palabra, tratamiento impersonal.

Los jueces tendrán tratamiento de señoría; los magistrados, el de señoría ilustrísima; los magistrados del Tribunal Supremo, el de excelencia.

Art. 105. En los actos de oficio, los jueces y magistrados no podrán recibir mayor tratamiento del correspondiente a su empleo efectivo en la carrera aunque lo tuvieren superior por otros títulos.

Tampoco podrán usar, cuando se reunan en Cuerpo, ninguna condecoración que les dé derecho a tratamiento superior que el que corresponda a quien preside el acto.

Los jueces y magistrados que se hayan jubilado o estén fuera de servicio voluntariamente o por imposibilidad física, conservarán el tratamiento personal que hubieren obtenido en la carrera judicial.

No obstante, los jubilados que hubieren servido por más de veinticinco años podrán obtener los honores de la categoría superior inmediata a la de su último empleo, si merecieron esa recompensa por dilatados y distinguidos servicios.

Fuera de este caso, no se concederán a nadie honores de juez o magistrado, ni se dará a los que lo sean categoría superior a la del empleo que desempeñaren.

Sección tercera. — De la retribución de los jueces y magistrados

Art. 106. Los jueces tendrán quince mil pesetas de sueldo y los magistrados veinte mil.

Unos y otros disfrutarán del derecho de percibir sobre su dotación sueldos por quinquenios.

Art. 107. Los magistrados del Tribunal Supremo tendrán el sueldo inamovible de cuarenta mil pesetas, y el fiscal y los presidentes de Sala, el mismo sueldo que los ministros de la Corona.

Art. 108. El nombramiento, ascensos, honores y retribución de los miembros del ministerio Fiscal y del Secretariado judicial serán los que se fijen en sus estatutos respectivos, dentro de las bases que esta ley señala, para la asimilación de sus cargos, a los de la carrera judicial.

Ningún secretario judicial podrá percibir retribución superior a los cuatro quintos de la que perciben los jueces y magistrados a cuyas órdenes sirvan.

Disposición final

Una ley especial establecerá lo necesario para la división del territorio nacional en lo judicial; la planta y organización de los Tribunales y Juzgados del fuero común; el régimen y policía interior de ellos, y su jurisdicción y atribuciones con relación al grado que en la organización ocupen.

Palacio de la Asamblea Nacional, 6 de mayo de 1929. — El presidente de la Sección, *José de Yanguas*. — El secretario de la Sección, *José María Pemán*.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la imprenta del diari, Barbarà, 17 i 19, no seran publicats fins al cap de 48 hores.

PENINSULA

Els "milicianos"

Madrid, 8. — Diumenge, el batalló de milicians nacional dedicà l'acostumat record a honor dels qui sucumbiren en defensa de la llibertat i de la pàtria.

En primer lloc es dirigí amb la banda de música a l'estàtua d'Espartero, i col·locaren una corona al monument.

Després anà a l'església de San Francisco el Grande, on es digueren unes exèquies per les víctimes de la llibertat, i després desfilaren cap a la caserna. Abans passaren per l'Arc del 7 de juliol, la qual data es commemorava ahir.

Els obrers samorans

Zamora.—S'ha reunit la Federació local d'obrers acordant dirigir-se al ministre del Treball demanant que envii inspectors per a revisar els contractes de treball. En cas de no ésser atesos amenacen amb la vaga.

Per prevenir els incendis de boscos a Madrid

El governador civil de Madrid ha enviat als alcaldes de la província una circular a proposta de la "Jefatura" del districte forestal, sobretot als alcaldes en els termes dels quals radiquen monts d'utilitat pública per a reiterar-los el deure que tenen d'adoptar mesures per tal d'evitar que es produeixin incendis en els esmentats monts i sufocar ràpidament els que podrien originar-se.

La necessitat de conservar la riquesa forestal existent, com a base de la vida econòmica dels pobles, i pels singulars beneficis de caràcter general que la sexa existència determina, motiva que s'exigeixi, tal com s'haurà de fer-se, el puntual compliment dels deures que a cada qual pertoca en relació amb el propòsit perseguit, fet que aquesta Alcaldia —diu la Circular—haurà de tenir en compte per a justificar la seva actuació.

Mesovers que s'amotinen

Múrcia. — La guàrdia civil de Santomera comunica que al poble de Bemiel s'han amotinat els masovers d'una finca propietat dels fills del marquès de Rioflorido.

La causa del motí ha estat que ahir es va presentar al poble el procurador Ramon Garcia Angosto per tal de procedir al desnonament de tots els masovers. Aquests l'emprengueren a cops de puny contra el senyor Garcia Angosto, que resultà ferit i que hagué de fugir.

La guàrdia civil ha practicat algunes detencions, entre les quals figuren com a més exaltades les dones Juliana Navarro Ramírez, Teresa Ramírez Ballester, Trinitat Navarro i Josefa Martínez Navarro.

Els ànims estan molt excitats.

Pròxims consells de ministres

Madrid, 8. — En el que queda d'aquest mes sols se celebraran dos Consells de Ministres, els dies 10 i 15; per l'agost hi haurà un o dos Consells, probablement fora de Madrid. A un d'aquests portarà el Comte de Guadalhorce alguns projectes del seu departament, especialment d'electrificació de ferrocarrils.

El Consell del dimecres serà, sens dubte important perquè a ell es portaran molts assumptes d'índole administrativa que no han pogut acabar-se aquests dies passats de sessions de l'Assemblea.

El de dilluns de l'altra setmana serà més important encara perquè a ell portaran una ponència els Ministres d'Hisenda i Economia descabdellant i articulant en ordre a l'estabilització monetària les diverses mesures d'intervenció anunciades pel Govern en recent nota oficiosa.

Les oposicions a la carrera diplomàtica

Madrid, 8. — Confirmant una notícia que avançàrem dissabte, aquesta tarda en el gabinet de censura han facilitat la següent nota:

"Como algunos periódicos se han hecho eco de la aspiración de que se amplíen las plazas que han de ser provistas en las oposiciones a ingros en la carrera diplomàtica cuyo primer ejercicio terminó hace algunos días, conviene recordar que el criterio del Gobierno, opuesto a esta clase de aspiraciones, está reflejado en el último párrafo del artículo 82 del Reglamento de la citada carrera que dice concretamente lo que sigue: "El número de plazas anunciadas en la convocatoria no podrá ser ampliado en ningún caso ni por ningún motivo."

Darrera hora

DE BARCELONA

Sopar en homenatge als aviadors Jiménez i Iglésias

Ahir a la nit, al restaurant Miramar, de l'Exposició de Montjuïc, se celebrà un banquet d'homenatge a honor dels capitans Jiménez i Iglesias, organitzat pel R. Aero Club de Catalunya.

A la presidència, ultra els homenatjats, s'asseguéren el senyor Miquel Mateu, president de l'Aero Club; el comte de Guadalhorce, ministre de Foment; el governador civil, el capità general, el president de la Diputació, el pare de l'aviador Jiménez, etc. Entre els concurrents hi havia els pilots aviadors civils Canudes, Xuclà, Gaztañondo, Trilla, socis de l'Aero Club i altres admiradors dels protagonistes del vol a l'Amèrica del Sud.

Durant el sopar prengueren la paraula per tal de descabdellar els parlaments de consuetud, el senyor Miquel Mateu, com a president de l'Aero Club, que oferí el banquet als homenatjats; el ministre de Foment, i, finalment el capità Jiménez, que agraí en breus paraules el banquet que se'ls dedicava.

A l'hora dels dolços es presentà a l'admiració dels comensals un ben engiponat "Jesús del Gran Poder", fet a petita escala, amb natilla i croquant, que va ésser la delícia dels aficionats a l'aeronàutica.

DENUNCIA

Manuel Pericot va presentar ahir una denúncia contra un individu que es nega a lliurar-li 1.107 pesseles que va cobrar d'un client.

Aquest número ha passat per la censura governativa

DE L'ESTRANGER

EL PRIMER NUNCI AL QUIRINAL

Roma, 8. — El rei ha rebut en audiència personal el primer Nunci prop del Quirinal, que li ha presentat les cartes credencials.

Entre tots dos personatges s'han creuat afectuoses i cordials alocucions. — Fabra.

ELS PUNTS DE VISTA FRANCESOS PER A LA PROXIMA CONFERENCIA DE REFARACIONS

París, 8.—Al ministeri d'Afers estrangers es treballa en la redacció de la resposta al recordatori lliurat dissabte passat per l'ambaixador d'Anglaterra.

La nota francesa estarà d'acord amb l'anglesa en ço que es refereix a la celebració de la Conferència a l'agost, però demana que es triï un país com Suïssa.

Les potències que prendran part en aquesta conferència seran:

Alemanya, Bèlgica, França, Anglaterra, Itàlia, Japó, Txecoslovàquia, Grècia, Polònia, Portugal, Romania i Iugoslàvia.

Els treballs es repartiran entre diferents comissions diverses de les quals s'ocuparan de les reparacions, altres de l'evacuació de Renània, i les restants del Codi de Conciliació i de Comprovació.

Sembla que s'arribarà aviat a un acord. — Fabra.

L'ACCIDENT DE COUDURET

Angulema, 8. — Els aviadors espanyols Durdan i Lacruz, que acompanyaven Couduret quan ocorregué l'accident que ha costat la vida a aquest darrer, han estat interviuats per un representant de l'Agència Havas.

Han declarat que des de Sevilla als Pirineus el vol va ésser normal.

Per a major seguretat, Condouret va prendre alçada i volaven a 2.500 o 3.000 metres.

Després varen trobar sobre la regió de Charante, forts vents de l'oest i aleshores descendiren per comprovar on eren exactament.

En aquest moment es produí una parada del motor en una regió accidentada en extrem i coberta de boscos, que deixava molt poc lloc per aterritzar.

Per tal d'evitar una caiguda fatal, Couduret va tractar de posar el motor en marxa i ascendir, no aconseguint-ho, però, i aleshores va caure l'aparell, topant amb un arbre que va destroçar una de les ales de l'avió, sortint els aviadors despedits a molts metres de distància.

Couduret que anava lligat en el seu lloc, sofrí ferides de gran importància i quan fou recollit i tret de l'aparell, es trobava en estat comatós.

Un dels aviadors espanyols, s'havia resguart el cap amb les robes i l'altra estava cullvat entre els paquets que venien a bord i a això deu la seva salvació. — Fabra.

EL SUPOSAT ATAC AL PRESIDENT BULGAR

Sofia, 8.—A l'estranger ha circulat el rumor que el president del Consell i el ministre del Treball foren víctimes d'un atemptat, ço que és inexacte.

Es tracta d'un automòbil que ocupaven el Prefecte de la provincia de Plovdiv, un diputat, el secretari general del ministre i alguns policies, essent atacat el vehicle a la dita carretera per un desconeguts i resultant un agent de policia mort.

L'automòbil del ministre havia passat pel lloc de l'agressió una hora abans.

El president del Consell havia tornat en tren a Sofia.—Fabra.

UNA DELEGACIO DE DANTZIG A MOSCOU

Moscou, 8.—Una delegació de Danzig, presidida pel president del Senat de la Ciutat Lliure, ha arribat a Moscou.—Fabra.

ELS NACIONALISTES TURS

Constantinoble, 8. — Un nombrós grup de joves nacionalistes ha celebrat una manifestació per a demostrar la seva hostilitat davant les redaccions dels periòdics "Resymeia" i "Marcket", que havien publicat articles atacant determinades personalitats turques.—Fabra.

EL RAID DEL "PATH-FINDER"

Old Orchard, 8. — L'avió "Path-Finder", que ha emprès aquest matí el vol per intentar travessar l'Atlàntic fins a Roma, portava cincents galons de gasolina.

Els pilots es mostraven optimistes.

Els aviadors, Williams i Yansey, porten una corona de flors, que deixaran caure al lloc on se suposa que desaparegué l'avió "Old Glory". — Fabra.

LA VAGA DE TRAMVIAIRES DE NOVA ORLEANS

Nova Orleans, 8. — Es fan grans esforços per solucionar el conflicte del tramviaires, la discussió relativa als quals ocasionà els desordres del dia 5, durant els quals la població es veié obligada a disparar a va ferir a dos vaguistes.—Fabra.

EL NOU GABINET PORTUGUES

Lisboa, 8. — La composició del nou Govern és la següent:

President del Consell, ministre de l'Interior i ministre interí d'Afers Estrangers, general Ivens Ferraz.

Instrucció i interí de Justícia, professor Silva.

Comerç, professor Antunes Guimaraes.

Hisenda, Oliveira Salazar.

Guerra, coronel Amílcar Pinto.

Marina, comandant Magalhaes.

Colònies, coronel Eduard Marquez.

Agricultura, Linhares Lima. — Fabra.

L'EXHAUSTEUR

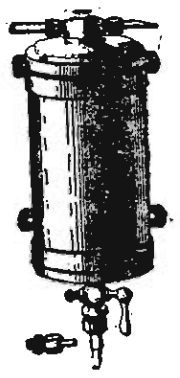

Es el millor elevador de benzina que és coneix, i mitjançant el seu ús tindreu sempre la seguretat que el vostre motor estarà sempre alimentat amb una regularitat extraordinària

Es fabrica en tres tamanys diferents que permeten que és pugui adaptar sobre qualsevol cotxe

Demaneu detalls i referències sense compromís als representants exclusius

SOCIETAT GENERAL D'APLICACIONS INDUSTRIALS

RAMBLA DE CATALUNYA, 45

TELEFON 12.201

les publicacions

són impresos a la

tipografia occitània

mallorca, 410 - barcelona - telèfon 50036

L'ANUNCIAR A

LA PUBLICITAT

és un negoci per a l'anunciant i un ajut a una empresa que no cerca guanys materials.

Els nostres lectors no han d'oblidar els noms de les cases que ens afavoreixen amb llur propaganda

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Baillière — Riera)

Contiene los datos del Comercio, Industria y Profesiones de España y una valiosa Sección Extranjera con los principales datos de todos los países del Globo

LLEVA 54 PRECIOSOS MAPAS EN COLORES

El anuncio en esta obra es el más eficaz que existe

3 TOMOS sólidamente encuadernados (Más de 8.000 páginas) 75 pesetas

Franco de portes en toda España

MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240-BARCELONA

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVETATS

Companyia dramàtica CONCEPCIÓ OLONA

Avui, dimarts, 10'15 nit: **EXIT CLAMOROS**

El proceso de Mary Dugan

versió castellana de J. Salvatella. **Formidable interpretació d'aquesta Companyia.**

Demà, dimecres, i totes les nits:

El proceso de Mary Dugan

Dijous, matinée extraordinària:

El proceso de Mary Dugan

T I V O L I

COMPANYIA LÍRICA ESPANYOLA
Direcció artística: JOSEP SERRANO
Direcció escènica: EUGENI CASALS

Avui, dimarts, tarda, a les 5'30. **DANZA DE APACHES**, per Dorini de Diso, i el grandiós èxit **LOS CLAVELES**, per Dorini de Diso.

Nit, a dos quarts d'onze: **LA ALEGRIA DEL BATALLON**, per Matilde Vázquez, i creixent èxit de **LOS CLAVELES**, per Matilde Vázquez. Demà, tarda i nit, **LOS CLAVELES.**

Es despatxa a Comptaduría.

TEATRE CATALA ROMEA

Associació de Teatre Selecte

2.a Sessió. Avui, dimarts, nit, a les 10'15, amb la cooperació de l'eminent tràgic ENRIC BORRAS.

Estrena de l'obra en tres actes, d'Enric Lluelles,

El neguit de les ombres

Direcció: ENRIC BORRAS.
Dues decoracions noves d'Angel Fernàndez.

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia del teatre Infanta Isabel de Madrid

Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de sis: La comèdia en pròleg i tres actes, d'Honori Maura,

CUENTO DE HADAS

Nit, a un quart d'onze: ESTRENA de la comèdia en tres actes, de Pere Muñoz Seca,

EL ALFILER

Demà, dimecres, tarda, **La eterna invitada**

Nit, **El alfiler**

TEATRE COMIC

Dijous, 11 de juliol, funció dedicada als aviadors JIMENEZ I IGLESIAS:

CARNET - SHE - SHE

i presentació de l'estrella negra

LITTLE ESTHER

la nova estrella que guanya 10.000 francs cada nit i que encara no ha complert els deu anys. Es despatxa a Comptaduría.

CINEMES

COLISEUM

Orquestra BLAI NET
Avui, tarda, a les 5. Nit, a les 10.
SETMANA DE BROMA
CHARLOT en **EL CIRCO**
(Artistes Associats)
HAROLD LLOYD en
EL ESTUDIANTE NOVATO
(Film Paramount)
STAN LAUREL I OLIVER HARDY
en
UN MOMENTO DE APURO

CINE PARIS

Orquestrina V. Granados

El preferit per la seva excellent ventilació. Tarda, 4'30. Nit, 9'30:

RESURRECCION

per DOLORES DEL RIO.
EL TREN DE LA MUERTE
Còmica i **Revista Gaumont.**

KURSAAL - CAPITOL

Preferència, 3 pta. General, 0'50. Avui, a les 5 i a les 10. Programa de represes: **EL PRINCIPE ESTUDIANTE I OH MARQUESA!** Còmica, Revista i G. Cinaes.

— CATALUNYA —

Preferència, 1 pta. General, 0'50. Avui, a les 5 i a les 10. Programa de represes. **DOS AMANTES I EL PECADO DE ADAN.** Còmica, Revista i Gràfics Cinaes.

Pathé Palace - Excelsior - Miria

Avui: **UN CIERTO MUCHACHO. ESTE HOMBRE ME GUSTA.** Còmica. Diario Metro i Arribada dels aviadors a Gibraltar a bord de l'"Eagle".

DIANA - ARGENTINA - COMTAL - WALKYRIA - ROYAL

Avui, **BEAU SABREUR, LOCA POR EL I EL REL DEL PUÑO.** Còmica, Revista i Gràfics Cinaes Exposició Barcelona.

MONUMENTAL - BOHEMIA — IRIS PARK — PEDRÓ —

Avui, **LOS DETECTIVES, CABALLERO DE LAS VIOLETAS I EL ESPEJISMO DE LA GLORIA.** Còmica, Revista, G. Cinaes.

CINEMA FEMINA

Orquestrina Fausto del Corro
Passeig de Gràcia, 23. Tel. 13352
Temporada de grans represes:
TARDA, a les 5. NIT, a les 10:
LA TERRIBLE LOLA
I EL JARDIN DEL EDEN

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, ESTUPEND PROGRAMA: **WOLGA, WOLGA,** pel·lícula de gran espectacle: **SU RAYO DE SOL,** per Bàrbara Bedfort: **LAS HAZAÑAS DE UN TIMIDO,** per George O'Hara. La còmica **LOS RECIEN CASADOS.** Dijous: **LA MUJER DIVINA,** per Greta Garbo.

ESPORTS

FRONTO NOVETATS

AVUI, DIMARTS, DIA 9

Tarda a les 4'30:

SEGON PARTIT

Escoriaza i **Lasa**

contra

Elola III i **Navas**

Nit a les 10'30:

PRIMER PARTIT

Argoitia i **Teodoro**

contra

Elola I i **Marcelino**

Detalls per cartells

DIVERSOS

TURO-PARK

Gran Parc d'Atraccions. Obert tarda i nit. Immensos jardins. Sensacionals atraccions. Cada nit, CONCERT per la BANDA DE CAÇADORS núm. 1. CAFE RESTAURANT CARBÓ.

Entrada de passeig, 50 cts.

Carruatges, entrada lliure

L'aglomeració de compradors a **EL INDIO** és enorme

Tot Barcelona s'aprofitarà de la baratura amb què els dits Magatzems liquiden les seves grans existències de novetats amb motiu de la popular

REBAIXA DE PREUS ESTIUENCA

Recomanem als nostres llegidors que no desaprofitin aquesta ocasió excepcional

(Vegeu els aparadors i les llistes de preus col·locades a la façana de l'establiment)

CASINO SANT SEBASTIA

CINEMA A LA PLATJA

Programa extraordinari: **LA VENUS DE VENECIA I EL CABALLERO DEL AMOR.**

Servei de cafè-bar en les terrasses.

PIANOS Chassaigne FRERES

més de 31.000 en ús

Casa fundada en 1864

AUTOPIANO

MODEL 1929

Darrer perfeccionament de la casa
Immens assortit i darreres novetats
en rotllos 88 a 5 pessetes
Pianos de cordes creuades al comptat, terminis i lloguer, Pianos d'ocasió i Harmònium

43, CLARIS, 43

PIANOS
lloguer, des de pessetes 8 al mes. C. BEIGER, BRUC, 78

SAC GUARDA-ROBA

de paper impregnat, contra les arnes. Pessetes 1'50 sac. Format, 160 per 70 mm. Pes, 110 grams. MULLER I COMPANYIA. Ferran, 32 "Villa de Parà", Barcelona. A les places on no tenen lloc de venda es trametran per correu certificat enviant 50 cèntims extra, per a franqueig

FONDA SIMON

MENJARS A LA CATALANA
SALO PER A BANQUETS
ESPARTERIA, 6-VIDRIERIA, 12
Telèfon 1378 A

VIATGES BLAUS
Rbla. Sta. Mònica, 15-17
TEL. 10803

Visiteu les meravelles de la Costa Brava

en la ràpida i comodíssima moto-nau "J. J. SISTER"
Sortida: Diumenge 7 juliol, a dos quarts de vuit del matí. Tornada: El mateix dia. Visita:

SANT FELIU DE GUIXOLS I S'AGARO

Preu del passatge, anada i tornada, comprès suplement autocar a S'Agaró i entrada al Festival,

15'50 Pessetes

¡OTROS OJOS LOS VERAN!

Se lustraron con

2 EN 1

que limpia y conserva el calzado

EN TODOS COLORES.
No acepte imitaciones.

Depositario: EDUARDO SCHIERLOH
Calle Consejo de Ciento, 409 - Barcelona

Afaiti's higiènicament
Afaiti's de pressa
Afaiti's bé

Com?

Usant la PASTA NIX

S'afaitarà ràpidament, agradablement, perfectament.

No li quedarà la cara irritada, no hi sentirà cremor o irritació després d'afaitar-se.

Eliminarà el sabó, la brotxa, els potets i tots els altres objectes tan exposats a cultivar microbis.

Demani-ho en perfumeries, drogueries, etc., al preu de 2'50 pessetes tub

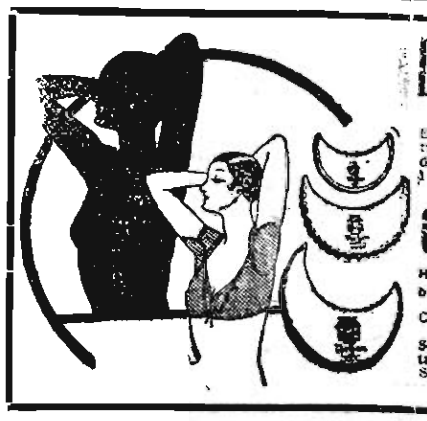

Dessuadors

MARCA KLEINERT

El més extens i variat assortit amb més de 80 models diferents en qualitat, forma i tamany, i a preus més econòmics, a

Casa Rosich

Hules, Plumeros, Impermeables, Linòleums, Aspiradors

Central: Rda. Sant Pere, 7 Telèfon 19921
Sucursal I: Avinguda Portal de l'Angel, 21. T. 10613
Sucursal II: Tapineria 33. Telèfon 12940

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA
Creient-la Incurable
Recorren a les antiques i segures Especialitats Paradell Assalt 28

Llegiu LA PUBLICITAT propagueu-la

EXPOSICIO INTERNACIONAL DE BARCELONA

Oberta fins a les dues de la matinada

Cada dia, fins a les nou de la nit, el públic podrà visitar les instal·lacions industrials dels palaus de Comunicacions i Transports, Electricitat i Força Motriu, Art Modern, Alfons XIII, Reina Victòria Eugènia, Vestit, Agricultura, Alimentació, Meridional, Missions i Indústries Químiques.

La secció de l'Art Antic del Palau Nacional estarà oberta igualment al públic cada dia, de deu a una del matí i de quatre a set de la tarda, sempre que no hi tingui lloc cap festival.

GRAN PARC D'ATRACCIONS

Roserar -- Miramar -- Poble Oriental -- Font del Gat

Secció japonesa al Palau Alfons XIII

Venda d'articles japonesos

PREUS

Entrada al recinte de l'Exposició ... ... 2 ptes.
Entrada de cotxes al recinte ... ... 4 "

POBLE ESPANYOL

Avui, dimarts, a les deu de la nit, revetlla especial a honor dels ilustres aviadors senyors Jiménez i Iglesias a l'envelat de la plaça major del Poble Espanyol.

PREUS

Entrada al Poble Espanyol ... ... 1 "
Cadires envelat ... ... 1 "

Palau de l'Agricultura i Alimentació

Gran Festival nocturn el dia 16, festa de Ntra. Sra. del Carme, a dos quarts d'onze de la nit:

Concert - Balls populars - Caramelles - Obsequis en els stands
Focs artificials